

20
ΚΩΝΣΤ. Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΣΧΟΛΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Παπυβιβλίον Μιζέλλα

Αρχειο 45138

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΜΕΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ ΣΗΜΒΙΩΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ: ΘΕΟΔ. Α. ΚΟΥΚΟΥΡΑ

60 ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 60

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

1937

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν ὑπογραφήν
τοῦ συγγραφέως.

Δημοσθένης

Τύπος —
Δεσφ. Α. Κούκουρα
— Πάτρι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α. Ο ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

1. ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Ο Ἡρόδοτος ἐγεννήθη περὶ τὸ ἔτος 484 π. Χ. ἐν Ἀλικαρνασσῶ τῆς Καρίας. Ἡ πόλις αὕτη ἦτο ἀποικία τῶν Δωριέων, οἵτινες ὑπέκυψαν ἑνωρὶς εἰς τὸν ὑψηλότερον πολιτισμὸν τῶν γειτόνων τῶν Ἰώνων καὶ ὑπέστησαν τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ. Ὁ πατὴρ του Λύξης καὶ ἡ μήτηρ του Δρυῶ ἀνήκον εἰς ἐπιφανῆ καὶ εὐπορον γένος τῆς Ἀλικαρνασσοῦ. Θεῖος οὗτοῦ ἐκ μητρὸς ἦτο ὁ περίφημος ἐπικός ποιητὴς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Πανύαις, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ διδάσκαλός του. Ἀπὸ αὐτὸν ὁ Ἡρόδοτος ἐδιδάχθη τὸν Ὅμηρον καὶ παρωρμήθη νὰ μελετήσῃ τοὺς πρῶτους ἱστοριογράφους, τοὺς ὀνομαζομένους λογογράφους, καὶ εἰς αὐτὸν κυρίως ὀφείλει τὸν ἐνθουσιασμὸν πρὸς πᾶν τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ Ἡρόδοτος κατέτριψε τὰ πρῶτα νεανικά του ἔτη εἰς πολιτικούς ἀγῶνας ἐν τῇ πατρίδι του. Τὸν θρόνον τῆς Ἀλικαρνασσοῦ κατεῖχεν ὡς τύραννος ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν Ἀρταξέρην μετὰ τὸ ἔτος 460 π. Χ. ὁ Λύγδαμις, ἕγγονος τῆς Ἀρτεμισίας, τῆς βασιλίσσης, ἡ ὁποία ἐπολέμησεν ὑπὲρ τοῦ Ξέρξου ἐν Σαλαμῖνι. Κατὰ τοῦ τυράννου τούτου ἐστασίασαν πολλοὶ Ἀλικαρνασσεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Πανύαις καὶ ὁ Ἡρόδοτος. Ἄλλ' ἡ στάσις αὕτη ἀπέτυχε καὶ ὁ μὲν Πανύαις συνελήφθη αἰ-

χμάλωτος και ἔθανατώθη, ὁ δὲ Ἡρόδοτος κατέφυγεν εἰς τὴν Σάμον. Βραδύτερον ἐπανῆλθε μετὰ τῶν στασιωτῶν εἰς τὴν Ἀλικαρνασσὸν καὶ συνήργησεν εἰς τὴν ἐκδίωξιν τοῦ τυραννοῦ περὶ τὸ ἔτος 454 π. Χ. Δὲν ἔμεινεν ὁμοῦς ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν πατρίδα του, διότι ἦλθεν εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς ἀρχηγούς τῆς πολιτικῆς μερίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκε καὶ μετὰ τῆς ὁποίας σινειργάζετο. Φαίνεται πιθανὸν ὅτι ὁ Ἡρόδοτος συνίστα συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι ἀπέκρουον. Ἔνεκα τούτου ἐγκατέλειπε διὰ δευτέραν φοράν τὴν πατρίδα του καὶ δὲν ἐπανῆλθε πλέον εἰς αὐτήν.

Δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὸν ποῦ μετέβη μετὰ τὴν ἀποδημίαν ὁ Ἡρόδοτος. Κατὰ τὸ ἔτος ὁμοῦς 445 π. Χ. εὐρίσκετο εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου συνεδέθη στενωῶς μετὰ τοῦ Περικλέους, τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν πολιτικῶν καὶ ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων.

Κατὰ τὸ ἔτος 444 π. Χ. μετέβη εἰς Θουρίους, τὴν ἀποικίαν τὴν ὁποίαν ἔκτισαν οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τὴν Σύβαριν τῆς Κάτω Ἰταλίας. Τὴν πόλιν ταύτην ἐθεώρησεν ὡς δευτέραν πατρίδα του καὶ διὰ τοῦτο οὐχὶ σπανίως ἐπονομάζεται **Θ ο ὄ ρ ι ο ς**.

Περὶ τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ Ἡροδότου ὀλίγα εἶναι γνωστά. Ἀπέθανε πιθανῶς ἐν Θουρίοις περὶ τὸ ἔτος 424 π. Χ.

2. ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Οἱ πρὸ τοῦ Ἡροδότου Ἕλληνες ἱστορικοὶ ὀνομάζονται **λογογράφοι**. Παρ' αὐτοῖς ἡ ἱστορία ἦτο συνδυασμένη μὲ τὸ μυθῶδες, διότι τὰ ἔργα των, τὰ ὁποῖα ἐκαλοῦντο **λόγοι**, ἀπέβλεπον μᾶλλον εἰς τὸ νὰ τέρψουν τὸν ἀναγνώστην ἢ τὸν ἀκροατὴν μὲ παραδόξους διηγήσεις ἢ νὰ παρουσιάσουν τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἀνταποκρινόμενα πλήρως πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν.

Τὰ ἔργα ταῦτα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν διαφορῶν πόλεων καὶ γενῶν, πλήρη μύθων καὶ παραδόσεων

καὶ ἐσφαλμένων πολλάκις γεωγραφικῶν πληροφοριῶν, δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ ὠφελήσουν τὸν Ἡρόδοτον, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἱστορίαν τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν συγχρόνων γεγονότων ἄνευ ποραποιήσεων καὶ ἀνακριβειῶν. Πρὸς τοῦτο ἐπεχείρησε μακροτάτας περιηγήσεις καὶ προσεπάθησε νὰ συγκεντρώσῃ ἀσφαλεῖς κατὰ τὸ δυνατόν εἰδήσεις περὶ ὄλων τῶν τότε γνωστῶν χωρῶν καὶ λαῶν.

Ὑποστηρίζεται ὑπὸ τινῶν ὅτι ὁ Ἡρόδοτος ἦτο ἐξ ἐπαγγέλματος λογοποιός, δηλαδὴ ἔγραφε καὶ ἀνεγίνωσκε λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους γενναιοδῶρως πολλάκις ἠμείβετο. Λέγεται ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι συνεκινήθησαν τόσον, ὅτε εἰς ἐπήκοον αὐτῶν ἀνέγνωσε μέρος τῆς ἱστορίας του ἀναφερόμενον εἰς τὰ κατορθώματα τῶν προγόνων τῶν καὶ παρέχον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πολυτίμους εἰδήσεις περὶ χωρῶν πολιτικῶς σπουδαιωτάτων διὰ τὰς Ἀθήνας, ὥστε ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτοῦ χρηματικὴν δωρεάν ἐκ δέκα ταλάντων.

Οὕτως ὁ Ἡρόδοτος ἔχων τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα, ἐταξείδευσε κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 447 π. Χ. γενομένην ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Περσῶν, ἐπισκεφθεὶς ὄχι μόνον τὰ πλησίον τῆς πατρίδος του μέρη καὶ τὰ κατοικούμενα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων δυτικὰ καὶ βόρεια παράλια τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ τὴν Αἴγυπτον μέχρι τῆς Ἐλεφαντίνης, τὴν Λιβύην μέχρι τῶν περιχώρων τῆς Κυρήνης, τὴν Τύρον, τὴν Κύπρον, τὴν Φοινίκην, τὴν Βαβυλωνίαν, τὸ ἀπέραντον Περσικὸν κράτος, τὰς ἐν τῷ Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ Ἑλληνικὰς πόλεις καὶ τὴν γειτονικὴν πρὸς αὐτὰς Σκυθίαν, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ τὴν Κάτω Ἰταλίαν.

Κατὰ τὰς ἀποδημίας ταύτας ἐξηρεύνησε τὰς χώρας καὶ τὰ ἀξιοθέατα αὐτῶν καὶ συνέλεξεν ἐπιμελῶς πολυτίμους πληροφορίας ἀναφερομένας εἰς τὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὸν φυσικὸν πλοῦτον, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν λαῶν τῶν κατοικούντων αὐτάς. Τοιουτοτρόπως ὁ

Ἡρόδοτος δὲν εἶναι μόνον πατὴρ τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ ἰδρυτὴς τῆς γεωγραφίης καὶ ὁ σπουδαιότερος ἐξερευνητὴς τῆς ἀρχαιότητος.

Ὡς κυρίαν ὑπόθεσιν τῆς ἱστορίας του ὁ Ἡρόδοτος ἔλαβε τοὺς πολέμους τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐπὶ Δαρείου καὶ Ξέρξου. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἐνόμισεν ὅτι ἡ ἕξιτόρησις τῶν γεγονότων τούτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐν ταῖς λεπτομερείαις των, δὲν ἤθελε προκαλέσει τὸ διαφέρον τῶν συγχρόνων του, ἠθέλησε νὰ περιγράψῃ τὴν αἰτίαν τῶν πολέμων τούτων, ἀνατρέχων εἰς τὰς πρώτας συγκρούσεις τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης κατὰ τοὺς μυθικοὺς χρόνους, τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν ἀπαγωγὴν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Μηδείας. Ἐπιλαμβάνεται οὕτω τῆς ἱστορίας τῶν Λυδῶν, τῶν ὁποίων ὁ βασιλεὺς Κροῖσος ἐπετέθη τὸ πρῶτον καὶ ὑπεδούλωσεν ἑλληνικὰς πόλεις, ἐξετάζει τὴν περσικὴν μοναρχίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν εἰς αὐτὴν ἀλληλοδιαδόχως ὑποταχθέντων Αἰγυπτίων, Βαβυλωνίων καὶ Σκυθῶν καὶ δίδει μίαν εἰκόνα τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, τῶν μετὰ τῶν φιλονικίων καὶ τῶν διαθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκράτουν παρ' αὐταῖς κατὰ τοὺς πρὸ τῶν περσικῶν πολέμων χρόνους.

Ἡ ἀξία τοῦ ἔργου τοῦ ἔγκειται κυρίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ. Διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξέλεξε καὶ κατέστησε κέντρον τῆς ἀφηγήσεώς του τὸ λαμπρότατον μέρος τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, τὸν ἡρωϊκὸν δηλαδὴ ἀγῶνα τοῦ μικροῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν ἀπέραντον περσικὴν μοναρχίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνέπλεξεν εἰς αὐτὸ πλεῖστα ὅσα περὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων καὶ κατέστησε τοῦτο σύγγραμμα μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Συνδέων τὴν φιλομάθειαν μὲ τὴν ἀντικλιτικὴν ἀμερολήπτου παραρηρητοῦ, παρέχει ἀνεξάντλητον πλῆθος ἐθνογραφικῶν πληροφοριῶν δι' ὅλους σχεδὸν τοὺς λαοὺς τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Δίκαιος πρὸς ὅλους ἠθέλησε πάντοτε νὰ εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν. Πιὰ ταῦτα ἀνευρίσκονται σποραδικῶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ του ἀνα-

κρίβειαι σημαντικά. Αί άνακρίβειαι αὐται εἶναι ἀναπό-
φευκτα ἔπακολουθήματα τῶν πηγῶν του, ὀφείλονται δη-
λαδῆ μᾶλλον εἰς τὴν ἄγνοιαν τῶν ξένων γλωσσῶν, τὴν
ἀμάθειαν ἢ τὴν κακοπιστίαν τῶν πληροφορητῶν του καὶ
τὴν βαθεῖαν καὶ ἀσυνείδητον τάσιν τῆς μνήμης τῶν ἀν-
θρώπων πρὸς ποιητικὴν διακόσμησιν τοῦ παρελθόντος
παρὰ εἰς πρόθεσιν διαστροφῆς τῆς ἀληθείας.

Τὴν ἱστορίαν του τελικῶς ἐπεξεργάσθη ὁ Ἡρόδοτος
ἐν Θουρίοις, ἐκλήθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἱστορίης ἀ-
πόδεξις (=διήγησις). Οἱ γραμματικοὶ τῆς Ἀλεξαν-
δρείας διήρεσαν αὐτὴν εἰς ἑννέα βιβλία, ἕκαστον τῶν
ὁποίων ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἦτοι
Κλειώ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελομένη, Τερ-
ψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία, Καλ-
λιόπη.

3. Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Ἡροδότου ἔχει γραφῆ εἰς τὴν
Ἰωνικὴν διάλεκτον, ἂν καὶ αὐτὸς ἦτο Δωριεύς. Τοῦτο
ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι πάντες οἱ προγενέστεροι ἱστοριογρά-
φοι (οἱ λογογράφοι) μετεχειρίσθησαν τὴν Ἰωνικὴν διάλε-
κτον, ἢ ὁποία οὕτως εἶχε καθιερωθῆ ὡς γλῶσσα τῆς ἱστο-
ριογραφίας.

Ἡ σύνταξις τοῦ Ἡροδότου εἶναι ἀπλῆ. Ὁ λόγος του
εἶναι ἀπερίοδος καὶ ἐν πολλοῖς ἄτεχνος, συνιστάμενος
ἐκ μικρῶν προτάσεων συνδεομένων πρὸς ἀλλήλας χαλα-
ρῶς κατὰ παράταξιν διὰ τοῦ τε καὶ τοῦ δέ. Χαρα-
κτηριστικὸν τοῦ λόγου του εἶναι ἡ ἀπλότης, ἡ ἀφέλεια
καὶ ἡ χάρις τῆς διηγήσεως.

Β. ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

1. Φωνήεντα

Παρ' Ἡροδότῳ σχεδὸν πανταχοῦ ὑπάρχει :

ἡ ἀντὶ τοῦ παρ' Ἀττικοῖς *ā* (χώρη, θυσίη, τριηκόσιοι, πειρήσομαι, πέρην, Θρηῖξ, ἡήρ, νηός, προῆγμα, πρήσσω, νηῦς, νηυσί).

ἡ ἀντὶ τοῦ παρ' Ἀττικοῖς *ā* (πρώρη, ἀσθενείη).

α » » » » ε (τάμνω, τράπω, μέγαθος).

α » » » » η (μεσαμβρή, ἀμφισβατέω

καὶ εἰς τοὺς τύπους τῶν ῥημάτων *χράω* καὶ *χράομαι*, τὰ ὁποῖα δὲν συναιροῦνται, ὅπως παρ' Ἀττικοῖς, εἰς *η* ἄλλ' εἰς *α*).

α ἀντὶ τοῦ ο (ἀρρωδέω).

ε » » α (ἔρσην, τέσσερες).

ε » » εἰ (ἔς, κρέσσων, πλέων, μέζων, βαθέα,

θήλα, ἔδεξα, ἔργω, ἔωθα, ἐπιτήδεος).

ι ἀντὶ τοῦ ιε (ἱρός, ἱρεύς, ἱρήιον).

ω » » αυ (θῶμα, θωμάζω, τρῶμα),

ω » » ου (ῶν).

ω » » οη (βωθέω, ὀγδώκοντα).

αι » » α (αἰεί, αἰετός).

ει » » ε (εἴρωμαι, εἰρωτέω, εἵνεκεν, ξεῖνος).

ου » » ο (νοῦσος, μοῦνος, οὔνομα, γούνατα).

ου » » αυ (ἔμεωυτοῦ, σεωυτοῦ, ἔωυτοῦ).

ηι » » εἰ (βασιληῖη, ἱρήιον, ἀνδρήιος).

2. Συναίρεσις

Τὰ φωνήεντα τὰ συναιρούμενα ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ἐν τε τῇ κλίσει καὶ ἐν τῇ ῥίζῃ παρ' Ἡροδότῳ μένουσι συνήθως

ἀσυναίρετα (*καλέω, καλέεις, κάλεε, καλέειν, πείθεο, φαίνεαι, μενόμεν, ἀποβαλέεις, πλόος, βασιλεί, βασιλέες, ρίγει, γένεος, χρύσεος, ἀληθέα, διστός, ἀεθλος, ῥέεθρον, πατρῷος, ρηίδιος, κρηίζω, δηιώω*).

3. Χασμωδία

Ἡ χασμωδία παρ' Ἡροδότῳ εἶναι συνηθεστάτη· οὕτω ἔλλείπει.

α') Τὸ εὐφωνικὸν *ν* (*παίουσι αὐτούς, θυοίαι εἰσι αἶδε*).

β') Τὸ *σ* ἐν τοῖς *ἄχρι, μέχρι, οὔτω*.

γ') Τὸ *κ* εἰς τὸ *οὐ* πρὸ φωνήεντος (*οὐ εἶπας*).

4. Ἐκθλιψις καὶ κρᾶσις

Ἡ ἐκθλιψις καὶ ἡ κρᾶσις εἶναι σπανία παρ' Ἡροδότῳ. Ἰδιάζουσα παρ' αὐτῷ εἶναι ἡ κρᾶσις τοῦ *ο—α* εἰς *ω* (*ὠνήε, ὠνθρωπος, ὦλλοι, τῶρχαῖον, ὠντός, τωυτό*).

5. Σύμφωνα

Παρ' Ἡροδότῳ ὑπάρχει:

τ ἀντὶ *θ* ἐν τῷ *αῦις*.

κ ἀντὶ *χ* ἐν τοῖς *δέκομαι, οὐκί*.

σσ ἀντὶ *ττ* (*γλῶσσα, θάλασσα, ἐλάσσων, τάσσω*).

ξ ἀντὶ *ττ* ἐν τοῖς *διξός, τριξός*.

Αἱ ἐρωτηματικαὶ καὶ ἀόριστοι ἀντωνυμιαὶ καὶ τὰ ἐπιρρήματα, τῶν ὁποίων τὸ θέμα ἀρχίζει ἀπὸ *π* ἔχουν ἀντ' αὐτοῦ *κ* (*κοῖος, κόσος, κότερος, κῆ, κοῦ, κόθεν, κότε, ὀκοῖος, ὀκόσος*). Ἐξαιρεῖται τὸ *ὀποδαπός*.

Μετάθεσις τοῦ δασέος γίνεται ἐν τοῖς *ἐνθεῦτεν* (ἐντεῦθεν), *ἐνθαῦτα* (ἐνταῦθα), *κιθῶν* (χιτών).

Τὰ ψιλὰ δὲν τρέπονται εἰς δασέα πρὸ φωνήεντος δασυνομένου (*ἀπ' οὐ, μετ' ἄ, ἀπικνέεσθαι, ἀπιστάναι, αὐτημερόν, ἐπεξῆς, ὑπ' ἐνός*).

6. Πρωτόκλιτα ὀνόματα

Ἡ γενική τοῦ ἑνικοῦ τῶν εἰς —ης ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως λήγει παρ' Ἡροδότῳ εἰς—εω (*Πέρσης—Πέρσεω, Ζέρξης—Ζέρξεω, πολιήτης—πολιήτεω*).

Ὁμοίως εἰς —εω καὶ ὄχι εἰς —εεω λήγει ἡ γενική τοῦ ἑνικοῦ τῶν εἰς —εης ληγόντων ὀνομάτων (*βορέης—βορέεω, Ἐρμέης—Ἐρμέεω*).

Ἡ αἰτιατική τοῦ ἑνικοῦ τῶν εἰς —ης κυρίων ὀνομάτων λήγει ἄλλοτε μὲν εἰς —ην, ἄλλοτε δὲ εἰς —εα (*Ζέρξην καὶ Ζέρξεα*).

Ἡ γενική τοῦ πληθυντικοῦ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων λήγει εἰς —εων (*τιμέων, πολιητέων, λοιπέων, μελαινέων, πασέων, αὐτέων, ἀρπασθεισέων*).

Σημ. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται τὰ θηλυκὰ τῶν βαρυτόνων ἐπιθέτων, μετοχῶν καὶ ἄντωνυμιῶν εἰς—ος, η, ον, τῶν ὁποίων ἡ γενική τοῦ πληθυντικοῦ εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τῶν ἀρσενικῶν (*ἄλλων, φίλων, ἐκείνων, ἀλισκομένων, τούτων*).

Ἡ δοτική τοῦ πληθυντικοῦ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων λήγει εἰς —ησι (*τιμῆσι, χώρησι, αὐτῆσι, λοιπῆσι*).

Σημ. Ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων τῆς πρώτης κλίσεως, ὅσα παρ' Ἀττικοῖς λήγουν εἰς α μακρόν, τρέπουσι τοῦτο εἰς η εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἑνικοῦ (*χώρη, χώρης, χώρη, χώρην· ἰσχυρή, ἰσχυρῆς, ἰσχυρῆ*).

Ἀντιθέτως τὸ α τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς μένει ἀμετάβλητον, ὅταν εἶναι βραχὺ (*μοῖρα, ἀλήθεια, οὐδεμία—μοῖραν, ἀλήθειαν, οὐδεμίαν*).

7. Δευτερόκλιτα ὀνόματα

Ἡ δοτική τοῦ πληθυντικοῦ τῶν δευτεροκλίτων ὀνομάτων λήγει εἰς —οισι (*λόγοισι, θεοῖσι, νόμοισι, καλοῖσι*).

Σημ. Κατὰ τὴν δευτέραν Ἀττικὴν κλίσιν ὀλίγα ὀνόματα κλίνονται (*Μενέλεως, Μίνως, Ἄθως*).

Ἀντὶ τῶν *λεώς, νεώς, λαγώς, κάλως* ὁ Ἡρόδοτος μεταχειρίζεται τοὺς Ἰωνικοὺς τύπους *ληός, νηός, λαγός, κάλος*.

Ἀντὶ τῶν ἐπιθέτων *πλέως, ἴλεως, ἀξιόχρεως* μεταχειρίζεται τοὺς Ἰωνικοὺς τύπους *πλέος, πλέη, πλέον—ἴλεος, ἴλεον—ἀξιόχρεος, ἀξιόχρεον*.

8. Τριτόκλιτα ουσιαστικά

Τὰ φωνηεντόληκτα εἰς —εὺς κλίνονται ὡς ἐξῆς :

*βασιλεύς, βασιλέος, βασιλεῖ, βασιλέα, βασιλεῦ
βασιλέες, βασιλέων, βασιλεῦσι, βασιλέας.*

Τὰ φωνηεντόληκτα εἰς —ις κλίνονται ὡς ἐξῆς :

πόλις, πόλιος, πόλι, πόλιν, πόλι

πόλις ἢ πόλιες, πόλιων, πόλισι, πόλις ἢ πόλιας.

Τὰ κύρια ὀνόματα, τὰ ὅποια παρ' Ἀττικοῖς λήγουν εἰς —κλῆς κλίνονται παρ' Ἡροδότῳ ὡς ἐξῆς :

Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡράκλεες.

Τὰ οὐδέτερα σιγμόληκτα οὐσιαστικά εἰς —ος δὲν συναιροῦνται (*γένος, γένεος, γένεϊ, γένεα, γενέων*).

Τὰ οὐσιαστικά εἰς —υς γεν. —υος σχηματίζουν τὴν αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ εἰς —υς καὶ —υας (*ιχθύς καὶ ιχθύας*).

Τὸ οὐσιαστικὸν *πῆχυς* κλίνεται ὡς ἐξῆς :

πῆχυς, πῆχεος, πῆχεϊ, πῆχυν

πῆχεες, πηχέων, πῆχεσι, πῆχεας.

Ἐκ τῶν εἰς —ας σιγμολήκτων οὐδετέρων τὸ *κέρας* κλίνεται ὡς ἐξῆς :

κέρας, κέρεος, κέρεϊ, κέρεα, κερέων.

Ὅμοίως πρὸς τὸ *κέρας* κλίνονται τὸ *γέρας* καὶ *τέρας*.

Τὸ *γῆρας* καὶ *κρέας* κλίνονται ὡς ἐξῆς :

γῆρας, γήραος, γήραϊ.

κρέας, κρέωος, κρέα, κρεῶν, κρέεσσι.

Τὸ ὄνομα *νηῦς* κλίνεται ὡς ἐξῆς :

νηῦς, νεός, νηϊ, νεά

νέες, νεῶν, νηυσί, νεάς.

9. Τριτόκλιτα ἐπίθετα

Τὰ ἐπίθετα εἰς —ης καὶ —υς μένουں ἀσυναίρετα :

ἀληθής, ἀληθέος, ἀληθέϊ, ἀληθέα, ἀληθέες κλπ.

ἡδύς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδύν κλπ.

Ἄντι τοῦ ἀρσενικοῦ *πολύς* ὑπάρχει πολλακίς *πολλός*, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπαντᾷ *πολλὸν* καὶ *πολύ*.

10. Παραθετικά

Τὰ ἐπίθετα εἰς —*εος* καὶ *ήιος* (=ἀττ. *ειος*) φυλάττουν τὸ *ο* εἰς τὰ παραθετικά, ἄν καὶ προηγεῖται αὐτοῦ βραχεῖα συλλαβὴ (*ἐπιηθεότερος, ἀνδρηότερος, οἰκηιότατος*).

Τὸ *ταχύς* ἔχει παραθετικά *ταχύτερος* καὶ *θάσσων, τάχιστος*.

Ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ συγκριτικοῦ τοῦ *πολλός* εἶναι *πλέον, πλεόν* καὶ *πλεῦν*, αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις *πλέονι, πλεόνα* καὶ *πλέω, πλεόνων, πλέοσι* καὶ *πλεῦνος, πλεῦνα, πλεῦνες, πλεύνων, πλεῦνας*.

11. Ἀριθμητικά

Τὸ ἀριθμητικὸν *δύο* ἄλλοτε μὲν εἶναι ἄκλιτον, ἄλλοτε δὲ κλίνεται (*δύο, δυῶν, δυοῖσι, δύο*).

Τὸ *δώδεκα* λέγεται *δυώδεκα*, τὸ *τέσσαρες*, *τέσσερες* καὶ τὸ *ὄγδοήκοντα*, *ὄγδώκοντα*.

12. Ἀντωνυμῖαι

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι παρ' Ἡροδότῳ ἔκτὸς τῶν Ἀττικῶν τύπων ἔχουν καὶ τοὺς ἐξῆς Ἰωνικούς :

Ἐνικ. Γεν. α' προσ. *ἐμέο, ἐμεῦ, μευ*

β' προσ. *σεο, σεῦ, σευ*

γ' προσ. *εὐ*

Δοτ. β' προσ. *τοι*

γ' προσ. *οἱ* (=αὐτῶ, αὐτῆ)

Αἰτ. γ' προσ. *μιν* (=αὐτόν, αὐτήν καὶ *ἐαυτόν, ἐαυτήν*)

Πληθ. ἀρ. Γεν. α' προσ. *ἡμέων*

β' προσ. *ὕμέων*

γ' προσ. *σφέων* καὶ *σφεων*

Δοτ. γ' προσ. *σφίσι* (=ἐαυτοῖς, ἐαυταῖς) καὶ *σφι* (=αὐτοῖς, αὐταῖς)

Αἰτ. α' προσ. *ἡμέας*

Αἰτ. β. ᾽ προσ. *ὕμεας*

γ. ᾽ προσ. *σφέας* καὶ *σφεας*.

Τὸ ἄρθρον *ὄ, ἦ, τὸ* ἔχει πολλάκις σημασίαν δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία *ὄδε* ἔχει δοτικὴν πληθυντικοῦ ἄρσ. *τοισίδε* καὶ θηλ. *τησίδε*.

Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία *τίς* ἔχει τοὺς ἰωνικοὺς τύπους *τέο* καὶ *τεῦ*, *τέω*, *τέοισι*. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνεται καὶ ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία *τίς*, ἀλλ' ἐγκλίνεται.

Αἱ ἀνοφορικαὶ ἀντωνυμίαι, πλὴν τῶν ὀνομαστικῶν *ὄς, ἦ, οἷ, αἷ*, σχηματίζουν τὰς ἄλλας πτώσεις συνήθως μετὰ τοῦ *τ* (*τοῦ τῆς, τῷ τὰ, τῶν*). Μετὰ τὰς προθέσεις ὁμως, αἱ ὅποια πᾶσχουν ἐκθλιψιν, τίθενται οἱ τύποι οἱ ἀρχόμενοι ἀπὸ φωνήεντος (*ἀπ' οὔ, ἐπ' ῶ, δι' ῆς, μετ' ἦν*). Οἱ ἴδιοι τύποι ἄνευ τοῦ ἀρχικοῦ *τ* εὐρίσκονται εἰς τὰς χρονικὰς ἐκφράσεις (*ἐν ῶ, ἐξ οὔ, μέχρι οὔ, ἐς δ*).

Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία *ὄστις* κλίνεται οὕτω :

Ἐν. *ὄστις, ὄτεο* καὶ *ὄτευ, ὄτεω*

Πληθ. *ὄτεων, ὄτέοισι*

Πληθ. οὐδ. ὄνομ. *ἄσσα* (= *ἄτινα*).

13. Αἱ καταλήξεις τῶν ρημάτων

Πολλὰι καταλήξεις, αἵτινες παρ' Ἀττικοῖς συναίρουσιν, παρ' Ἡροδότῳ μένουσιν ἀσυναίρετοι (*ἔσσαι, φαίνεαι, ἐγένεο, φανέωσι, στέωμεν, μενέω, σημανέω, βαλέεις*).

Ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος ἔχει τὰς καταλήξεις — *εα*, — *εας*, — *εε*, — *εατε* (*ἐώθεα, ἐώθεας, ἐώθεε, ἐωθέατε, ἐληλύθεε*).

Ἀντὶ τῶν καταλήξεων — *νται* καὶ — *ντο* ἀπαντοῦσιν παρ' Ἡροδότῳ αἱ — *αται* καὶ — *ατο* :

α') Εἰς τὴν ὀριστικὴν τοῦ παθητικοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ τῶν εἰς — *μι* ῥημάτων (*τιθέαται, λιστέαται, διδόαται, ἐδεικνύατο, ἐπιστέατο*).

β') Εἰς τὴν ὀριστικὴν τοῦ ποθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντέλικου (*ἠγάεαται, ἀπίκαται* (= *ἀφιγμένοι εἰσί*), *ὤρμέαται, ἐτετάχατο, ἀπίκατο*).

γ') Εἰς ὅλας τὰς εὐκτικὰς (*ἀγοῖατο, βουλοῖατο, γευσαῖατο*).

14. Αὐξησης

Ἡ συλλαβική αὐξησης ἔλλείπει πολλάκις εἰς τὸν ὑπερσυντέλικον (*ἀναβεβήκεε, τετελευτήκεε, καταλέλειπτο, κατακέκριτο*).

Ἡ χρονική αὐξησης οὐδέποτε παραλείπεται εἰς τὸν παρατατικὸν ἦσαν καὶ εἰς τοὺς ἀορίστους ἦλθον καὶ ἦλασαν. Ἐκ τῶν ἄλλων ῥημάτων ἄλλα μὲν οὐδέποτε αὐξάνονται εἰς τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, ἄλλα δὲ ἄλλοτε μὲν αὐξάνονται, ἄλλοτε δὲ μένουσιν ἄνευ αὐξήσεως.

Τὰ θαμιστικά ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς—σκον καὶ—σκόμην δὲν λαμβάνουσιν οὔτε χρονικὴν οὔτε συλλαβικὴν αὐξησησιν (*ἄγεσκον, ποιέεσκον, πωλέεσκε, ἔσκον, (=ἴτι. ἦσαν), ὀδυρέσκειτο*).

Τὸ ῥῆμα *δρέω* (=ἄττ. *δράω*) λαμβάνει εἰς τὸν παρατατικὸν χρονικὴν αὐξησησιν (*ῶρων*).

15. Ῥήματα συνηρημένα

Τὰ εἰς —εω ῥήματα μένουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσυναίρητα (*καλέω, καλέεις, καλέητε, καλέοιμεν, κάλεε, καλέειν, ἐκάλεον, καλέων, καλέεσθαι*). Πολλάκις τὸ —εο καὶ —εου τῶν ῥημάτων τούτων συναιροῦνται εἰς —ευ (*ποιεῦσι, ἐποίησιν, ποιεῦντες, ἐποιεῦντο*).

Τὰ εἰς —αω συναιροῦνται ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν διάλεκτον. Πολλάκις ὅμως ὑπάρχει εἰς ἀντὶ α πρὸ ἐπομένου ο [*δρέω, δρῆς, δρῆ, δρέομεν, δρᾶτε, δρέουσι, ὶρεον, ὶρας, ὶρα, ὶρέομεν, ὶρᾶτε, ὶρεον*].

Εἰς τὸ ῥῆμα *χράομαι* τὸ —αω γίνεται πανταχοῦ —εω [*χρέωνται, χρεώμενος, ἐχρέωντο*], τὸ δὲ αε καὶ αη γίνεται α [*χρᾶται, χρᾶσθαι*].

Τὰ εἰς —οω συναιροῦνται ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν διά-

λεκτον, με μόνην τὴν διαφορὰν ὄτι ἀντὶ τοῦ —ου ἔχουν πολ-
λάκις —εν [δικαιεῦσι, ἀξιεύμενοι].

16. Ρήματα εἰς —μι

Τὰ εἰς —μι ῥήματα σχηματίζουν παρ' Ἡροδότῳ περισσο-
τέρους ἢ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τύπους κατὰ τὰ συνηρημένα εἰς
—ω [τιθεῖ καὶ τίθεισι, γ. πληθ. τιθεῖσι, παρατ. εἰθθα, εἰθθα,
εἰθθα, ἀόρ. προσθέοιτο, Ισθᾶ, διδοῖς, ἀπειῖ, ἀπειῖσι].

Ὅμοίως σχηματίζουν τύπους τινὰς κατὰ τὰ εἰς —ύω
[ἐδείκνυε].

Τὸ εἰμι κλίνεται ὡς ἐξῆς :

Ὅριστ. εἰμί, εἶς, ἀ. πληθ. εἰμέν

Ἔποτ. ἔω, ἦς, ἦ, ἔωσι

Εὐκτ. εἶην, εἶησαν

Μετοχῆ ἐών, ἐοῦσα, ἐόν

Παρατ. ἔα καὶ ἔατε, πολλάκις δὲ ἔσκε, ἔσκον καὶ ἦν

Ἐπίρ. ἐόντως.

Τὸ ῥήμα εἰμι ἔχει παρατατικὸν ἦια, ἦιε, ἦισαν.

17. Ἀνώμαλα ρήματα

ἄγω· μέσος ἀόρ. ἀ. ἔσαξάμην, προεσαξάμην.

αἰρέω· παρακ. ἀραίρηκα, ἀραίρημαι, διαραίρημαι.

ἀνδάνω· ἀόρ. ἔαδον.

ἔρδω· παρακ. ἔοργα.

ἴημι· ἀπίεσαν, ἀπειμένος, ἀπεῖτο, ἀπεῖθη, ἀνειμένος,
μεμετιμένος, μετεῖθη.

λαγχάνω· μέλ. λάξομαι, παρακ. λέλογχα.

λαμβάνω· μέλ. λάμφομαι, παρακ. λελάβηκα, λέλαμμαι,
διαλελαμμένος, ἀόρ. ἐλάμφθη.

λέγω· ἀόρ. εἶπα, ἀπαρ. εἶπαι, εἶπασθαι, μετ. εἶπας,
παθ. ἀόρ. εἰρέθη, μετ. ἔηθεις, μέλ. παθ. εἰρήσεται.

οἶδα· οἶδας, οἶδε, ἴδμεν καὶ οἶδαμεν, ἴστε, οἶδασι καὶ
ἴσασι. Ἔποτ. εἰδέω, εὐκτ. εἰδείην, παρατ. ἦδεα, ἦδεε, ἦδέα-

τε, ἤδεσαν. Μέλλ. εἰδήσω.

οἶκα (=ἀττ. ἔοικα)· οἶκε, οἶκασι, οἶκῶς, οἶκός.

ὄραω· παρατ. ὄρων, παρακ. ὄπωπα, ὑπερσ. ὄπῶπειν.

φέρω· ἄορ. ἠνεϊκα, ἀπάο. ἐνεϊκαι, μέσ. ἄορ. ἠνεϊκάμην,

παθ. ἄορ. ἠνεϊχθην, μετοχ. ἐνεϊχθεῖς.

18. Προθέσεις

Παρ' Ἡροδότῳ πολλάι τῶν προθέσεων διατηροῦν τὴν ἀρχικὴν ἐπιρρηματικὴν σημασίαν των :

ἐν δὲ=ἐν δὲ τούτοις (=πρὸς τούτοις, ἐν τῷ μεταξύ).

ἐπὶ δὲ=ἐπὶ δὲ τούτοις (=μετὰ ταῦτα).

μετὰ δὲ=μετὰ δὲ ταῦτα.

πρὸς=πρὸς τούτοις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ
ΤΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΗΣΕΟΣ ΙΣΤΟΡΙΗ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΚΛΕΙΩ

Α. ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοιοισίδε χρωμένους· ἀγάλ- 131
ματα μὲν καὶ νηρὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποι-
ευμένους ἰδρύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην
ἐπιφέρουσι, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας
ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς κατὰ περ οἱ "Ἕλληνες εἶναι. Οἱ
δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν ὀρέων
ἀναβαίνοντες θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ
οὐρανοῦ Δία καλέοντες. Θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σε-
λήνῃ καὶ γῆ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. Τούτοις
μὲν δὴ θύουσι μούνοισι ἀρχῆθεν, ἐπιμεμαθήκασι δὲ
καὶ τῇ Οὐρανίῃ θύειν, παρά τε Ἀσσυρίων μαθόντες
καὶ Ἀραβίων. Καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύ-
λιττα, Ἀράβιοι δὲ Ἀλιλάτ, Πέρσαι δὲ Μίτραν.

Θυσίῃ δὲ τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς 132
ἦδε κατέστηκε. Οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται οὔτε πῦρ ἀνακαί-
ουσι μέλλοντες θύειν. Οὐ σπονδῆ χρέωνται, οὐκὶ αὐλῶ, οὐ
στέμμασι, οὐκὶ οὐλῆσι. Τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν θέλη, ἐς
χῶρον καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος καλέει τὸν θεὸν ἑστε-
φανωμένος τὸν τιάρην μυρσίνῃ μάλιστα. Ἐωυτῷ μὲν δὴ τῷ

θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, ὁ δὲ τοῖσι πᾶσι Πέρσῃσι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλέϊ· ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασιν Πέρσῃσι καὶ αὐτὸς γίνεται Ἐπεὰν δὲ διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἡρήιον ἐψῆση τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιῆν ὡς ἀπαλωτάτην, μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔβηκεν ὧν πάντα τὰ κρέα. Διαθέντος δὲ αὐτοῦ μάγος ἀνὴρ παρεστεῶς ἐπαεῖδει θεογονίην, οἷν δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαιοιδὴν· ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. Ἐπισχῶν δὲ ὀλίγον χρόνον ἀποφέρεται ὁ θύσας τὰ κρέα καὶ χρᾶται ὅ τι μιν λόγος αἰρέει.

133

Ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ἐγένετο. Ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέαται ὄλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοισι, οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων προτιθέαται.

Σίτοισι δὲ ὀλίγοισι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ οὐκ ἀλέσι· καὶ διὰ τοῦτό φασιν Πέρσαι τοὺς Ἑλληνας σιτεομένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον, εἰ δὲ τι παραφέροιτο, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι.

Οἶνῳ δὲ κάρτα προσκέαται, καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι, οὐκὶ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου. Ταῦτα μὲν νυν οὕτω φυλάσσειται, μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βουλευέσθαι τὰ σπουδαιέστατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἄδη σφι βουλευομένοι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλευῶνται. Καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτῷ, ἦν δὲ μὴ ἄδη, μετιεῖσι. Τὰ δὲ ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι.

134

Ἐντυγχάνοντες δ' ἀλλήλοισι ἐν τῆσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ ὅμοιοί εἰσι οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγερεύειν ἀλλήλους φιλέουσι τοῖσι στόμασι, ἦν δὲ ἢ οὐτερος ὑποδέεστερος ὀλίγῳ, τὰς παρειὰς φιλέονται, ἦν δὲ πολλῷ ἢ οὐτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον.

Τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἄγχιστα ἑωυτῶν οἰκέοντας μετὰ γε ἑωυτούς, δευτέρα δὲ τοὺς δευτέρους, μετὰ δὲ κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῶσι ἥκιστα δὲ τοὺς ἑωυτῶν ἕκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται, νομίζοντες ἑωυτούς εἶναι ἀνθρώπων μακρῶ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον τῆς ἀρετῆς ἀντέχουσαι, τοὺς δὲ ἕκαστάτω οἰκέοντας ἀπὸ ἑωυτῶν κακίστους εἶναι.

Ἐπὶ δὲ Μήδων ἀρχόντων καὶ ἦρχε τὰ ἔθνεα ἀλλήλων, συναπάντων μὲν Μῆδοι καὶ τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων σφίσι, οὗτοι δὲ καὶ τῶν ὁμούρων, οἱ δὲ μάλα τῶν ἐχομένων. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεύον.

Ξεινικά δὲ νόμια Πέρσαι προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα. Καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα νομίσαντες τῆς ἑωυτῶν εἶναι καλλίω φορέουσι καὶ ἐς τοὺς πολέμους τοὺς Αἰγυπτίους θώρηκας. Ἄγονται δὲ ἕκαστος αὐτῶν πολλὰς κουριδίας γυναῖκας.

135

Ἀνδραγαθίη δὲ αὕτη ἀποδέδεκται μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι δῶρα ἐκπέμπει βασιλεὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος. Τὸ πολλὸν δ' ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι.

136

Παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα, ἵππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. Πρὶν δὲ ἢ πενταέτης γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρί, ἀλλὰ παρὰ τῆσι γυναιξὶ διαίταν ἔχει. Τοῦδε δὲ εἵνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα, ἢν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, μηδεμίαν ἄσπιν τῷ πατρί προσβάλλῃ.

Αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ τόνδε, τὸ μὴ μῆς αἰτίης εἵνεκα μῆτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν, μῆτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἑωυτοῦ οἰκετέων ἐπὶ μῆ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἐόντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ χρᾶται. Ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἑωυτοῦ πατέρα οὐδὲ μητέρα.

137

138 "Ασσα δέ σφι ποιέειν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδέ λέγειν ἔξεστι. Αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἶνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν.

"Ὅς ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχη, ἐς πόλιν οὗτος οὐ κατέρχεται οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοισι Πέρσῃσι. Φασὶ δὲ μιν ἐς τὸν ἥλιον ἀμαρτάνοντα τι ταῦτα ἔχειν. Ξεῖνον δὲ πάντα τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τούτων ἐξελαύνουσι ἐκ τῆς χώρας, πολλοὶ καὶ τὰς λευκὰς περιστεράς, τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες.

Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνουρέουσι οὔτε ἐμπύουσι, οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορῶσι, ἀλλὰ σέβονται ποταμοὺς μάλιστα.

139 Καὶ τόδε ἄλλο σφι ᾧδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὔ. Τὰ οὐνόματά σφι ἔοντα ὅμοια τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπεῖῃ τελευτῶσι πάντα ἐς τῷτὸ γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν σάν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. Ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσῶν τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.

140 Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. Τάδε μέντοι ὡς κρυπτόμενα λέγεται καὶ οὐ σαφηνέως περὶ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς, πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆ. Μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ταῦτα ποιέοντας· ἐμφανέως γὰρ διη ποιεῖσι. Κατακηρώσαντες δὲ ᾧν τὸν νέκυν Πέρσαι γῆ κρύπτουσι.

Μάγοι δὲ κεχωρίδαται πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱρέων· οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύουσι· οἱ δὲ διη μάγοι αὐτοχειρῆ πάντα πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου κτείνουσι, καὶ ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῖνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις καὶ τᾶλλα ἔρπετά καὶ πετεινά.

B. ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ

Ἐσθῆτι δὲ τοιγῆδε Βαβυλώνιοι χρέωνται, κιθῶνι ποδη- 195
νεκέϊ λινέφ' καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἔπεν-
δύνει καὶ χλανίδιον λευκὸν περιβαλλόμενος, ὑποδήματα
ἔχων ἐπιχώρια, παραπλήσια τῆσι Βοιωτῆσι ἐμβάσι. Κομών-
τες δὲ τὰς κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται, μεμυρισμένοι πᾶν
τὸ σῶμα. Σφρηγιδα δὲ ἕκαστος ἔχει καὶ σκῆπτρον χειρο-
ποίητον· ἐπ' ἐκάστω δὲ σκῆπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ
μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον ἢ αἰετὸς ἢ ἄλλο τι· ἄνευ γὰρ
ἐπισήμου οὐ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν σκῆπτρον. Αὕτη μὲν δὴ
σφι ἄρτισις περὶ τὸ σῶμά ἐστι.

Νόμοι δὲ αὐτοῖσι ὧδε κατεστάσι· ὁ μὲν σοφώτατος 196
ὄδε κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ καὶ Ἰλλυριῶν Ἐνετοὺς
πυνθάνομαι χρᾶσθαι. Κατὰ κώμας ἐκάστας ἅπασι τοῦ ἔτεος
ἐκάστου ἐποιέετο τάδε. Ὡς ἂν αἱ παρθέναι γινοίατο γάμων
ῥαταῖαι, ταύτας ὅκως συναγάγοιεν πάσας, ἐς ἓν χωρίον
ἐσάγεσκον ἀλέας, πέριξ δὲ αὐτὰς ἴστατο ὄμιλος ἀνδρῶν.
Ἄνιστάς δὲ κατὰ μίαν ἐκάστην κῆρυξ πωλέεσκε, πρῶτα
μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πασέων, μετὰ δέ, ὅκως αὕτη
εὐροῦσα πολλὸν χρυσίον πρηθείη, ἄλλην ἀνεκῆρυσσε, ἢ
μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδεστάτη. Ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοι-
κήσι. Ὅσοι μὲν δὴ ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπί-
γαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς καλλι-
στευούσας· ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ
εἶδεος μὲν οὐδὲν ἐδέοντο χρηστοῦ, αἱ δ' ἂν χρήματά τε
καὶ αἰσχίονας παρθένους ἐλάμβανον. Ὡς γὰρ δὴ διεξέλθοι
ὁ κῆρυξ πωλέων τὰς εὐειδεστάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη
ἂν τὴν ἀμορφεστάτην ἢ εἴ τις αὐτέων ἔμπηρος ἦν, καὶ
ταύτην ἀνεκῆρυσσε, ὅστις θέλοι ἐλάχιστον χρυσίον λαβῶν
συνοικέειν αὐτῇ, ἐς ὃ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προ-
σέκειτο· τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων παρ-
θένων, καὶ οὕτω αἱ εὐμορφοὶ τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους
ἐξεδίδοσαν.

Ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα, ὅτεφ βούλοιτο ἕκα-

στος, οὐκ ἔξην, οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητέω ἀπαγαγέσθαι τὴν παρ-
θένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητάς χρῆν καταστήσαντα ἢ
μὲν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ἀπάγεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφε-
ροίατο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον ἔκειτο νόμος. Ἐξῆν δὲ καὶ
ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κώμης τὸν βουλούμενον ὠνέεσθαι.

197 Δεύτερος δὲ σοφίῃ ὄδε ἄλλος σφι νόμος κατέστηκε.
Τοὺς κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι· οὐ γὰρ δὴ
χρέωνται ἰητροῖσι. Προσιόντες ὦν πρὸς τὸν κάμνοντα
συμβουλευούσι περὶ τῆς νούσου, εἴ τις καὶ αὐτὸς τοιοῦτο
ἔπαθε, ὀκοῖον ἂν ἔχη ὁ κάμνων, ἢ ἄλλον εἶδε παθόντα·
ταῦτα προσιόντες συμβουλευούσι καὶ παραινέουσι, ἄσσα
αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον ἢ ἄλλον εἶδε ἐκφυ-
γόντα. Σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα οὐ σφι ἔξεστι,
πρὶν ἂν ἐπειρήται, ἦντινα νοῦσον ἔχει. Ταφαὶ δὲ σφι ἐν
μέλιτι, θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ.

200 Νόμοι μὲν δὴ τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστᾶσι.
Εἰσὶ δὲ αὐτῶν πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ
μὴ ἰχθὺς μῦνον, τοὺς ἐπέιτε ἂν θηρεύσαντες αὐήνωσι
πρὸς ἥλιον, ποιεῖσι τάδε· ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον καὶ λεή-
ναντες ὑπέροισι σῶσι διὰ σινδόνης· καὶ ὅς μὲν ἂν βούλη-
ται αὐτῶν, ἄτε μαζαν μαζάμενος ἔχει, ὁ δὲ ἄρτου τρόπον
ὀπτήσας.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΕΥΤΕΡΠΗ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Αιγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ἑτεροίῳ καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, τὰ πολλὰ πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἥθεά τε καὶ νόμους, ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκους ἐόντες ὑφαίνουσι· ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω. Τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Εὐμαρείη χρέωνται ἐν τοῖσι οἴκοισι, ἐσθίουσι δὲ ἔξω ἐν τῆσι ὁδοῖσι, ἐπιλέγοντες ὡς τὰ μὲν αἰσχροῦ, ἀναγκαῖα δὲ, ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιεῖν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰσχροῦ ἀναφανδόν. Ἰρᾶται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε ἔρσηνος θεοῦ οὔτε θηλέης, ἄνδρες δὲ πάντων τε καὶ πασέων. Τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη μὴ βουλομένοισι, τῆσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη καὶ μὴ βουλομένησι.

Οἱ ἱρέες τῶν θεῶν τῆ μὲν ἄλλῃ κομῶσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυρῶνται. Τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἰκνέεται, Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιῆσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ, τέως ἐξυρῆμένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων ἡ δίαιτα ἀποκέκριται, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θηρίοισι ἡ δίαιτά ἐστι. Ἀπὸ πυρῶν καὶ κριθέων ὄλλοι ζώουσι, Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζῆν ὄνειδος μέγιστόν ἐστι, ἀλλὰ ἀπὸ ὄλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζεῖας μετεξέτεροι καλέουσι. Φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί, τὸν δὲ πηλὸν

τῆσι χερσὶ καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. Εἴματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο, τῶν δὲ γυναικῶν ἓν ἑκάστη. Τῶν ἰστίων τοὺς κρίκους καὶ τοὺς κάλους οἱ μὲν ἄλλοι ἔξωθεν προσδέουσι, Αἰγύπτιοι δὲ ἔσωθεν. Γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται ψήφοισι "Ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα, Αἰγύπτιοι δὲ ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ δεξιὰ ποιέειν, "Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀριστερά. Διφασίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἰρά, τὰ δὲ δημοτικά καλέεται.

- 37 Θεοσεβέες δὲ περισσῶς ἐόντες μάλιστα πάντων ἀνθρώπων νόμοισι τοιοῖσινδε χρέωνται. Ἐκ χαλκῶν ποτηρίων πίνουσι, διασμῶντες ἀνά πᾶσαν ἡμέρην, οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. Εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ νεόπλυτα, ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. Οἱ δὲ ἱρέες ξυρῶνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μῆτε φθεῖρ μῆτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν ἐγγίνηται σφί θεραπεύουσι τοὺς θεούς. Ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινέην μούνην καὶ ὑποδήματα βύβλινα· ἄλλην δὲ σφί ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λοῦνται δὲ δις τῆς ἡμέρης ἑκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἑκάστης νυκτός. "Ἄλλας τε θρησκείας ἐπιτελέουσι μυρίας ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα· οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκηίων τρίβουσι οὔτε δαπανῶνται, ἀλλὰ καὶ σιτία σφί ἐστὶ ἰρά πεσσόμενα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πληθός τι ἑκάστῳ γίνεται πολλὸν ἡμέρης ἑκάστης, δίδοται δὲ σφί καὶ οἶνος ἀμπέλινος. Ἰχθύων δὲ οὐ σφί ἔξεστι πάσασθαι. Κυάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπεύρουσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γινομένους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἔψοντες πατέονται· οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρώντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ καθαρὸν εἶναι μιν ὄσπριον. Ἰρᾶται δὲ οὐκ εἷς ἑκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, τῶν εἷς ἐστὶ ἀρχιερεὺς· ἐπεὰν δὲ τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσταιται.

- 38 Τοὺς δὲ βοῦς τοὺς ἔρσενας τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι καὶ τούτου εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτοὺς ὧδε· τρίχα ἦν καὶ μίαν ἴδηται ἐπεοῦσαν μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι

νομίζει. Δίζηται δὲ ταῦτα ἐπὶ τούτῳ τεταγμένος τῶν τις ἱρέων καὶ ὀρθοῦ ἕστεῶτος τοῦ κτήνεος καὶ ὑπτίου καὶ τὴν γλώσσαν ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημύων, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. Κατορθᾶ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας. Ἦν δὲ τούτων πάντων ἧ καθαρός, σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρα εἰλίσσω καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον· καὶ οὕτω ἀπάγουσι. Ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημὴ ἐπικέεται. Δοκιμάζεται μὲν νυν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε.

Θυσίη δὲ σφι ἦδε κατέστηκε· ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸν βωμόν, ὄκου ἂν θύωσι, πῦρ ἀνακαίουσι, ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηίου ἐπισπείσαντες καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν σφάζουσι, σφάζαντες δὲ ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. Σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτήνεος δείρουσι, κεφαλῇ δὲ κείνῃ πολλὰ καταρῆσάμενοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρῶνται δὲ τάδε λέγοντες τῆσι κεφαλῆσι, εἴ τι μέλλοι ἢ σφίσι τοῖσι θύουσι ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γίνεσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην τραπέσθαι. Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτηνῶν καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου πάντες Αἰγύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱρά, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου οὐδὲ ἄλλου οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεὶς.

Ἦ δὲ δὴ ἐξαιρέσεις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις ἄλλη 40 περὶ ἄλλο ἱρόν σφι κατέστηκε. Τὴν δ' ὦν μεγίστην τε δαίμονα ἡγνῆται εἶναι καὶ μεγίστην οἱ ὀρθὴν ἀνάγουσι, ταύτην ἔρχομαι ἐρέων. Ἐπεὰν ἀποδείρωσι τὸν βοῦν, κατευξάμενοι κοιλὴν μὲν κείνην πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσιν ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελήν, σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην καὶ τοὺς ὦμους τε καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλάσι ἄρτων καθαρῶν καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος καὶ σύκων καὶ λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλήσαντες δὲ τούτων καταγίζουσι, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. Προνηστεύσαντες δὲ θύουσι,

καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀπο-
τύψωνται, δαῖτα προτίθενται, τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

- 41 Τοὺς μὲν νυν καθαροὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς μό-
σχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι, τὰς δὲ θηλέας οὐ σφι
ἔξεστι θύειν, ἀλλ' ἱραὶ εἰσι τῆς Ἴσιος. Τὸ γὰρ τῆς Ἴσιος
ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον βούκερῶν ἐστὶ, κατὰ περ Ἑλλη-
νες τὴν Ἰοῦν γράφουσι, καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας Αἰγύ-
πτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα
μακρῶ. Τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνὴ ἄνδρα
Ἑλληνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς
Ἕλληνος χρήσεται οὐδ' ὄβελοῖσι οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως
καθαροῦ βοῦς διατετμημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται.

Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς τρόπον τόνδε·
τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιεῖσι, τοὺς δὲ ἔρσενας
κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαστείοισι, τὸ κέρας τὸ
ἕτερον ἢ καὶ ἀμφοτέρα ὑπερέχοντα σημηίου εἵνεκεν· ἐπεὰν
δὲ σαπῆ καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς
ἐκάστην πόλιν βᾶρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης
νήσου. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς
εἰσὶ σχοῖνοι ἑννέα. Ἐν ταύτῃ ὧν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ
ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλιες συχναί, ἐκ τῆς δὲ αἰ βάριες
παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὀστέα τῶν βοῶν, οὖνομα
τῇ πόλι Ἀτάρβηχis, ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν ἅγιον
ἴδρυται. Ἐκ ταύτης τῆς πόλιος πλανῶνται πολλοὶ ἄλλοι
ἐς ἄλλας πόλεις, ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὀστέα ἀπάγουσι καὶ
θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. Κατὰ ταῦτά δὲ τοῖσι
βοῦσι καὶ τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα. Καὶ γὰρ
περὶ ταῦτα οὕτω σφι νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ δὴ οὐδὲ
ταῦτα.

- 42 Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θηβαιέος ἴδρυνται ἱρὸν ἢ νομοῦ
τοῦ Θηβαίου εἰσὶ, οὗτοι μὲν νυν πάντες ὄτων ἀπεχόμενοι
αἴγας θύουσι. Θεοὺς γὰρ δὴ οὐ τοὺς αὐτοὺς ἅπαντες
ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβονται, πλὴν Ἴσιός τε καὶ Ὀσίριος,
τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι· τούτους δὲ ὁμοίως ἅπαν-
τες σέβονται.

Ὅσοι δὲ τοῦ Μένιητος ἔκτηνται ἱρὸν ἢ νομοῦ τοῦ

Μενδησίου εἰσί, οὔτοι δὲ αἰγῶν ἀπεχόμενοι δῖς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νυν καὶ ὅσοι διὰ τούτους δῖων ἀπέχονται, διὰ τάδε λέγουσι τὸν νόμον τόνδε σφίσι τεθῆναι· Ἡρακλέα θελῆσαι πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· τέλος δέ, ἐπεῖτε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία μηχανήσασθαι τοιόνδε· κριὸν ἐκδείραντα προσχέσθαι τε τὴν κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ καὶ ἐνδύντα τὸ νάκος οὕτω οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι. Ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῶγαλμα ποιεῖσι Αἰγύπτιοι, ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων Ἀμμώνιοι, ἐόντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἄποικοι καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. Δοκέειν δέ μοι, καὶ τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφίσι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο· Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. Τοὺς δὲ κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ' εἰσί σφι ἱροὶ διὰ τοῦτο. Μιῆ δὲ ἡμέρη τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ὀρθῇ τοῦ Διὸς, κριὸν ἓνα κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες κατὰ τῷτὸ ἐνδύουσι τῶγαλμα τοῦ Διὸς καὶ ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες τύπτονται οἱ περὶ τὸ ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριὸν καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπτουσι αὐτόν.

Τὰς δὲ δὴ αἴγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ θύουσι Αἰγυπτίων οἱ εἰρημένοι. Τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν λογιζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι, τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τούτους προτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ γενέσθαι. Γράφουσί τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ τοῦ Πανὸς τῶγαλμα κατὰ περ Ἑλληνες αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα, οὗτι τοιοῦτον νομίζοντες εἶναι μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι.

Σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἴγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, καὶ τούτων οἱ κόλοι τιμὰς μέζοντας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα, ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος μέγα παντὶ τῷ Μενδησίῳ νομῶ τίθεται. Καλέεται δὲ ὁ τε τράγος καὶ ὁ Πᾶν Αἰγυπτιστὶ Μένδης.

Ἐν δὲ Αἰγύπτιοι μιὰρὸν ἡγῆνται θηρίον εἶναι· καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις ψαύσῃ αὐτῶν παριῶν ὕος, αὐτοῖσι τοῖσι

ίματίοισι ἀπ' ὧν ἔβαψε ἑωυτὸν βὰς ἐς τὸν ποταμόν, τοῦτο δὲ οἱ συβῶται ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες ἐς ἱρόν οὐδὲν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μούνοι πάντων, οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι οὐδεὶς θυγατέρα ἐθέλει οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκδίδονται τε οἱ συβῶται καὶ ἄγονται ἐξ ἀλλήλων.

Τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι θεοῖσι θύειν ὅς οὐ δικαιοῦσι Αἰγύπτιοι, Σελήνη δὲ καὶ Διονύσῳ μούνοισι τοῦ αὐτοῦ χρόνου, τῇ αὐτῇ πανσελήνῳ, τοὺς ὅς θύσαντες πατέονται τῶν κρεῶν.

Θυσιῇ δὲ ἦδε τῶν ὕων τῇ Σελήνῃ ποιέεται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλήνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ κατ' ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήνεος τῇ πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γινομένη καὶ ἔπειτα καταγίζει πυρὶ· τὰ δὲ ἄλλα κρέα σιτέονται ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἱρὰ θύσωσι, ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ οὐκ ἂν ἔτι γευσαίατο. Οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθeneίης βίου σταιτίνας πλάσαντες ὅς καὶ ὀπήσαντες ταύτας θύουσι.

48 Τῷ δὲ Διονύσῳ τῆς ὀρτῆς τῇ δορπίῃ χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας ἕκαστος διδοῖ ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ τῶν συβωτέων. Τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὀρτὴν τῷ Διονύσῳ Αἰγύπτιοι πλὴν χορῶν κατὰ ταῦτά σχεδὸν πάντα Ἑλλησι.

58 Πανηγύριας δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς πρῶτοι ἀνθρώπων Αἰγύπτιοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι, καὶ παρὰ τούτων Ἑλληνες μεμαθήκασι. Τεκμήριον δὲ μοι τούτου τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ πολλοῦ τευ χρόνου ποιεύμεναι, αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν.

59 Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐκ ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ, πανηγύριας δὲ συχνὰς, μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα ἐς Βούβαστιν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, δεύτερα ἐς Βούσιριν πόλιν τῇ Ἴσι· ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ πόλει ἐστὶ μέγιστον Ἴσιος ἱρόν, ἴδρυται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα, Ἴσις δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν Δημήτηρ. Τρίτα δ' ἐς Σάϊν πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ πανηγυρίζουσι, τέταρτα δὲ ἐς Ἡλίου πόλιν τῷ Ἡλίῳ, πέμπτα δὲ ἐς Βουτουῦν πόλιν τῇ Ἀητοῖ, ἕκτα δὲ ἐς Πάπρημιν πόλιν τῷ Ἀρεῖ.

Ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν ἔπεάν κομιζώνται, ποι- 60
εῦσι τοιάδε· πλέουσί τε γὰρ δὴ ἅμα ἄνδρες γυναίξι καὶ
πολλόν τι πλῆθος ἐκατέρων ἐν ἐκάστη βάρῃ· αἱ μὲν τινες
τῶν γυναικῶν κρόταλα ἔχουσαι κροταλίζουσι, οἱ δὲ αὐλέ-
ουσι κατὰ πάντα τὸν πλόον, αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ
ἄνδρες αἰδοῦσι καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ἐπεὰν δὲ
πλέοντες κατὰ τινα πόλιν ἄλλην γένωνται, ἐγχρίμψαντες
τὴν βᾶριν τῇ γῆ ποιεῦσι τοιάδε· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν
ποιεῦσι τὰ περ εἴρηκα, αἱ δὲ τωθάζουσι βοῶσαι τὰς ἐν τῇ
πόλι ταύτῃ γυναῖκας, αἱ δὲ ὀρχέονται. Ταῦτα παρὰ πᾶ-
σαν πόλιν παραποταμὴν ποιεῦσι. Ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται
ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας,
καὶ οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται πλέων ἐν τῇ ὀρθῇ
ταύτῃ ἢ ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. Συμφοιτέουσι
δέ, ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι πλὴν παιδίων, καὶ ἐς ἑβδο-
μήκοντα μυριάδας, ὡς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι. Ταῦτα μὲν δὴ
ταύτῃ ποιέεται.

Ἐν δὲ Βουσίρι πόλι ὡς ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὀρτὴν, 61
εἴρηται πρότερόν μοι. Τύπτονται μὲν γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυ-
σίην πάντες καὶ πᾶσαι, μυριάδες κάρτα πολλαὶ ἀνθρώ-
πων. Τὸν δὲ τύπτονται, οὗ μοι ὄσιόν ἐστι λέγειν. Ὅσοι δὲ
Καρῶν εἰσὶ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκέοντες, οὗτοι δὲ τοσοῦτῳ ἔτι
πλέω ποιεῦσι τούτων, ὄσῳ καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μα-
χαίρησι, καὶ τούτῳ εἰσὶ δῆλοι ὅτι εἰσὶ ξεῖνοι καὶ οὐκ
Αἰγύπτιοι.

Ἐς Σαῖν δὲ πόλιν ἔπεάν συλλεχθέωσι τῆσι θυσίησι, ἐν 62
τινι νυκτὶ λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ
δῶματα κύκλῳ. Τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα ἀλός
καὶ ἐλαίου, ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον, καὶ
τοῦτο καίεται παννύχιον, καὶ τῇ ὀρθῇ οὕνομα κέεται
λυχνοκατῆ. Οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν Αἰγυπτίων ἐς τὴν
πανήγυριν ταύτην, φυλάσσοντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης
καίουσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα, καὶ οὕτω οὐκ ἐν Σαῖ
μούνῃ καίεται, ἀλλὰ καὶ ἀνά πᾶσαν Αἴγυπτον. Ὅτευ δὲ
εἶνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἢ νύξ αὕτη, ἔστι ἱρὸς περὶ
αὐτοῦ λόγος λεγόμενος.

- 63 Ἐς δὲ Ἡλίου τε πόλιν καὶ Βουτοῦν θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι φοιτέοντες. Ἐν δὲ Παπρήμι θυσίας μὲν καὶ ἱρὰ κατάπερ καὶ τῆ ἄλλη ποιεῦσι· εὖτ' ἂν δὲ γίνηται καταφερῆς ὁ ἥλιος, ὀλίγοι μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τῷγαλμα πεπονέαται, οἱ δὲ πολλοὶ αὐτῶν ξύλων κορούνας ἔχοντες ἐστᾶσι τοῦ ἱροῦ ἐν τῆ ἐσόδῳ· ἄλλοι δὲ εὐχλωὰς ἐπιτελέοντες, πλεῖνες χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες ξύλα καὶ οὔτοι ἐπὶ τὰ ἕτερα ἀλέες ἐστᾶσι. Τὸ δὲ ἄγαλμα ἐὸν ἐν νηῷ μικρῷ ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ προεκκομίζουσι τῆ προτεραίῃ ἐς ἄλλο οἶκημα ἱρόν. Οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῷγαλμα λελειμμένοι ἔλκουσι τετράκυκλον ἄμαξαν ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῷ ἐνεὸν ἄγαλμα, οἱ δὲ οὐκ ἐῶσι ἐν τοῖσι προφυλαίοισι ἐστεῶτες ἐσιέναι, οἱ δὲ εὐχωλιμαῖοι τιμωρέοντες τῷ θεῷ παίουσι αὐτοὺς ἀλεξομένους. Ἐνθαῦτα μάχη ξύλοισι καρτερῆ γίνεται, κεφαλὰς τε συναράσσονται καί, ὡς ἐγὼ δοκέω, πολλοὶ καὶ ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραμάτων· οὐ μέντοι οἱ γε Αἰγύπτιοι ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα.
- 69 Τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι, τοῖσι δὲ οὐ, ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέπουσι. Οἱ δὲ περὶ τὴν Θήβας καὶ τὴν Μοίριος λίμνην οἰκέοντες καὶ κάρτα ἤγνηται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. Ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι τρέφουσι κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροθήρα, ἀρτήματά τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὄτα ἐσθέντες καὶ ἀμφιδέας περὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ ἱρήια καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα ζῶντας· ἀποθανόντας δὲ θάπτουσι ταριχεύσαντες ἐν ἱρῆσι θήκησι.
- 77 Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην Αἴγυπτον οἰκέουσι, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκέοντες μάλιστα λογιώτατοί εἰσι μακρῷ, τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην. Τρόπῳ δὲ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται· συρματίζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἐκάστου, ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείνην καὶ κλύσμασι, νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς νούσους τοῖσι ἀνθρώποισι γίνεσθαι. Εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγι-

ρέστατοι πάντων ἀνθρώπων τῶν ὠρέων δοκέειν ἔμοι εἶνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὄραι· ἐν γὰρ τῆσι μεταβολῆσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ καὶ τῶν ὠρέων μάλιστα.

Ἄρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι. Οἴνω δὲ ἐκ κριθέων πεπονημένω διαχρέωνται· οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. Ἰχθύων δὲ τοὺς μὲν πρὸς ἥλιον αὐτήναντες ὠμοὺς σιτέονται, τοὺς δὲ ἐξ ἄλλης τεταριχευμένους. Ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρτυγας καὶ τὰς νήσσας καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ὄρνιθίων ὠμὰ σιτέονται προταριχεύσαντες· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἢ ὄρνιθων ἢ ἰχθύων σφί ἐστι ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὀκόσοι σφί ἱροὶ ἀποδεδέχεται, τοὺς λοιποὺς ὀπτοὺς καὶ ἐφθοὺς σιτέονται.

Ἐν δὲ τῆσι συνουσίῃσι τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν, ἐπεὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται, περιφέρει ἀνήρ νεκρὸν ἐν σωρῷ ξύλινον πεπονημένον, μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφῆ καὶ ἔργω, μέγαθος ὅσον τε πάντη πηχιαῖον ἢ δίπηχυν, δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ τῶν συμποτέων λέγει· «Ἐς τοῦτον ὀρέων πίνε τε καὶ τέρπευ· ἔσει γὰρ ἀποθανῶν τοιοῦτος». Ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι. 78

Πατρίοισι δὲ χρεώμενοι νόμοισι ἄλλον οὐδένα ἐπικτῶνται. Τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα καὶ δὴ καὶ ἄεισμα ἐν ἔστι, Λίνος, ὅσπερ ἐν τε Φοινίκη αἰοιδιμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἄλλῃ, κατὰ μέντοι ἔθνεα οὐνομα ἔχει· συμφέρεται δὲ ὡτὸς εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνες Λίνον ὀνομάζοντες αἰδοῦσι, ὥστε πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀποθωμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ἐόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Λίνον ὀκόθεν ἔλαβον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κοτε τοῦτον αἰδοντες· ἔστι δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ Λίνος καλούμενος Μανέρως. Ἐφασαν δὲ μιν Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μουνογενέα γενέσθαι, ἀποθανόντα δ' αὐτὸν ἄνωρον θρήνοισι τούτοις ὑπ' Αἰγυπτίων τιμηθῆναι, καὶ αἰοιδῆν τε ταύτην πρώτην καὶ μούνην σφίσι γενέσθαι. 79

Συμφέρονται δὲ καὶ τόδε ἄλλο Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μούνοισι Λακεδαιμονίοισι· οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖσι πρε- 80

σβυτέροισι συντυγχάνοντες εἴκουσι τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται καὶ ἐπιούσι ἐξ ἔδρης ὑπανιστέαται. Τόδε μέντοι ἄλλο Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμφέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῆσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν χεῖρα.

81 Ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτούς, τοὺς καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ τούτοισι δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. Οὐ μέντοι ἔσγε τὰ ἱρὰ ἐσφέρεται εἰρίνεα, οὐδὲ συγκαταθάπτεται σφι οὐ γὰρ ὄσιον. Ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχικοῖσι, ἐοῦσι δὲ Αἰγυπτίοισι καὶ Πυθαγορείοισι. Οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀργίων μετέχοντα ὄσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοισι εἴμασι θαφθῆναι. Ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱρός λόγος λεγόμενος.

82 Καὶ τάδε ἄλλα Αἰγυπτίοισι ἐστι ἐξευρημένα, μείς τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη θεῶν ὅτευ ἐστί, καὶ τῆ ἕκαστος ἡμέρη γενόμενος ὁτέοισι ἐγκυρήσει καὶ ὄκως τελευτήσει καὶ ὄκοιός τις ἔσται· καὶ τούτοισι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν ποιῆσι γενόμενοι ἐχρήσαντο. Τέρατά τε πλέω σφι ἀνεύρηται ἢ τοῖσι ἄλλοισι ἅπασι ἀνθρώποισι. Γενομένου γὰρ τέρατος φυλάσσουσι γραφόμενοι τῷποβαῖνον, καὶ ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ τῷτὸ νομίζουσι ἀποβήσεσθαι.

83 Μαντικὴ δὲ αὐτοῖσι ᾧδε διακέεται. Ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκέεται ἢ τέχνη, τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροισι. Καὶ γὰρ Ἡρακλέος μαντήιον αὐτόθι ἔστι καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηναίης καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἄρεος καὶ Διός, καὶ τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηίων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί. Οὐ μέντοι αἶ γε μαντηῖαι σφι κατὰ τῷτὸ ἐστᾶσι, ἀλλὰ διάφοροί εἰσι.

84 Ἡ δὲ ἰητρικὴ κατὰ τάδε σφι δέδασται· μῆς νούσου ἕκαστος ἰητρός ἐστί καὶ οὐ πλεόνων. Πάντα δ' ἰητρῶν ἐστί πλέα· οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἰητροὶ κατεστᾶσι, οἱ δὲ κεφαλῆς, οἱ δὲ ὀδόντων, οἱ δὲ τῶν κατὰ νηδύν, οἱ δὲ τῶν ἀφανέων νούσων.

85 Ὀρῆνοι δὲ καὶ ταφαί σφεων εἰσὶ αἶδε· τοῖσι ἄν ἀπο-

γένηται ἐκ τῶν οἰκηίων ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος ἦ, τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκίων τούτων κατ' ὧν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον, κάπειτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιποῦσαι τὸν νεκρὸν αὐταὶ ἀνά τὴν πόλιν στρωφώμεναι τύπτονται ἐπεζωμένοι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζοὺς, σὺν δέ σφι αἰ προσήκουσαι πᾶσαι. Ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωμένοι καὶ οὔτοι. Ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν ταρίχευσιν κομίζουσιν.

Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατύπερθε τῶν ἐλέων οἰκέοντες Αἰγύπτιοι νομίζουσι. Οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἔλεσι κατοικημένοι τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι, καὶ τὰ ἄλλα καὶ γυναικί μῆ ἕκαστος αὐτῶν συνοικέει, κατὰπερ "Ἐλληνες, ἀτὰρ πρὸς εὐτελείῃν τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα ἐξεύρηται· ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς καὶ τὰ πεδία πελαγίση, φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι λωτόν. Ταῦτα ἐπεὰν δρέψωσι, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον, καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ λωτοῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερές, πίσαντες ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτοὺς πυρί. "Ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ τούτου ἐδωδίμη καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, ἐὸν στρογγύλον, μέγαθος κατὰ μῆλον. "Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥόδοισι ἐμφερέα, ἐν τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα, ἐκ τῶν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ κάλυκι παραφυομένη ἐκ τῆς ῥίζης γίνεται, κηρίῳ σφηκῶν ἰδέην ὁμοιότατον. Ἐν τούτῳ τρωκτά, ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης, ἐγγίνεται συχνά, τρώγεται δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὔα.

Τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην ἐπεὰν ἀνασπάσῃ ἐκ τῶν ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες ἐς ἄλλο τι τράπουσι, τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆχυν τρώγουσι καὶ πωλέουσι. Οἱ δὲ ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλω χρᾶσθαι, ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες οὕτω τρώγουσι. Οἱ δὲ τινες αὐτῶν ζῶσι ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων, τοὺς ἐπεὰν λάβωσι καὶ ἐξέλωσι τὴν κοιλίην, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα αὔους ἐόντας σιτέονται.

Ἄλειφατι δὲ χρέωνται Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλεα 94

οϊκέοντες ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ καλεῖται μὲν Αἰγύπτιοι κίκι, ποιεῖται δὲ ὧδε· παρὰ τὰ χεῖλα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνέων σπειροῦσι τὰ σιλλικύπρια ταῦτα, τὰ ἐν Ἑλληνισι αὐτόματα φύεται· ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ σπειρόμενα καρπὸν φέρει πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ· τοῦτον ἐπεὰν συλλέξωνται, οἱ μὲν κόψαντες ἀπιποῦσι, οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι καὶ τὸ ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ συγκομίζονται. Ἔστι δὲ πῖον καὶ οὐδὲν ἦσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ προσηνές, ὁδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται.

95

Πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας ἀφθόνους ἐόντας τάδε σφί ἐστι μεμηχανημένα. Τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ἐλέων οϊκέοντας οἱ πύργοι ὠφελέουσι, ἐς τοὺς ἀναβαίνοντες κοιμῶνται· οἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἶοί τε εἰσι ὑψοῦ πέτεσθαι. Τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλα οϊκέουσι τάδε ἀντὶ τῶν πύργων ἄλλα μεμηχάνηται· πᾶς ἀνὴρ αὐτῶν ἀμφίβληστρον ἔκτηται, τῷ τῆς μὲν ἡμέρης ἰχθῦς ἀγρεύει, τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, περὶ ταύτην ἴσθησι τὸ ἀμφίβληστρον καὶ ἔπειτα ἐσθὺς ὑπ' αὐτὸ κατεύδει. Οἱ δὲ κώνωπες, ἦν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνειλιξάμενος εὖδη ἢ σινδόνι, διὰ τούτων δάκνουσι· διὰ δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ἀρχῆν.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΚΤΗ
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΕΡΑΤΩ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗ

Ἄθηναῖοισι μὲν δὴ πόλεμος συνῆπτο πρὸς Ἀιγινήτας 94
ὁ δὲ Πέρσης τὸ ἑωυτοῦ ἐποίηε, ὥστε ἀναμιμνήσκοντός τε
αἰεὶ τοῦ θεράποντος μεμνήσθαι μιν τῶν Ἀθηναίων καὶ
Πεισιστρατιδῶν προσκατημένων καὶ διαβαλλόντων Ἀθη-
ναίους, ἅμα δὲ βουλόμενος ὁ Δαρείος ταύτης ἐχόμενος
τῆς προφάσιος καταστρέφεσθαι τῆς Ἑλλάδος τοὺς μὴ
δόντας αὐτῷ γῆν τε καὶ ὕδωρ. Μαρδόνιον μὲν δὴ φλαύρως
πρήξαντα τῷ στόλῳ παραλύει τῆς στρατηγίης, ἄλλους δὲ
στρατηγοὺς ἀποδέξας ἀπέστειλε ἐπὶ τε Ἐρέτριαν καὶ
Ἀθήνας, Δᾶτίν τε ἔοντα Μῆδον γένος καὶ Ἀρταφέρνεα
τὸν Ἀρταφέρνεος παῖδα, ἀδελφιδέον ἑωυτοῦ· ἐντειλάμε-
νος δὲ ἀπέπεμπε ἕξανδραποδίσαντας Ἀθήνας καὶ Ἐρέ-
τριαν ἀγαγεῖν ἑωυτῷ ἐς ὄψιν τὰ ἀνδράποδα. Δᾶτις μὲν
δὴ ἔπλωε ἅμα στρατῷ ἐπὶ τὴν Ἐρέτριαν πρῶτα, ἅμα ἀγό-
μενος καὶ Ἴωνας καὶ Αἰολέας.

Ἐρετριέες δὲ πυνθανόμενοι τὴν στρατιὴν τὴν Περσι- 100
κὴν ἐπὶ σφέας ἐπιπλώουσιν Ἀθηναίων ἐδεήθησαν σφίσι
βοηθοὺς γενέσθαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἀπέιπαντο τὴν ἐπι-
κουρίην, ἀλλὰ τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας τῶν
ἵπποβοτέων Χαλκιδέων τὴν χώραν, τούτους σφί διδοῦσι
τιμωροῦς. Τῶν δὲ Ἐρετριέων ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βού-
λευμα, οἳ μετεπέμποντο μὲν Ἀθηναίους, ἐφρόνεον δὲ διφα-
σίας ἰδέας. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν
πόλιν ἐς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης, ἄλλοι δὲ αὐτῶν ἴδια κέρδεα
προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι προδοσίην

έσκευάζοντο. Μαθῶν δέ τούτων ἐκάτερα ὡς εἶχε Αἰσχίνης ὁ Νόθωνος, ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα, φράζει τοῖσι ἤκουσι τῶν Ἀθηναίων πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, προσεδέετό τε ἀπαλλάσσεσθαι σφεας ἐς τὴν σφετέρην, ἵνα μὴ προσαπόλωνται. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνῃ συμβουλεύσαντι πείθονται.

101 Καὶ οὗτοι μὲν διαβάντες ἐς Ὠρωπὸν ἔσωζον σφέας αὐτούς· οἱ δὲ Πέρσαι πλώνοντες κατέσχον τὰς νέας τῆς Ἑρετρικῆς χώρας κατὰ Ταμύνας καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλια, κατασχόντες δὲ ἐς ταῦτα τὰ χωρία αὐτίκα ἵππους τε ἐξεβάλλοντο καὶ παρεσκευάζοντο ὡς προσοισόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι. Οἱ δὲ Ἑρετριέες ἐπεξελεῖν μὲν καὶ μαχέσασθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλὴν, εἴκως δὲ διαφυλάξιεν τὰ τεῖχεα, τούτου σφι περί ἔμελε, ἐπεῖτε ἐνίκα μὴ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν. Προσβολῆς δὲ γινομένης καρτερῆς πρὸς τὸ τεῖχος ἔπιπτον ἐπὶ ἕξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων, τῇ δὲ ἐβδόμῃ Εὐφορβός τε ὁ Ἀλκιμάχου καὶ Φίλαγρος ὁ Κυνέω, ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, προδιδούσι τοῖσι Πέρσησι. Οἱ δὲ ἐσελθόντες ἐς τὴν πόλιν τοῦτο μὲν τὰ ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν, ἀποτινύμενοι τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἱρῶν, τοῦτο δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠνδραποδίσαντο κατὰ τὰς Δαρείου ἐντολάς.

102 Χειρωσάμενοι δὲ τὴν Ἑρέτριαν καὶ ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας ἔπλων ἐς τὴν Ἀττικὴν δοκέοντες ταῦτά τοὺς Ἀθηναίους ποιήσειν, τὰ καὶ τοὺς Ἑρετριέας ἐποίησαν. Καὶ ἦν γὰρ ὁ Μαραθῶν ἐπιτηδεότατον χωρίον τῆς Ἀττικῆς ἐνιπεύσαι καὶ ἀγχοτάτω τῆς Ἑρετρίας, ἐς τοῦτό σφι

103 κατηγέετο Ἴππιῆς ὁ Πεισιστράτου. Ἀθηναῖοι δέ, ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, ἐβώθειον καὶ αὐτοὶ ἐς τὸν Μαραθῶνα. Ἦγον δὲ σφεας στρατηγοὶ δέκα, τῶν ὁ δέκατος ἦν Μιλτιάδης, τοῦ τὸν πατέρα Κίμωνα τὸν Στησαγόρεω κατέλαβε φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν Πεισίστρατον τὸν Ἴπποκράτους. Οὗτος ὁ Μιλτιάδης ἦκων ἐκ τῆς Χερσονήσου ἐστρατήγεε Ἀθηναίων.

105 Καὶ πρῶτα μὲν ἐόντες ἔτι ἐν τῷ ἄστεϊ οἱ στρατηγοὶ ἀποπέμπουσιν ἐς Σπάρτην κήρυκα Φειδιππίδην Ἀθηναῖον

μὲν ἄνδρα, ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελε-
τέοντα. Οὗτος δευτεραῖος ἐκ τοῦ Ἀθηναίων ἄστεος ἦν ἐν 106
Σπάρτῃ, ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἔλεγε· «ὦ
Λακεδαιμόνιοι, Ἀθηναῖοι ὑμῶν δέονται σφίσι βωθῆσαι
καὶ μὴ περιδεῖν πόλιν ἀρχαιοτάτην ἐν τοῖσι Ἑλλῆσι δου-
λοσύνη περιπεσοῦσαν πρὸς ἀνδρῶν βαρβάρων. Καὶ γὰρ
νῦν Ἐρέτριά τε ἠνδραπόδισται καὶ πόλι λογίμῳ ἢ Ἑλ-
λὰς γέγονε ἀσθενεστέρα». Ὁ μὲν δὴ σφι τὰ ἐντεταλμένα
ἀπήγγελλε, τοῖσι δὲ ἔαδε μὲν βωθῆειν Ἀθηναίοισι, ἀδύ-
νατα δὲ σφι ἦν τὸ παραυτικά ποιέειν ταῦτα οὐ βουλομέ-
νοισι λύειν τὸν νόμον· ἦν γὰρ ἴσταμένου τοῦ μηνὸς εἰνά-
τη, εἰνάτη δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ πλήρους
έόντος τοῦ κύκλου. Οὗτοι μὲν νυν τὴν πανσέληνον ἔ-
μενον.

Ἀθηναίοισι δὲ τεταγμένοι ἐν τεμένει Ἡρακλέος 108
ἐπήλθον βωθέοντες Πλαταιέες πανδημεῖ· καὶ γὰρ καὶ ἔδε-
δώκεσαν σφέας αὐτοὺς τοῖσι Ἀθηναίοισι οἱ Πλαταιέες,
καὶ πόνους ὑπὲρ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι συχνοὺς ἤδη ἀνα-
ραιρέατο.

Τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ 109
γνώμαι, τῶν μὲν οὐκ ἐώντων συμβαλεῖν, ὀλίγους γὰρ
εἶναι στρατιῇ τῇ Μήδων συμβαλεῖν, τῶν δὲ καὶ Μιλτιάδεω
κελευόντων. Ὡς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο καὶ ἐνίκα ἢ χείρων
τῶν γνωμῶν, ἐνθαῦτα, ἦν γὰρ ἐνδέκατος ψηφιοδόφος
ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχεῖν, τὸ παλαιὸν
γὰρ Ἀθηναῖοι ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιοῦντο τοῖσι
στρατηγοῖσι, ἦν δὲ τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος Ἀφι-
δναῖος, πρὸς τοῦτον ἐλθὼν Μιλτιάδης ἔλεγε τάδε.

«Ἐν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἐστὶ ἢ καταδουλώσαι Ἀθή-
νας ἢ ἐλευθέρας ποιήσαντα μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν
ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, οἷα οὐδὲ Ἀρμόδιός τε καὶ Ἀρι-
στογείτων λείπουσι. Νῦν γὰρ δὴ, ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθη-
ναῖοι, ἐς κίνδυνον ἤκουσι μέγιστον. Καὶ ἦν μὲν γε ὑποκύ-
ψωσι τοῖσι Μήδοισι, δέδοκται τὰ πείσονται παραδεδομέ-
νοι Ἰπίῃ, ἦν δὲ περιγένηται αὕτη ἢ πόλις, οἷη τέ ἐστι
πρώτη τῶν Ἑλληνίδων πόλιων γενέσθαι. Κῶς ὦν δὴ ταῦ-

τα οἷα τέ ἐστι γενέσθαι, καὶ κῶς ἐς σέ τι τούτων ἀνήκει τῶν πρηγμάτων τὸ κύρος ἔχειν, νῦν ἔρχομαι φράσω. Ἡμέων τῶν στρατηγῶν ἐόντων δέκα δίχα γίνονται αἱ γνώμαι, τῶν μὲν κελευόντων συμβαλεῖν, τῶν δὲ οὐ. Ἦν μὲν νυν μὴ συμβάλωμεν, ἔλπομαι τινα στάσιν μεγάλην ἐμπεσοῦσαν διασεῖσιν τὰ Ἀθηναίων φρονήματα, ὥστε μηδίσαι ἦν δὲ συμβάλωμεν, πρὶν τι καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων οἱοί τε εἶμεν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ. Ταῦτα ὦν πάντα ἐς σέ νῦν τείνει καὶ ἐκ σέο ἤρτηται ἦν γὰρ σὺ γνώμη τῇ ἐμῇ προσθῆ, ἔστι τοι πατρίς τε ἐλευθέρη καὶ πόλις πρώτη τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἦν δὲ τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολὴν ἔλη, ὑπάρξει τοι, τῶν ἐγὼ κατέλεξα ἀγαθῶν, τὰ ἐναντία».

110 Ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον. Προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης ἐκεκύρωτο συμβάλλειν. Μετὰ δὲ οἱ στρατηγοί, τῶν ἢ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν, ὡς ἐκάστου αὐτῶν ἐγένετο πρυτανιῆ τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδῃ παρεδίδοσαν· ὁ δὲ δεκόμενος οὐτικῶ συμβολὴν ἐποιέετο, πρὶν γε δὴ αὐτοῦ πρυτανιῆ ἐγένετο.

111 Ὡς δὲ ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσσοντο ὧδε οἱ Ἀθηναῖοι ὡς συμβαλέοντες. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ἤγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος. Ὁ γὰρ νόμος τότε εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. Ἡγεομένου δὲ τούτου ἐξεδέκοντο, ὡς ἠριθμέοντο, αἱ φυλαὶ ἐχόμεναι ἀλλήλων· τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας Πλαταιέες. Ἀπὸ ταύτης γὰρ σφι τῆς μάχης, θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριος τὰς ἐν τῆσι πεντετηρίσι γινομένας, κατεύχεται ὁ κῆρυξ ὁ Ἀθηναῖος ἅμα τε Ἀθηναίοισι λέγων γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. Τότε δὲ τασσομένων τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Μαραθῶνι ἐγένετο τοιόνδε τι· τὸ στρατόπεδον ἐξισούμενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδῳ, τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγένετο ἐπὶ τάξις ὀλίγας, καὶ ταύτῃ ἦν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον, τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἔρρωτο πλήθει.

112 Ὡς δὲ σφι διετέτακτο καὶ τὰ σφάγια ἐγένετο καλὰ,

ένθαυτα, ὡς ἀπείθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἴεντο ἐς τοὺς βαρβάρους. Ἦσαν δὲ στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν ἢ ὀκτώ. Οἱ δὲ Πέρσαι ὀρέοντες δρόμῳ ἐπιόντας παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμενοι, μανίνην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, ὀρέοντες αὐτοὺς ὀλίγους, καὶ τούτους δρόμῳ ἐπειγομένους οὔτε ἵππου ὑπαρχούσης σφι οὔτε τοξευμάτων. Ταῦτα μὲν νυν οἱ βάρβαροι κατεΐκαζον· Ἀθηναῖοι δέ, ἐπεῖτε ἀθρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγου. Πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, δρόμῳ ἐς πολεμίους ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ ἀνέσχοντο ἐσθητὰ τε Μηδικὴν ὀρέοντες καὶ ἄνδρας τοὺς ταύτην ἐσθημένους· τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ οὔνομα τὸ Μήδων φόβος ἀκούσαι.

Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι χρόνος ἐγένετο πολ- 113
λός. Καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῇ Πέρσαι τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο· κατὰ τοῦτο μὲν δὴ ἐνίκεον οἱ βάρβαροι καὶ ῥήξαντες ἐδίωκον ἐς τὴν μεσόγαιαν, τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκεον Ἀθηναῖοι τε καὶ Πλαταιέες. Νικέοντες δὲ τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων φεύγειν ἔων, τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτῶν συναγαγόντες τὰ κέρα ἀμφότερα ἐμάχοντο καὶ ἐνίκεον Ἀθηναῖοι. Φεύγουσι δὲ τοῖσι Πέρσησι εἴποντο κόπτοντες, ἐς ὃ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπικόμενοι πῦρ τε αἴτεον καὶ ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν.

Καὶ τοῦτο μὲν ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ ὁ πολέμαρχος Καλλί- 114
μαχος διαφθείρεται, ἀνήρ γενόμενος ἀγαθός, ἀπὸ δ' ἔθανε τῶν στρατηγῶν Στησίλειως ὁ Θρασύλεω, τοῦτο δὲ Κυνέγειρος ὁ Εὐφορίωνος ένθαυτα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νεὸς τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖς πελέκεϊ πίπτει, τοῦτο δὲ ἄλλοι Ἀθηναίων πολλοὶ τε καὶ οὔνομαστοί.

Ἐπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπῳ τοιούτῳ 115
Ἀθηναῖοι· τῆσι δὲ λοιπῆσι οἱ βάρβαροι ἐξανακρουσάμενοι καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου, ἐν τῇ ἔλιπον, τὰ ἐξ Ἐρετρίας ἀνδράποδα, περιέπλων Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ.

Οὗτοι μὲν δὴ περιέπλων Σούνιον· Ἀθηναῖοι δέ, ὡς 116

ποδῶν εἶχον τάχιστα, ἐβώθειον ἐς τὸ ἄστυ καὶ ἔφθησάν τε ἀπικόμενοι, πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἦκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο ἀπιγμένοι ἐξ Ἡρακλείου τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἐν ἄλλῳ Ἡρακλείῳ τῷ ἐν Κυνοσάργει. Οἱ δὲ βάρβαροι τῆσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, τοῦτο γὰρ ἦν ἐπίγειον τότε τῶν Ἀθηναίων, ὑπὲρ τούτου ἀνακωχεύσαντες τὰς νέας ἀπέπλων ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσίην.

117 Ἐν ταύτῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἐξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας, Ἀθηναίων δὲ ἑκατὸν ἐνεήκοντα καὶ δύο.

119 Τοὺς δὲ τῶν Ἐρετριέων ἠνδραποδισμένους Δαῖτις τε καὶ Ἄρταφέρνης, ὡς προσέσχον ἐς τὴν Ἀσίην πλώοντες, ἀνήγαγον ἐς Σοῦσα. Βασιλεὺς δὲ Δαρεῖος, πρὶν μὲν αἰχμαλώτους γενέσθαι τοὺς Ἐρετριέας, ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον οἷα ἀρξάντων ἀδικίης προτέρων τῶν Ἐρετριέων· ἐπεῖτε δὲ εἶδε σφεας ἀπαχθέντας παρ' ἑωυτὸν καὶ ὑποχειρίους ἑωυτῷ ἔοντας, ἐποίησε κακὸν ἄλλο οὐδέν, ἀλλὰ σφεας τῆς Κισίης χώρας κατοίκησε ἐν σταθμῷ ἑωυτοῦ, τῷ οὖνομά ἐστι Ἀρδέρικκα, ἀπὸ Σούσων δέκα καὶ διηκοσίους σταδίους ἀπέχοντι. Ἐνθαῦτα τοὺς Ἐρετριέας κατοίκησε βασιλεὺς Δαρεῖος, οἱ καὶ μέχρι ἐμὲ εἶχον τὴν χώραν ταύτην φυλάσσοντες τὴν ἀρχαίην γλῶσσαν.

120 Λακεδαιμονίων δὲ ἦκον ἐς τὰς Ἀθήνας δισχίλιοι μετὰ τὴν πανσέληνον, ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν οὕτω, ὥστε τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ὑστεροὶ δὲ ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς ἰμείροντο ὅμως θηήσασθαι τοὺς Μήδους· ἐλθόντες δὲ ἐς τὸν Μαραθῶνα ἐθηήσαντο. Μετὰ δὲ αἰνέοντες Ἀθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπαλάσσοντο ὀπίσω.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΚΛΕΙΩ

Α. ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ

Κεφ. 131

νόμοισι=ἄττ. νόμοις.—τοιιοισίδε=ἄττ. τοιοῖσδε.—νόμοις χρῶμαι=ἔχω νόμους, ἔθιμα.—νηδς=ἄττ. ναδς ἢ νεῶς.—ποιευμένους=ἄττ. ποιουμένους· ἡ μετοχὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ οἶδα.—ἐν νόμῳ ποιοῦμαι=συνηθίζω.—τοῖσι=ἄττ. τοῖς.—ποιεῦσι=ἄττ. ποιοῦσι.—ἐπιφέρουσι· ἀντὶ ἐπιφέρονται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ποιευμένους.—μωρίην=ἄττ. μωρίαν.—μωρίαν ἐπιφέρω τινί=θεωρῶ τινα μωρόν.—μὲν=μὴν=τοῦλάχιστον.—δοκέειν=ἄττ. δοκεῖν· τὸ ἀπαρέμφατον ἐνταῦθα κεῖται ἀπολύτως.—ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν=ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ.—ἀνθρωποφυέας=ἄττ. ἀνθρωποφυεῖς.—ἀνθρωποφυής=ὁ ἔχων ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀνθρωπόμορφος.—κατάπερ=ἄττ. καθάπερ.—οἱ δέ· δηλ. οἱ Πέρσαι.—νομίζω=συνηθίζω.—Διὶ καὶ παρὰ Πέρσαις ἐλατρεύετο ὁ Ζεὺς ὡς ὁ ὕψιστος τῶν θεῶν, ἦτο δὲ προσωποποίησις τοῦ φωτὸς καὶ ἐθεωρεῖτο δημιουργὸς τοῦ κόσμου.—ἔρδω=ἄττ. ποιῶ.—θυσίας ἔρδω=θυσιάζω.—καλέοντες=ἄττ. καλοῦντες.—ἀνέμοισι=ἄττ. ἀνέμοις.—ἡλίω τε καὶ σελήνῃ καὶ γῆ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι· οἱ Πέρσαις ἦσαν ὁπαδοὶ τῆς θρησκείας τῆς καλουμένης ζωροαστρικῆς, εἶχον δὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, ἡ γῆ, τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ κλπ. εἶχον ταχθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγαθοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσώπευεν ὁ Ὁρομάσδης.—τούτοιςι=ἄττ. τούτοις.—μόνοισι=ἄττ. μόνοις (δνομ. μόνος=μόνος).—ἀρχῆθεν=ἔξ ἀρχῆς, παλαιόθεν.—ἐπιμανθάνω=μαν-

θίνω κατόπιν.—*Οὐρανίη*—ἄττ. *Οὐρανία*.—*Οὐρανία*· ἐπώνυμον τῆς Ἀφροδίτης.—*Ἀράβιοι*—Ἀραβες.

Κεφ. 132

θυσίη—ἄττ. *θυσία*.—*τοῖσι πέρρησι*—ἄττ. *τοῖς πέρραις*.—*ἦδε*—*ᾧδε*—*ὧς* ἐξῆς.—*κατέστηκε*—ἄττ. *καθέστηκε* (τοῦ *καίσταμαι*—*καθίσταμαι*)—ἔχει ἐπικρατήσει, ἔχει καθιερωθῆ.—*ποιεῦνται*—ἄττ. *ποιοῦνται*.—*ἀνακαίω*—ἀνάπτω.—*σπονδή*· οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, πρὶν πίωσιν, ἔχυνον σταγόνας τινὰς ἐκ τοῦ οἴνου πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν· τοῦτο ἐκαλεῖτο σπονδή.—*χρέωνται*—ἄττ. *χρῶνται*.—*οὐκί*—ἄττ. *οὐλί*.—*αὐλός*· πνευστὸν μουσικὸν ὄργανον τῶν ἀρχαίων· οἱ Ἕλληνες μετεχειρίζοντο αὐλητὰς ἢ αὐλητρίδας εἰς τὰς ἐστιάσεις, τοὺς χορούς, τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ τὰς θυσίας, διὰ νὰ δώσουν εἰς αὐτὰς μεγαλυτέραν ἐπισημότητα καὶ τόνον πανηγυρικόν.—*στέμμα*· πλεκτὸν ἀπὸ φύλλα, ἄνθη, καρποὺς καὶ ποικιλοχρόμους ταινίας· ταῦτα ἀνήρτων οἱ θυσιάζοντες εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ, ἢ ἐστεφανώνοντο οἱ ἴδιοι καὶ ἐστεφάνωνον καὶ τὰ θύματα.—*οὐλήσι*—ἄττ. *ὀλαῖς*.—*ὀλαί*· κριθαὶ ἡμιαλεσμένα καὶ ἀναμειγμένα μὲ ἄλας, αἱ ὁποῖαι ἐχύνοντο εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος πρὶν σφαγῆ.—*τῶν δὲ ὧς ἐκάστω θύειν θέλη*—*ὧς δὲ ἐθέλη (τις) θύειν ἐκάστω τούτων*.—*ὧς*—ὄταν.—*ἐκάστω τούτων*· δηλαδὴ τῶν θεῶν, τοὺς ὁποίους ἀνέφερεν ἀνωτέρω.—*τὸ κτήνος*—τὸ πρὸς θυσίαν ζῷον, τὸ θῦμα.—*καλέει*—ἄττ. *καλεῖ*.—*καλῶ τινα*—ἐπικαλοῦμαί τινα.—*τὸν τιάρην*—ἄττ. *τὸν τιάραν* (ἢ *τὴν τιάραν*).—*τιάρα*· κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν Περσῶν.—*ἐστεφανωμένος τὸν τιάρην*—ἔχων ἐστεμμένην τὴν τιάραν αὐτοῦ.—*μάλιστα*—πρὸ πάντων, σχεδὸν πάντοτε.—*ἑωτιῶ*—ἄττ. *ἑαυτιῶ*· ἡ δοτικὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *ἀρᾶσθαι*.—*ιδίη*—ἄττ. *ιδία*—ιδιαιτέρως.—*μόνῳ*—ἄττ. *μόνῳ*.—*οἱ*—*αὐτῷ*.—*ἐγγίγνεται*—ἄττ. *ἐγγίγνεται*—*ἔξεστιν*.—*ἀρᾶσθαι*—ἄττ. *εὐχέσθαι*.—*ὁ δὲ*—ἀλλά.—*τοῖσι πέρρησι*—ἄττ. *τοῖς πέρραις*.—*εὐ γίνομαι*—εὐτυχῶ.—*βασιλέϊ*—ἄττ. *βασιλεῖ*.—*ἐν τοῖσι ἅπασιν πέρρησι*—μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων Περσῶν.—*καὶ αὐτὸς γίγνεται*—καὶ ὁ ἴδιος (δηλ. ὁ θυσιάζων) συγκαταλέγεται.—*ἐπεὰν*—ἄττ. *ἐπὰν*.—*δια-*

μιστύλλω=κατακόπτω εἰς τεμάχια.—μέρεα=ἄττ. μέρη.—
 ἱερίον=ἄττ. ἱερεῖον=σφάγιον, θύμα.—ἐψήση' τοῦ ὄ. ἐψω=
 βράζω.—ὑποπάσσω=στρώνω ὑποκάτω.—ποίη=ἄττ. πόα=
 χόρτον.—ὤς=ὄσον τὸ δυνατόν.—ἀπαλδός=τρομφρός.—τρι-
 φυλλον=τριφύλλι.—ἔθηκε' γνωμικὸς ἄόριστος=τίθησι.—ὦν
 =ἄττ. οὖν' ἐνταῦθα=τότε, ἀμέσως.—διαθέντος δὲ αὐτοῦ' ἔνν.
 ταῦτα.—διατίθημί τι=τακτοποιῶ τι.—μάγος=ἱερεῖς· οἱ ἱε-
 ρεῖς τῶν Περσῶν ἔκαλοῦντο μάγοι.—παρεστεῶς=ἄττ. παρε-
 σιώς.—ἐπαιίδει=ἄττ. ἐπάδει.—ἐπάδω=ψάλλω.—θεογονίη
 =ἄττ. θεογονία' αὕτη παρ' Ἑλλήσι μὲν ἦτο ἕσμα, τὸ ὁποῖον
 ἀνεφέρετο εἰς τὴν γένεσιν τῶν θεῶν, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσασιν
 προσευχὴ ἀπευθυνομένη πρὸς ὄλους τοὺς θεούς.—οἴην=ἄττ.
 οἶαν.—ἐπαιοιδῆ=ἄττ. ἐπωδῆ=μαγικὸν ἕσμα.—σφι=ἄττ. σφί-
 σιν=;—νόμος=ἔθιμον, συνήθεια.—ποιέεσθαι=ἄττ. ποιεῖ-
 σθαι.—ἐπισχών' τοῦ ὄ. ἐπέχω=περιμένω.—ἀποφέρομαι τι
 =παίρνω κάτι μαζί μου καὶ φεύγω—χρᾶται=ἄττ. χρῆται.—
 μιν=ἄττ. αὐτόν.—λόγος=ὁρθῆς λόγος, λογική.—αἰρέει=ἄττ.
 αἰρεῖ.—δ τι μιν λόγος αἰρέει=εἰς ὅ τι τοῦ ὑποδεικνύει ἢ логи-
 κή, εἰς ὅ τι εἶναι λογικὸν (φυσικόν).

Κεφ. 133

ἡμέρην=ἄττ. ἡμέραν.—ἀπασέων=ἄττ. ἀπασῶν—νομί-
 ζω=;(πρβλ. κεφ. 131).—τῆ=ἄττ. ἡ=κατὰ τὴν ὁποίαν.—γίγνο-
 μαι=γεννῶμαι.—πλέω=ἄττ. πλείω.—δαίς—τὸς=εὐωχία,
 συμπόσιον.—τῶν ἄλλων' δηλ. ἡμερῶν.—δικαιεῦσι=ἄττ. δι-
 καιοῦσι.—δικαιῶ—ῶ=θεωρῶ δίκαιον.—προτίθεμαι=παρα-
 θέτω.—ἐν τῆ=ἄττ. ἐν ἡ' ἔνν. δαιτί.—εὐδαίμων=πλούσιος.
 —προτιθέαται=ἄττ. προτίθενται.—ὄλος=ὀλόκληρος.—δ-
 πτὸς=ψητός.—καμίνοισι=ἄττ. καμίνοις.—πρόβατον' πᾶν
 τετράποδον ζῷον.—τὰ λεπτά τῶν προβάτων=μικρὰ ζῶα' δηλ.
 πρόβατα καὶ αἴγες, γιδοπρόβατα.—σίτοισι=ἄττ. σίτοις.—σί-
 τα (πληθυντικὸς τοῦ σῖτος)=τροφαί, φαγητά.—ὀλίγοισι=ἄττ.
 ὀλίγοις.—χρέωνται=ἄττ. χρῶνται.—ἐπιφορήματα=πρόσθε-
 τα ἐδέσματα, τραγήματα μετὰ τὸ δεῖπνον' ταῦτα ἦσαν διάφο-
 ροὶ ξηροὶ καρποί.—πολλοῖσι=ἄττ. ;—ἀλής—ἐς=ἄττ. ἀθρόος=

εἰς ἓν ὄλον ἠθροισμένος, ὄλος μαζί.—*σιτεομένους*—ἄττ. *σιτουμένους*—ὅταν τρώγουν.—*πεινῶν παύομαι*—παύω νὰ πεινῶ, χορταίνω.—*διτ' οἰτιολογικόν*.—*ἀπὸ δεῖπνου*—μετὰ τὸ δεῖπνον.—*παραφορέεται*—ἄττ. *παραφέρεται*.—*παραφέρω*—παραθέτω.—*οὐδὲν λόγου ἄξιον'* ἔνν. *ἐπιφόρημα*.—*κάρτα*—ἄττ. *λίαν*.—*προσκέαται*—ἄττ. *πρόσκεινται*.—*οἶνω πρόσκειμαι*—εἶμαι ἔκδοτος εἰς τὸν οἶνον.—*ἐμέω*—ἄττ. *ἐμῶ*—ξερνῶ.—*οὐκὼ*—ἄττ. *οὐχί*.—*ἀντίον*—ἄττ. *ἐναντίον*.—*ἀντίον ἄλλου*—ἐνώπιον ἄλλου.—*νυν*—ἄττ. *τοίνυν*.—*φυλάσσειται τι*—τηρεῖται τι.—*ἐώθασι*—ἄττ. *εἰώθασι*—συνηθίζουσι.—*σπουδαιέστατα*—ἄττ. *σπουδαιότατα*.—*πρήγματα*—ἄττ. *πράγματα*.—*τὸ*—ἄττ. *δ*.—*ἄδη' γ'* ἔνν. ἕν. ὑποτακτ. ἄορ. (*ἕαδον*) τοῦ *ῥ*. *ἀνδάνω*—ἰρέσκω.—*τὸ δ' ἂν ἄδη*—ἄττ. *δ δ' ἂν δόξη*.—*σφι βουλευόμενοισι*—ἄττ.;—*ὑστεραίῃ*—ἄττ.;—*νήφουσι'* μετοχὴ τοῦ *ῥ*. *νήφω*—εἶμαι νηφάλιος, ξεμέθυστος.—*προτιθεῖ*—ἄττ. *προτίθησιν*.—*προτίθημί τινί τι*—ὑποβάλλω τι εἰς τὴν κρίσιν τινός.—*στεγάρχος*—οἰκοδεσπότης.—*ἐν τοῦ*—*ἐν τῷ οἴκῳ οὗ*.—*έόντες*—ἄττ. *όντες*.—*χρέωνται*—ἄττ.;—*χρῶμαί τινι*—ἐκτελῶ τι.—*μετιεῖσι*—ἄττ. *μεθιᾶσι'* ἔνν. *τοῦτο*.—*μεθίημί τι*—ἀπορρίπτω τι.—*τὰ*—ἄττ. *ἅ*.—*ἐπιδιαγινώσκω*—ἐκ νέου σκέπτομαι καὶ ἀποφασίζω, ἀναθεωρῶ.

Κεφ. 134

ἐντυγχάνω τινί—συναντῶ τινα.—*τῆσι*—ἄττ. *ταῖς*.—*τῷ δε*—ἐκ τοῦ ἐξῆς.—*διαγινώσκω*—διακρίνω.—*δμοιος*—τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς τάξεως.—*προσαγορεύω τινά*—χαιρετίζω τινά.—*φιλέουσι τοῖσι στόμασι*—ἄττ. *φιλοῦσι τοῖς στόμασι*.—*φιλῶ τῷ στόματι*—φιλῶ εἰς τὸ στόμα.—*οὔτερος*—ὁ ἕτερος.—*ὑποδεέστερος*—κατώτερος, κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως.—*ὀλίγω*—ὀλίγον.—*πολλῶ*—πολύ.—*ἀγεννῆς*—ὁ ταπεινῆς καταγωγῆς.—*ἄγχιστα'* ὑπερθ. τοῦ ἐπιρ. *ἄγχι*—ἐγγύς.—*έωνιῶν*—ἄττ.;—*κατὰ λόγον*—ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως.—*ἐκαστάτω* ὑπερθ. τοῦ ἐπιρ. *ἐκάς*—ἄττ. *πόρρω*.—*οἰκημένους'* μετοχὴ παρακ. —ἄττ. *ὠκημένους*—κατοικοῦντας.—*ἐν τιμῇ ἄγομαί τινα*—ἄττ. *ἐν τιμῇ ἔχω τινά*.—*μακρῶ*—πολύ.—*τοῦς*

δὲ ἄλλους... ἀντέχεσθαι· ἡ σειρά τῶν λέξεων : τοὺς δὲ ἄλλους ἀντέχεσθαι τῆς ἀρετῆς κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον.— ἀντέχεσθαι· ἐκ τοῦ νομίζοντες.—ἀντέχομαι τῆς ἀρετῆς= μετέχω τῆς ἀρετῆς.—κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον=κατὰ τὴν ἀναφερομένην ἀνωτέρω ἀναλογίαν (κατ' ἀναλογίαν δηλ. τῆς ἀποστάσεως).—ἐπὶ δὲ Μήδων... τιμῶσι· ἡ σύνταξις κατὰ παράταξιν ἀντὶ καθ' ὑπόταξιν· ἄς ἐρμηνευθῆ ὡς νὰ ἦτο : ὡς δὲ ἐπὶ Μήδων ἀρχόντων... κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι.—ἐπὶ Μήδων ἀρχόντων=ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Μήδων· οἱ Πέρσαι ἦσαν παλαιότερον ὑπήκοοι τῶν Μήδων, τὴν ἀρχὴν τῶν ὁποίων κατέλυσεν ὁ Κῦρος ὁ πρεσβύτερος, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Περσικοῦ κράτους.—ἔθνεα=ἄττ. ἔθνη· τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὸ βασιλείον τοῦτο.—ἦρχε ἀλλήλων=ἐκυβέρνων τὸ ἓν τὸ ἄλλο.—συναπάντων μὲν Μῆδοι· ἔνν. ἦρχον (ἐπεξήγησις τοῦ ἀλλήλων).—οὔτοι δέ· δηλ. οἱ ἄγχιστα οἰκέοντες, οἱ πλησιόχωροι.—δμουροι=ἄττ. δμοροι.—οἱ δέ· δηλ. οἱ δμοροι.—μάλα=ἄττ. αὖ—τῶν ἐχομένων· ἔνν. αὐτοῖς=τῶν ἄγχιστα οἰκούντων.—προβαίνει τὸ ἔθνος=τὸ ἔθνος ἀσκεῖ τὴν ἀρχὴν του βαθμηδόν.—γάρ· ἐπεξηγηματικός.—τὸ ἔθνος· δηλ. τῶν Μήδων.—ἄρχον=ἄπ' εὐθείας, ἀμέσως.—ἐπιτροπεῦον=διὰ μεσαζόντων, ἐμμέσως.—προέβαινε γάρ... ἐπιτροπεῦον· τὸ νόημα : Ὅσον περισσότερον ἀπομεμακρυσμένα ἦσαν τὰ ἔθνη τὰ ἐξαρτώμενα ἀπὸ τοὺς Μήδους, τόσον καὶ ἡ ἀρχὴ τούτων ἐξησκειτο ἐμμέσως καὶ ἦτο μία ἀπλῆ ἐποπτεία.

Κεφ. 135

ξεινικός=ἄττ. ξενικός.—νόμια=ἄττ. νόμιμα=ἔθιμα, συνήθειαι.—προσίεμαί τι=δέχομαί τι.—ἀνδρῶν μάλιστα=περισσότερον ὅλων τῶν ἀνθρώπων.—καὶ γὰρ δὴ=οὕτω παραδείγματος χάριν.—ἐσθῆς—ἦτος=ἄμφισεις, ἐνδυμασία.—τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα· οἱ Μῆδοι ἐνεδύνοντο πολυτελῶς φέροντες χιτῶνας πορφυροῦς, ἐπανωφόρια μὲ εὐρείας χειρίδας (μανίκια), τὰ ὁποῖα ὠνόμαζον κάνδυς, ἀναξυρίδας (βράκες) καὶ διάφορα χρυσᾶ κοσμήματα, βραχιόλια, περιδέραια κλπ.—τῆς ἐωντῶν εἶναι καλλίω· οἱ Πέρσαι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς Μήδους ἐνε-

δύοντο πολὺ ἀπλῶς.—φορέω=φορῶ.—θώρηκας=ἴττ. θώρακας.—ἄγομαι γυναῖκα=νυμφεύομαι.—κουριδίη γυνή=νόμιμος σύζυγος.

Κεφ. 136

ἀνδραγαθίη=ἄττ. ἀρετή=ἀνδρεία.—αὐτή=τοῦτο' ἐπεξηγεῖται διὰ τῆς προτάσεως *ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας*.—ἀποδέδεται=ἄττ. ἀποδέδεικται=νομίζεται, θεωρεῖται.—μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν=μετὰ τὴν εἰς τὰς μάχας ἀνδρείαν.—ἀποδέξῃ=ἄττ. ἀποδείξῃ.—ἀποδείκνυμι παῖδας=φέρω εἰς τὴν ζωὴν παῖδας, γεννῶ παῖδας.—τὸ πολλὸν=ἄττ. τὸ πολὺ=τὸ πλῆθος.—δὲ=γάρ.—ἡγέεται=ἴττ. ἡγηται' ἐν ταῦθα ἀντὶ ἐνεστώτος=νομίζουν.—τὸ πολλὸν δὲ ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι=διότι νομίζουν ὅτι τὸ πλῆθος ἔχει τὴν δύναμιν' ἐνόμιζον δηλ. οἱ Πέρσαι ὅτι ἡ δύναμις ἔγκειται εἰς τὸν ἀριθμὸν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι ἐνόμιζον ὅτι ἡ ἀνδρεία νικᾷ τὸ πλῆθος.—παιδεύω=ἐκπαιδεύω, διδάσκω.—ἀπὸ πενταέτιος=ἴττ. ἀπὸ πενταέτους (ἢ πενταετούς)' ἔνν. παιδός.—μοῦνα=ἄττ. μόνα.—ἀληθίζομαι=λέγω τὴν ἀλήθειαν.—πρὶν ἢ=ἴττ. πρὶν.—ἀπικνέεται=ἄττ. ἀφικνεῖται.—ἀφικνοῦμαι εἰς ὄψιν τινὶ=ἐμφανίζομαι ἐνώπιόν τινος.—παρὰ τῆσι(=ταῖς) γυναίξί' δηλ. εἰς τοὺς θαλάμους τῶν γυναικῶν, εἰς τὴν γυναικωνίτιν.—δίαιταν ἔχω=διαίτωμαι.—ἐνεκα=ἴττ. ἐνεκα.—ποιέεται=ἄττ. ;—ἵνα ἢ...προσβάλλῃ' ἐπεξήγησις τοῦ τοῦδε.—ἄση=λύπη, θλίψις.—προσβάλλω τινὶ τι=προξενῶ τι εἰς τινα.

Κεφ. 137

αἰνέω=ἴττ. ἐπαινῶ.—νυν=ἄττ. ; (πρβλ. κεφ. 133).—νόμος=; (πρβλ. κεφ. 132).—μιῆς αἰτίας εἵνεκα=ἴττ. μιᾶς αἰτίας ἔνεκα.—τὸν βασιλέα' ὑλοκείμενον τοῦ φονεύειν.—οὐκέτης=ὕληρέτης, δοῦλος.—ἀνήκεστος=ἀνεπανόρθωτος.—πάθος=κακόν.—ἔρδω=; (πρβλ. κεφ. 131).—λογίζομαι=ὑπο-

λογίζω, ἐξετάζω.—*πλέω τε καὶ μέζω* = ἴττ. *πλείω τε καὶ μείζω*.—*έόντα* = ἄττ. *όντα*.—*υπόυργημα* = ὑπηρεσία.—*οὔτω* = τότε.—*τῷ θυμῷ χρῶμαι* = μεταχειρίζομαι τὸν θυμόν μου, ἀφήνω τὸν θυμόν μου νὰ ἐκδηλωθῇ ἐμπράκτως.—*κω* = ἴττ. *πω*.

Κεφ. 138

άσσα = ἄττ. *άττα* (ἢ *άτινα*).—*σφι* = ἄττ. ; —*δεύτερα* = δευτερον, ἔπειτα.—*μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι* = *μάλιστα δὲ διὰ τὸ εἶναι ἀναγκαίην, ὡς φασιν*.—*ἀναγκαίη* = ἴττ. *ἀνάγκη*.—*ἀσίδς* = πολίτης.—*λεύκη* νόσος τοῦ δέρματος, ἣ ὁποία καλεῖται οὔτω ἐκ τοῦ χρώματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὸ δέγμα κατ' ἄλλους αὕτη εἶναι ἀρχὴ λέπρας ἢ ἐλεφαντιάσεως.—*συμμισγομαι* = ἴττ. *συμμείγνυμι*.—*συμμείγνυμί τι* = ἔρχομαι εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τινος.—*τοῖσι ἄλλοισι Πέρσησι* = ἄττ. ; —*μιν* = ἄττ. ; (πρβλ. κεφ. 132).—*ἐς τὸν ἥλιον* οὔτος ἦτο ἡ ἐξέχουσα θεότης τῶν πυρολατρῶν.—*ἀμαρτόντα* μετοχὴ αἰτιολογική.—*ξείνος* = ἄττ. *ξένος*.—*λαμβάνομαι ὑπὸ τινος* = καταλαμβάνομαι ὑπὸ τινος.—*ὑπὸ τούτων* δηλ. τῶν νόσων.—*τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐπιφέρω τινὶ* = ἀποδίδω εἰς τινὰ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.—*ἐπιφέροντες* ἔνν. *αὐταῖς*.—*ἐνουρέουσι* = ἄττ. *ἐνουροῦσι* = οὔρουσιν ἐντός.—*χεῖρας ἐναπονίζομαι* = πλύνω τὰς χεῖράς μου ἐν τινί.—*περιορῶσι* ἔνν. *ταῦτα ποιοῦντα*.—*περιορῶ* = ἀνέχομαι, ἀφήνω.

Κεφ. 139

σφι = ἄττ. ; —*τὸ* = ἄττ. *δ*.—*λέληθε* παρακ. τοῦ ῥ. *λανθάνω*.—*ἡμέας* = ἄττ. *ἡμᾶς*.—*τὰ οὐνόματά σφι έόντα* ἐπεξηγήσις.—*μεγαλοπρεπείη* = ἄττ. *μεγαλοπρέπεια* = λαμπρότης (σωματικὴ καὶ ἠθικὴ).—*τῷυτὸ* = ἄττ. *ταυτό*.—*τὸ* = ἄττ. *δ*.—*Δωριέες* = ἄττ. *Δωριεῖς*.—*δίζημαι* = ἄττ. *ζητῶ* = ἐρευνῶ, ἐξετάζω.

Κεφ. 140

ἀτρεκέως=ἄττ. ἀκριβῶς=μετὰ βεβαιότητος.—τάδε=τὰ ἐξῆς· ὅσα δηλ. μέλλω νὰ εἶπω.—ὡς κρυπτόμενα=ὡς μυστικά.
—σαφηνέως=ἄττ. σαφῶς.—Πέρσεω=ἴττ. Πέρσου.—νέκυς=ἄττ. νεκρός.—ὁ ὄρνις=τὸ ὄρνεον.—ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνός ἐλκύνομαι=κατασπαράσσομαι ὑπὸ ὄρνέου ἢ κυνός.—μάγος· πρβλ. κεφ. 132.—μὲν γὰρ=ὅπωςδῆποτε.—ἐμφανέως=ἄττ. ἐμφανῶς=φανερὰ.—ποιεῦσι=ἄττ. ;—κατακηρώ—ῶ=κατακαλύπτω διὰ κηροῦ.—ῶν=ἄττ. οὖν.—γῆ κρύπτω=θάπτω.
—κεχωρίδαται=ἄττ. κεχωρισμένοι εἰσίν.—χωρίζομαι=διαφέρω.—πολλὸν=πολύ.—Ιρέων=ἄττ. Ιερέων.—ἀγνεύω=θεωρῶ ὡς ζήτημα θρησκευτικόν.—αὐτοχειρῆ· ἀντὶ ἐπιρρήματος=ἰδιοχειρῶς.—ποιεῦνται=ἴττ. ;—ἀγώνισμα ποιοῦμαί τι=καθιστῶ πρᾶγμά τι μέλημα τῶν ἀγώνων μου.—ῥφεις=ἄττ. ῥφεις.

B. ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ

Κεφ. 195

χρέωνται=ἄττ. χρῶνται.—κιθῶνι=ἄττ. χιθῶνι.—ποδηνεκῆς=ἄττ. ποδήρης.—λινέω=ἄττ. λινῶ.—εἰρίνεος=ἄττ. ἐρεοῦς=μάλλιμος.—ἐπενδύνει· δηλ. ὁ Βαβυλώνιος.—ἐπενδύνω=φορῶ ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔνδυμα.—χλανίδιον· ὑποκοριστικὸν τοῦ χλανὶς=ἐπανωφόριον.—ἐπιχώρια=τῆς χώρας, ἐγγώρια.—τῆσι Βοιωτίησι=ἴττ. ταῖς Βοιωτίαις.—ἐμβὰς—άδος· εἶδος ὑποδημάτων ἐκ πύλου (τριχῶν κατεργασμένων διὰ συμπίεσεως εἰς πυκνὸν πύλημα, «κετσὲ») ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς· ἐν Ἀθήναις μετεχειρίζοντο ταύτας οἱ γέροντες.—κομῶ=φέρω μακρὰν κόμην.—μίτρησι=ἴττ. μίτρας.—μίτρα· Περσικόν τι κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἴσως εἶδος σαρκίου· παρὰ τοῖς Ἑλλησι ταινία, διὰ τῆς ὁποίας αἱ Ἑλληνίδες γυναῖκες ἀνέδεον τὴν κόμην των.—ἀναδέομαι=ἄττ. ἀναδοῦμαι=δένω πρὸς τὰ ἐπά-

νω.—ἀναδοῦμαι τὴν κεφαλὴν=δένω τὴν κεφαλὴν.—**μυρίζομαι**=ἀλείφομαι με μύρα.—**σφρηγίς**=ἄττ. **σφραγίς**=δακτύλιος.—**σκήπτρον**=ῥάβδος.—**αλειτός**=ἰтт. **ἀειτός**.—**ἐπίσημον**=διακριτικὸν σημεῖον, σύμβολον.—**ἄρτισις**=τρόπος τοῦ ἐνδύεσθαι καὶ κοσμεῖσθαι, στολισμός.—

Κεφ. 196

ὠδε=οἶδε.—**κατσαῖσι**=ἰтт. **καθεσαῖσι** (ἢ **καθεστήκασι**)=ἰσχύουν.—**ὁ μὲν σοφώτατος ὠδε** ἔνν. **ἔστιν**.—**τῷ**=ἄττ. **ῷ**.—**Ἰλλυριῶν Ἐνετούς** οἱ Ἰλλυριοὶ κατόικουν πᾶσαν τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ἀδριατικῆς μετὰ τῶν ὀπίσω αὐτῆς κειμένων ὄρεινῶν χωρῶν, ἧτοι Δαλματίας, Βοσνίας καὶ Ἄνω Ἀλβανίας. Περιλαμβάνων ὁ Ἡρόδοτος εἰς τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ τοὺς Ἐνετούς ὑποπίπτει ἀσφαλῶς εἰς γεωγραφικὸν σφάλμα.—**χρᾶσθαι**=ἄττ. **χρησθαι**.—**ὡς ἄν**=ἰтт. **διαν**.—**γενοίαιτο**=ἄττ. **γίγνοιτο**.—**γάμων ὠραῖος**=ὄριμος διὰ γάμον.—**δκως**=ἄττ. **δτε**.—**ἐσάγεσκον**=ἰтт. **εἰσῆγον**.—**εἰσάγω**=φέρω, ὀδηγῶ.—**ἀλέας**=ἄττ. ; (πρβλ. κεφ. 133).—**πέριξ αὐτάς**=ἄττ. **περὶ αὐτάς**.—**δμιλος**=πλήθος.—**ἀνίστημι**=ἐγείρω, παρουσιάζω (πρὸς πώλησιν).—**πωλέεσκε**=ἄττ. **ἐπώλει**=προσέφερε πρὸς πώλησιν.—**εὐρίσκω πολλὸν** (=πολὺ) **χρυσίον**=εὐρίσκω καλὴν τιμὴν.—**πραθείη**=ἰтт. **πραθείη** τοῦ ὄ. **πιπράσκω**=πωλῶ.—**ἔσκε**=ἄττ. **ἦν**.—**ἐπὶ συνοικῆσι**=ἄττ. **ἐπὶ συνοικήσει**=ἐπὶ γάμῳ, ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ τὰς νυμφευθοῦν οἱ ἀγοράζοντες.—**ἔσκον**=ἄττ. **ἦσαν**.—**ἐπίγαμος**=ὁ ἔχων ἡλικίαν γάμου.—**ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους**=πλειοδοτοῦντες.—**ἐξωνέομαι**—**οἴμαι**=ἀγοράζω.—**καλλιστεύουσαι**=αἱ ὠραιόταται.—**δημος**=ὁ λαός, ὁ ὄχλος.—**εἶδος**=ἄττ. **εἶδους**.—**εἶδος χρηστὸν**=ὠραία μορφή, ὠραιότης.—**ἐλάμβανον ἄν** ἔνταῦθα=ἐλάμβανον συνήθως.—**δὴ**=ἦδη.—**διεξέρχομαι πωλέων τὰς εὐειδεστάτας**=τελειῶνω τὴν πώλησιν τῶν ὠραιότατων.—**ἀνίστη ἄν**=παρουσίαζε συνήθως πρὸς πώλησιν.—**ἀμορφέστατος**=ἀσημότατος.—**ἐμπειρος**=ἰνάπηρος.—**ἀνεκῆρυσσε** ἔνν. **λέγων**.—**δοτις**=τίς.—**χρυσίον**=χρήματα.—**ἔς δ**=ἕως ὅτου.—**ὑπισταμένῳ**=ἄττ. **ὑφισταμένῳ**.—**ὑφισταμαί τι**=δέχομαί τι.—**πρόσκειμαι**=κατακυροῦμαι.

—τὸ δὲ χρυσίον· τὰ χρήματα δηλ. τὰ ὁποῖα ἔδιδον ὡς προῖκα εἰς τὰς ἀσχήμους.—*ἂν ἐγίνετο*· ὁ *ἂν* ἐνταῦθα σημαίνει προᾶξιν ἐπαναλαμβανομένην ἐν τῷ παρελθόντι (πρβλ. ἄνωτέρω *ἐλάμβανον ἂν, ἀνίστη ἂν*).—*ἐγίνετο*=προήρχετο.—*ἐκδίδωμι*=δίδω εἰς γάμον, ὑπανδρεύω.—*στεφ*=ἄτι. *στφ, φῶτινι*.—*ἐγγυητέω*=ἄτι. *ἐγγυητοῦ*.—*ἐγγυητὰς καθίστημι*=διορίζω, παρέχω ἐγγυητὰς.—*ἧ μὲν*=ἀληθῶς, πράγματι.—*εἰ δὲ μὴ συμφερόατο* (ἄτι. *συμφέροιντο*)· δηλ. οἱ μνηστευόμενοι.—*συμφέρομαι*=συμφωνῶ.—*ἀποφέρω τὸ χρυσίον*=ἀποδίδω τὰ χρήματα.

Κεφ. 197

κατέστηκε=; (πρβλ. κεφ. 132).—*κάμνοντες*=οἱ ἀσθενεῖς.—*ἐκφορέω*=ἐκφέρω=φέρω ἔξω.—*χρέωνται*=ἄτι. *χρῶνται*.—*ἰητροῖσι*=ἄτι. *λατροῖς*.—*ῶν*=ἄτι. *οῦν*.—*νοῦσος*=ἄτι. *νόσος*.—*ὄκοῖον*=ἄτι. *ὄποῖον*.—*ἄσσα*=ἄτι. *ἄττα, ἄτινα*.—*ἐκφεύγω τι*=ἀποφεύγω τι, ἀπαλλάσσομαι ἀπὸ κάτι.—*παρεξέρχομαι τινα*=διέρχομαι πλησίον τινός.—*ἐπείρῃται*=ἄτι. *ἐπέρῃται*· τοῦ ὁ. *ἐπερωτῶ*.—*ταφαὶ δέ σφι* (ἐνν. *εἰσὶ*)=θάπτονται δὲ οὗτοι.=*παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ*· εἰς τὴν Αἴγυπτον οἱ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐξήρχοντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐκτύπων τὰ γυμνά στήθη των.

Κεφ. 200

κατεστᾶσι=; (πρβλ. κεφ. 196).—*πατριὰ*=οἰκογένεια, φυλή.—*σιτέονται*=ἄτι. *σιτοῦνται*.—*σιτοῦμαί τι*=τρώγω τι.—*τούς*=ἄτι. *οὓς*.—*ἐπεῖτε ἂν*=ἄτι. *ἐπειδάν*.—*θηρεύω*=συλλαμβάνω, ἀλιεύω.—*αθαίνω πρὸς ἥλιον*=ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον.—*ποιεῦσι*=ἄτι. *ποιοῦσι*.—*δλμος*=ἰγδίον, γουδί.—*λεαίνω*=κοπανίζω (ἐντὸς ἰγδίου).—*ὑπερος*=ξύλινος κόπανος, γουδοχέρι.—*σῶσι*· γ'. πληθ. ἐνεστ. τοῦ ὁ. *σάω (σῶ)*=κοσκινίζω.—*σινδῶν*· λεπτόν ὕφασμα (εἶδος μουσελίνας).—*ἄτε*=ῶσπερ.—*μάζα*=κρίθινος ἄρτος, κρίθινον πλακούντιον.—*μαξάμενος*· τοῦ ὁ. *μάσσω*=κατεργάζομαι διὰ τῶν χειρῶν, ζυμώνω.—*ἄρτου τρόπον*=ὡς ἄρτον.—*ὀπτᾶω* (ἰων. *ὀπτέω*)=ψήνω.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΕΥΤΕΡΠΗ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Κεφ. 35

ἅμα τῷ οὐρανῷ=μαζὶ μὲ τὸν οὐρανόν.—σφέας=ἄττ.
σφᾶς.—έόντι=ἄττ. ὄντι.—έτεροῖος=διάφορος.—τῷ ποταμῷ·
δηλ. τῷ Νείλῳ.—φύσιν παρέχομαι=παρουσιάζω φύσιν.—ἀλ-
λοῖος=έτεροῖος.—τὰ πολλὰ=τὰ πλείω· νὰ συναφθῆ πρὸς
τὸ ἡθεά τε καὶ νόμους.—πάντα=παντελῶς· νὰ συναφθῆ πρὸς
τὸ ἔμπαλιν ἐστήσαντο.—ἔμπαλιν=έναντίον, διαφορετικά.—
ἐστήσαντο=ἔσχον.—ἡθεα=ἄττ. ἡθη.—έν τοῖσι=ἄττ. έν οἷς
=διότι παρ' αὐτοῖς· δηλ. τοῖς Αἰγυπτίοις.—ἀγοράζω=συχνά-
ζω εἰς τὴν ἀγοράν.—καπηλεύω=ἐξασκῶ τὸ ἐλάγγελμα τοῦ
καπήλου, εἶμαι μικρέμπορος.—έόντες=ἄττ ; (πρβλ. ἀνωτέρω
έόντι).—κρόκη=τὸ ὑφάδι (τὸ ὁποῖον εἰσάγεται μεταξὺ τῶν
νημάτων τοῦ στήμονος).—ἄχθος=βάρος, φορτίον.—φορέω=
φέρω.—εὐμαρεῖη χρώμαι=ἀφοδεύω, ἀποπαιῶ.—ἐπιλέγω=
προβάλλω ὡς δικαιολογίαν.—έστι χρεῶν=χρή.—Ιρᾶται· τοῦ ἔ.
Ιράομαι=ἄττ. Ιερῶμαι=εἶμαι ἱερεὺς ἢ ἱέρεια θεοῦ.—ἔρσην=
ἄττ. ἄρσην.—θήλεα=ἄττ. θήλεια.—τοκεὺς=γονεὺς.—παισὶ
=υἱοῖς.—ἀνάγκη· ένν. ἐστί.—βουλομένησι=ἄττ. βουλομέ-
ναις.

Κεφ. 36

Ιρέες = ἄττ. *Ιερεῖς*. — *τῇ ἄλλῃ* = εἰς ἄλλας χώρας, ἀλλαχοῦ. — *κομῶ* = φέρω μακρὰν κόμην. — *ξυρῶμαι* = ξυρίζομαι. — *νόμος* = ἔνν. *ἔστι*. — *κῆδος* = πένθος. — *ἅμα κῆδεῖ* = ὅταν ἔχουν πένθος, ὅταν πενθοῦν. — *κεκάρθαι* τοῦ ῥ. *κείρομαι*. — *κείρομαι τὴν κεφαλὴν* = κόπτω τὴν κόμην μου, κουρεύομαι. — *τοὺς* = ἴττ. *οὕς*. — *ἰκνέεται* = ἄττ. *ἀφικνεῖται*. ἔνν. *τὸ κῆδος*. — *τοὺς μάλιστα ἰκνέεται τὸ κῆδος* = ἐκείνοι πρὸ πάντων, τοὺς ὁποίους ἀμέσως πλήττει ἢ συμφορὰ (δηλ. οἱ συγγενεῖς τῶν ἀποθνησκόντων). — *ὑπὸ τοὺς θανάτους* = κατὰ τοὺς θανάτους. — *ἀνιεῖσι* = ἴττ. *ἀνιᾶσι* = ἰφήνουν. — *τέως* = πρὸ ὀλίγου, ἕως τότε. — *χωρίς... ἀποκέκρται* = πλεονασμός. — *θηρίον* = ζῷον. — *δίαιτα* = διαβίωσις. — *ἀποκρίνομαι* = χωρίζομαι. — *τοῖσι μὲν ἄλλοισι... ἀποκέκρται* = οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι ζοῦν χωριστὰ ἀπὸ τὰ ζῷα. — *πυρὸς* = σῖτος. — *ἄλλοι* = ἴττ. *οἱ ἄλλοι*. — *ζώουσι* = ἴττ. *ζῶσι*. — *ἀπὸ τούτων* = δηλ. *τῶν πυρῶν καὶ κριθέων*. — *ζόη* = ζωὴ (ἄττ. *βίος*). — *ποιοῦμαι ἀπὸ τινος τὴν ζόην* = πορίζομαι ἐκ τινος τὴν τροφήν μου. — *ἄλυραι* = εἶδος κριθώδους ὀψίμου καρποῦ, πιθανῶς τὸ ἀσπροσίτι. — *σιτία* = *σίτον* = ἄρτον. — *τὰς* = ἄττ. *ἄς*. — *μετεξέτεροι* = ἄττ. *ἐνιοι*. — *φυρῶ* = *φύρω* = ζυμώνω. — *σταῖς* = *σταίτης* = ἄλευρον ἐκ ζειᾶς ἀναμεμιγμένον μεθ' ὕδατος, ζυμαρί. — *ἀναιροῦμαι* = σηκώνω. — *εἶμα* = ἔνδυμα. — *κρίκοι* = μικρὰ ὀπαι τῶν ἰστίων, διὰ τῶν ὁποίων διήρχοντο καὶ ἐσύροντο τὰ σχοινία. — *κάλος* = ἄττ. *κάλως* = γχοινίον. — *προσδέω* = προσδένω. — *λογίζομαι* = λογαριάζω. — *ψῆφοι* = λιθάκια τὰ ὁποῖα μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι διὰ τὴν ἀρίθμησιν. — *διφάσιος* = ἄττ. *διττός*, *διπλοῦς*. — *ἰρὰ* = ἄττ. *ἰερά*. — *ἰρὰ γράμματα* = τὰ καλούμενα καὶ *ἰερογλυφικά*, διότι μετεχειρίζοντο αὐτὰ μόνον οἱ ἰερεῖς.

Κεφ. 37

περισσῶς = ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικά. — *μάλιστα πάντων ἀνθρώπων* = ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. — *τοιιοῖσδε* = ἄττ. *τοιιοῖσδε*. — *διασμῶντες* = ἔνν. *ταῦτα* (τὰ ποτήρια). — *διασμῶ*

—σπογγίζω, καθαρίζω.—*λίνα*=λινά.—*ἐπιτηδεύω*=καταγινομαι, προσέχω.—*τοῦτο μάλιστα*=δηλ. νὰ εἶναι νεόπλυτα.—*ἰρέες*=ἄττ.; (πρβλ. κεφ. 36).—*ξυρῶνται πᾶν τὸ σῶμα*=ξυρίζονται καθ' ὅλον τὸ σῶμα.—*διὰ τρίτης ἡμέρης*=ἵνα πᾶσαν τρίτην ἡμέραν.—*μυσαρόν*=ἀκάθαρτον, ὀυπαρόν.—*ἐγγίγνομαι* ἐπὶ παρασίτου, ὅπως ἐνταῦθα=ἀναπτύσσομαι (ἐντὸς τοῦ δέρματος).—*θεραπεύω τοὺς θεοὺς*=ὑπηρετῶ τοὺς θεοὺς.—*λινέην μούνην*=μόνον λινῆν· καὶ ὄχι ἀπὸ ἄλλο ὕφασμα.—*βύβλιος*=ὁ κατεσκευασμένος ἐκ βύβλου· *βύβλος* (ἢ *βίβλος*) εἶναι ὁ Αἰγυπτιακὸς πάπυρος, τοῦ ὁποίου οἱ ἰνώδεις φλοιοὶ παρεσκευάζοντο πρὸς κατασκευὴν σχοινίων, ἰστίων, στρωμάτων, χάρτου κλπ.—*λοῦνται*=λούονται.—*ψυχρῶ* ἔνν. ὕδατι.—*θρησκίη*=ἄττ. *θρησκεία*=θρησκευτικὴ λατρεία, θρησκευτικὴ συνήθεια, ἱερουργία.—*ὡς εἶπεῖν λόγῳ*=διὰ νὰ εἶπω μὲ ἓνα λόγον, διὰ νὰ εἶπω ἐν συντομίᾳ.—*πάσχω ἀγαθὰ*=ἀπολαμβάνω ἀγαθὰ.—*οἰκήσιος*=ἄττ. *οἰκετός*.—*τριβῶ*=φθείρω.—*σιτία*=σίτος=ἄρτος, τροφαί.—*ἔστι πεσομένα*=πέττεται.—*πέττω*=μαγειρεύω, ψήνω.—*βοέων*=ἄττ. *βοείων*.—*χηνέων*=ἄττ. *χηνῶν*.—*τι*· νὰ συναφθῆ πρὸς τὸ *πολλόν*, τοῦ ὁποίου ἐπιτείνει τὴν σημασίαν.—*γίνομαι*· ἐνταῦθα=προσφέρομαι.—*οἶνος ἀμπέλινος*· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κριθίνον οἶνον, τὸν σημερινὸν δηλ. ζῦθον, ὅστις ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.—*πάσασθαι*· τοῦ ὁ. *πατέομαι*=ἄττ. *ἔσθίω*.—*οὔτε τι μάλα*=οὐδὲ ὅλως.—*τρώγω τι*=τρώγω τι ὤμὸν (ἰδίως ὄσπρια, καρποὺς καὶ τὰ τοιαῦτα).—*ἔψω*=βράζω.—*οὐδὲ ὀρῶντες*· ἔνν. *αὐτούς*, δηλ. τοὺς κυάμους.—*μιν*=ἄττ.; (πρβλ. βιβλ. Α', κεφ. 132).—*νομίζοντες οὐ καθαρὸν εἶναι μιν ὄσπριον*· διότι τὰ γεννώμενα ἐν τοῖς κυάμοις ζωῦφια ἐνόμιζον ὡς ψυχὰς ἀποθανόντων.—*ἰρᾶται*=ἄττ.; (πρβλ. κεφ. 35).—*τῶν*=ἄττ. *ῶν*.—*ἀντικαθίσταται*=ἀντικαθίστησιν αὐτόν.

Κεφ. 38

ἔρσην=ἄττ.; (πρβλ. κεφ. 35).—*Ἐπαφος*· εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Αἰγυπτίων ἔκαλεῖτο *Ἄπις*· ἦτο υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἰούς καὶ σύζυγος τῆς θυγατρὸς τοῦ Νείλου Μέμφιδος, ἐκ τῆς

ὁποίας ἐγέννησε τὴν Λιβύην. Κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἐξ αὐτοῦ δὲ λέγεται ὅτι κατήγετο ὁ Δαναὸς καὶ ὁ Κάδμος. — *ἴδῃται* = ἄττ. *ἴδῃ* ὑποκειμενον τοῦ ῥήματος ἐννοεῖται ἐκ τῶν κατωτέρω *ὁ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένος τῶν ἰσθμίων*. — *ἐπεοῦσαν* = ἄττ. *ἐποῦσαν* = οὔσαν ἐπ' αὐτοῦ. — *δίξημαι* = ἄττ. *ξητῶ* = ἐξετάζω. — *ἐστεῶτος* = ἄττ. *ἐστῶτος*. — *ἐξειργύω* = ἔλκω πρὸς τὰ ἔξω. — *εἰ καθαρῆ* ἔνν. *ἐστί*. — *τὰ προκείμενα* = τὰ καθωρισμένα. — *σημῆια* = σημεῖα. — *τὰ* = ἄττ. *ἅ*. — *ἐν ἄλλῳ λόγῳ* = εἰς ἄλλο βιβλίον. — *ἐρέω* = ἄττ. *ἐρῶ*. — *ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω* εἰς τὸ κεφ. 27 καὶ ἐφεξῆς τοῦ Γ' βιβλίου τῆς ἱστορίας του ὁ Ἡρόδοτος διηγεῖται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Καμβύσης νικήσας κάποτε τοὺς Αἰγυπτίους εἰς κρατερὰν μάχην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπώλεσε τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ του, ἔφθασεν εἰς τὴν Μέμφιν καὶ εὔρεν ἐκεῖ τοὺς Αἰγυπτίους φοροῦντας τὰ καλά των ἐνδύματα καὶ πανηγυρίζοντας. Ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι ὁ πανηγυρισμὸς ὠφείλετο εἰς τὴν χαρὰν των διὰ τὰς ἀπωλείας του, ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, οἵτινες τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι ἐτελεῖτο ἑορτή, διότι παρουσιάσθη εἰς αὐτοὺς ὁ θεὸς Ἄπις ὑπὸ μορφὴν μόσχου. Εἶχε δὲ ὁ μόσχος οὗτος τὰ ἀκόλουθα σημεῖα ἔνῳ ἦτο μέλας, ἔφερεν ἐπὶ τοῦ μειώπου λευκὸν τετράγωνον, ἐπὶ δὲ τῶν νώτων τὸ ὁμοίωμα ἀετοῦ, εἰς τὴν οὐρὰν εἶχε τρίχας διπλᾶς, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν δὲ κἀνθάρον. Μὲ βάσιν λοιπὸν τὰ σημεῖα αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἔκαμνον μετὰ ταῦτα τὸν ἔλεγχον τῶν ἀρρένων βοῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν προωρισμένοι νὰ θυσιασθοῦν. — *κατορᾶ* = ἄττ. *καθορᾶ*. — *κατὰ φύσιν* = φυσικῶς. — *σημαίνεται* ἔνν. *αὐτόν*, δηλ. τὸν βοῦν. — *σημαίνομαί τινα* = σημαδεύω τινα. — *κέρρα* = ἄττ. *κέρα* = κέρατα. — *εἰλίσσω* ἔνν. *αὐτήν*, δηλ. τὴν βύβλον. — *εἰλίσσω βύβλον* = τυλίσσω λωρίδα βύβλου (φλοιὸν παπύρου). — *γῆ σημαντρίς* ἡ γῆ χρησιμοποιοῦμενον πρὸς σφράγισιν, ὅπως παρ' ἡμῶν ὁ ἰσπανικὸς κηρὸς (κ. βουλλοκέρι). — *ἐπιπλάσσω* = ἄττ. *ἐπιπλάττω* = ἐπιθέτω, ἀλείφω τι ἐπάνω εἰς τι. — *ἐπιβάλλω* = βάλλω ἐπάνω, πατῶ. — *τὸν δακτύλιον* ὅστις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς σφραγίς. — *ἀσημαντον* ἔνν. *βοῦν* = ἀσημάδευτον. — *ξημίη* = ἄττ. *ξημία* = τιμωρία. — *ἐπικέεται* = ἄττ. *ἐπικείται* = ἐπιβάλλεται.

Κεφ. 39

ἦδε=ῶδε.—κατέστηκε=ἄττ. καθέστηκε=ἔχει καθιερωθῆ, γίνεται.—δκου=ἴττ. δπου.—ἀνακαίω=ἀνάπτω.—Ιρηιον=ἄττ. Ιερεϊον=τὸ θῦμα, τὸ σφάγιον.—κατὰ τοῦ Ιρηίου=ἐπὶ τοῦ Ιερείου.—ἐπισπείσαντες· τοῦ ὁ. ἐπισπένδω=ἐπιχέω.—ἐπικαλῶ τὸν θεὸν=ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν.—ἀποτάμνω=ἄττ. ἀποτέμνω.—δείρω=ἄττ. δέρω=ἐκδέρω.—κείνη=ἄττ. ἐκείνη.—καταρησάμενοι· τοῦ ὁ. καταρέομαι=ἄττ. καταράομαι—ῶμαι (τινὶ τι).—ἐκβάλλουσι· ἔνν. ταύτην, δηλ. τὴν κεφαλὴν.—τραπέσθαι=να στραφοῦν καὶ να πέσουν.—κατὰ τὰς κεφαλὰς=προκειμένου περὶ τῶν κεφαλῶν.—νυν=ἄττ. τοίνυν.—ἐπισπεις=ἴττ. σπονδή.—Ιρὰ=ἄττ. Ιερὰ=θυσίαι.

Κεφ. 40

ἡ ἐξαιρέσις τῶν Ιρῶν=ἡ ἀφαίρεσις, ἡ ἐξαγωγή τῶν σπλάγχων τῶν θυμάτων.—ἡ ἐξαιρέσις... κατέστηκε· βραχυλογία· τὸ πλήρες=ἡ ἐξαιρέσις τῶν Ιρῶν καὶ ἡ καῦσις, ἡ σφι κατέστηκε, ἄλλη ἐστὶ περὶ ἄλλο Ιρὸν=ἡ ἐξαγωγή τῶν σπλάγχων τῶν σφαγίων καὶ ἡ καῦσις αὐτῶν, ἡ ὁποία ἔχει καθιερωθῆ παρ' αὐτοῖς, εἶναι διαφορετικὴ κατὰ τὰς διαφοροὺς θυσίας.—τήν=ἄττ. ἦν.—ῶν=ἄττ. οὔν.—μεγίστην δαίμονα· περὶ ταύτης ὁμιλεῖ ὁ Ἡρόδοτος κατωτέρω (κεφ. 41).—ἡγγνῆται=ἡγοῦνται=πιστεύουν.—οἱ=αὐτῶ.—δοτή=ἄττ. ἐδοτή.—ἀνάγω=ἄγω.—ἐρέων=ἄττ. ἐρῶν.—ἐπεὰν=ἐπὶ ἀν, ἐπειδάν.—ἀποδείρω=ἄττ. ἀποδέρω=ἐκδέρω, γδέρω.—κοιλίην κείνην=τὴν κοιλίαν ἐκείνου (τοῦ βοός).—ἐξ ὧν εἶλον· τμησίς=ἐξεῖλον=ἐξαιροῦσι (γνωμ. ἀόριστος).—ῶν=ἄττ. οὔν· μετὰ γνωμικοῦ ἀορίστου=τότε, ἀμέσως.—λείπω=ἀφήνω.—πιμελή=τὸ πάχος, τὸ ξύγκι.—ἀποτάμνω=ἀποτέμνω.—τήν ὄσφυν ἄκρον=τὸ ἄκρον τῆς ὄσφους, τῆς νεφραμῆς.—πιμπλάσι· τοῦ ὁ. πίμπλημι=γεμίζω.—σταφίς=σταφίς.—θύμα=θυμίαμα· ἐν τῷ πληθυντικῷ=ἀρώματα, μπαχαρικά.—πλήσαντες· τοῦ ὁ. πίμπλημι.—καταγίζω=ἴττ. καθαγίζω=καίω.—καταχέω=χύνω

ἐπί τινος.—*τύπτονται*=τύπτουσιν ἑαυτούς.—*ἀποτύπτομαι*=
παύω τυπτόμενος.—*δαίς-τὸς*=εὐωχία.—*προτίθενται*=προ-
τιθέασιν ἑαυτοῖς.—*τὰ=αἰτ. ἄ.*—*ἐλίποντο*=ἐλείφθησαν, ὑπε-
λείφθησαν.—*ἰρὰ=αἰτ. ἰερά*=τὰ σφάγια.—*τὰ ἐλίποντο τῶν*
ἰρῶν· δηλ. τὰ σκέλη, ἣ ἄκρα ὀσφύς, ὁ τραχήλος καὶ οἱ ὦμοι.

Κεφ. 41

τοὺς μὲν νυν καθαρούς· ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω δηλ. μνημο-
νευθέντα σημεῖα.—*ἔρσην*=αἰτ. ; (πρβλ. κεφ. 35).—*θηλέας*=
αἰτ. *θηλείας*.—*Ἴσιος*=αἰτ. *Ἴσιδος*· ἢ *Ἴσις* ἦτο Αἰγυπτία
θεοῦτης (πρβλ. *μεγίστην δαίμονα*, κεφ. 40) ἀνταποκρινομένη
πρὸς τὴν Δήμητρα τῶν Ἑλλήνων. Ἦτο ἀδελφὴ καὶ σύζυγος τοῦ
Ἵσίριδος, ὁ ὁποῖος εἶχε διαδεχθῆ τὸς ἀπογόνους τοῦ θεοῦ
Ρᾶ, ὅστις ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου, καὶ μήτηρ τοῦ Ὄρου, ὁ
ὁποῖος κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν ἀπεκεφάλισε καὶ προσέθεσεν
εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποκοπείσης κεφαλῆς κεφαλὴν ἀγελάδος, διότι
τὸν ἠμπόδισε νὰ φονεύσῃ τὸν Σήθ, φονεῖα τοῦ ἀδελφοῦ του
Ἵσίριδος καὶ σφετεριστὴν τοῦ θρόνου.—*ἔδν γυναικίον*=αἰτ.
δν γυναικεῖον.—*βούκερως*=ὁ ἔχων κέρατα βοός.—*κατάπερ*
=αἰτ. *καθάπερ*.—*Ἰοῦν*=αἰτ. *Ἰώ*· αὕτη κατὰ τὴν ἑλληνικὴν
μυθολογίαν ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἰνάχου, βασιλέως τοῦ Ἄργους,
μεταμορφωθείσα εἰς δάμαλιν ὑπὸ τῆς Ἥρας.—*γράφω*=ζω-
γραφῶ, παριστῶ.—*πρόβατον*=; (πρβλ. βιβλ. Α΄. κεφ. 133).—
μάλιστα μακροῦ=ὡς μάλιστα.—*ὀβελὸς*=σοῦβλα.—*ἀπιεῖσι*=
αἰτ. *ἀφιᾶσι*· τοῦ ῥ. *ἀφίημι*=ῥίπτω.—*κατορῦσσω*=θάπτω.—
ὑπερέχοντα· ἐνν. *τῆς γῆς*· ὄντα δηλ. ἔξω τοῦ τάφου.—*σημήιον*
=αἰτ. *σημεῖον*.—*σαπῆ* (ἐνν. ὁ βοῦς)· ὑποτ. ἀορ. τοῦ ῥ. *σή-*
πομαι.—*προσίη*=τοῦ ῥ. *προσέρχομαι*=ἐπέρχομαι, πλησιάζω.—
ἀπικνέεται=αἰτ. *ἀπικνεῖται*.—*βᾶρις-ιος*=αἰτ. *βᾶρις-ιδος*
=πλοῖον μὲ πυθμένα εὐρύν, ἐπίπεδον.—*Προσωπίτις*· νῆσός
τις ἐν τῷ Δέλτα τοῦ Νείλου, δηλ. μεταξὺ τῶν βραχιόνων τοῦ
ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ δυτικοῦ Νείλου.—*τὸ περίμετρον*=ἡ πε-
ρίμετρος.—*σχοῖνος*· μέτρον γῆς ἐν χρήσει καὶ ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι, διὰ τοῦ ὁποῖου συνήθως ἐμετροῦντο αἱ ἐκάστοτε
κυριευόμεναι χῶραι καὶ διενέμοντο διὰ κλήρου εἰς τοὺς

νέους ἐποίκους· ὁ Αἰγυπτιακὸς σχοῖνος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἦτο ἴσος πρὸς δύο Περσικοὺς παρασάγγας, ἦτοι ἑξήκοντα ἑλληνικὰ στάδια.—*πόλιες*—ἄττ. *πόλεις*.—*συχναί*—πολλαί.—*ἐκ τῆς δέ... τῶν βοῶν*· τὸ πλήρες· *ἐς τὴν δὲ αἱ βάρεις παραγίνονται ἀναιρησόμεναι ἐκ τῆς τὰ ὀστέα τῶν βοῶν*.—*οὔνομα* (=ἄττ. *ὄνομα*)· ἔνν. *ἐστί*.—*τῇ πόλι*—ἄττ. *τῇ πόλει*.—*ἱρὸν ἄγιον*—ἱερὸς ναὸς, σεβαστός.—*πλανῶνται*—περιφέρονται, ταξιδεύουν.—*ἄλλοι εἰς ἄλλας πόλεις*· (ἐπεξηγήσεις τοῦ πολλοί)= δηλ. ἄλλοι εἰς ἄλλας πόλεις, ἄλλοι ἐδῶ καὶ ἄλλοι ἐκεῖ.—*ἀνορύσσω*—ἀνασκάπτω τι τεθαμμένον, ξεχώννω.—*πάντες*· διὰν δηλ. ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ὀστέων τῶν βοῶν, ἐπανήρχοντο εἰς τὴν πόλιν των καὶ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν πομπὴν ὅλοι οἱ εἰς ἄλλας πόλεις εὐρισκόμενοι κάτοικοι τῆς Ἀταρβήχιος.—*κατὰ ταῦτά*—κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.—*οὕτω σφι νενομοθέτῃται*—τοιούτου ἔθιμον ἐπικρατεῖ εἰς αὐτούς.

Κεφ. 42

Διὸς Θηβαίεος—ἄττ. *Διὸς Θηβαίεως*—Διὸς Θηβαίου· Θηβαῖος Ζεὺς καλεῖται ὁ Ζεὺς Ἀμμων, τοῦ ὁποίου περίφημος ναὸς ὑπῆρχεν ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύπτου.—*νομὸς*—περιοχή.—*δοῖς*—ἄττ. *οἷς*—πρόβατον.—*Ἴσιος καὶ Ὀσίριδος*—ἄττ. *Ἴσιδος καὶ Ὀσίριδος*.—*τὸν*—ἄττ. *ὄν*.—*Μένδης*· θεὸς Αἰγύπτιος ἐν σήματι τράγου, ἔνεκα τοῦ ὁποίου καὶ ἐταυτίζετο μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανός (ιδεὲ κατωτέρω κεφ. 46). Κατ' ἀρχὰς ἡ λατρεία αὐτοῦ ἦτο τοπικὴ παρὰ τοῖς Μενδησίοις, ἀλλ' ἔπειτα ἐξετάθη εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον. Εἰς τὰ μνημεῖα παρίστατο ἐνίοτε καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲ κεφαλὴν κριοῦ.—*ἐκτινῃται*—ἄττ. *κέντινῃται*—ἔχουσιν ἰδρῦσαι.—*διὰ τούτους*—διότι εἶχον τὰ ἴδια μὲ αὐτοὺς ἱερά.—*διὰ τὰδε*—διὰ τὴν ἀκόλουθον αἰτίαν.—*νόμος τιθεταί τινι*—ἐπικρατεῖ παρὰ τινι ἔθιμον.—*Ἡρακλῆς*· οὗτος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον κατετάσσετο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων μεταξὺ τῶν δώδεκα θεῶν.—*θελῆσαι*· ἐκ τοῦ *λέγουσι*.—*πάντως*—μὲ πάντα τρόπον.—*ιδέσθαι*—ἄττ. *ιδεῖν*.—*καὶ τὸν*—καὶ τοῦτον· δηλ. τὸν Δία.—*ὀφθῆναι*· τοῦ ὁ. *ὀρῶμαι*.—*ἐπεῖτε*—ἄττ. *ἐπεὶ*.—*ἐπεῖτε λιπαρέειν*—*ἐπεῖτε ἐλιπάρεε*.—*λιπαρέω*—ἐπιμόνος παρα-

καλῶ, γίνομαι ἐνοχλητικός. — *μηχανήσασθαι* ἐκ τοῦ λέγουσι. — *προέχομαι τι* = ἔχω τι πρὸ ἑμαυτοῦ, κρατῶ τι ἔμπρός μου. — *ἀποταμόντα* = ἄττ. *ἀποτεμόντα* τοῦ ῥ. *ἀποτέμνω*. — *τὸ νάκος* = τὸ δέσμα τοῦ κριοῦ. — *αὐτῶ* = αὐτῷ. — *ἐπιδέξαι* = ἄττ. *ἐπιδειξαι*. — *τῷ γαλμα* = ἄττ. *τὸ ἄγαλμα*. — *ποιεῦσι* = ἄττ. *ποιούσι*. — *Ἀμμώνιοι* οἱ περὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἄμμωνος κατοικοῦντες. — *φωνή* = γλῶσσα, διάλεκτος. — *φωνὴν νομίζω* = ἔχω ἐν κοινῇ χρήσει γλῶσσαν. — *μεταξὺ ἀμφοτέρων* = κρᾶμα ἀμφοτέρων· δηλ. τῆς Αἰγυπτιακῆς καὶ τῆς Αἰθιοπικῆς γλώσσης. — *δοκέειν δέ μοι* τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀπολύτως = ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ. — *καὶ τὸ οὔνομα... ἐποιήσαντο* ἢ σειρά τῶν λέξεων : *ἐποιήσαντο τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἐπωνυμίην σφι ἀπὸ τοῦδε*. — *οὔνομα* = ἄττ. *ὄνομα*. — *σφι* = *σφίσιν*, *ἑαυτοῖς*. — *ἐποιήσαντο τὸ οὔνομα σφίσιν* = ἔδωσαν εἰς ἑαυτοὺς τὸ ὄνομα, ἔλαβον τὸ ὄνομα. — *ἐπωνυμίην* κατηγορούμενον = ὡς ἐπώνυμον. — *ἀπὸ τοῦδε* = ἀπὸ τὸ ἔξῃς γεγονός. — *διὰ τοῦτο* διὰ τὸν ἀνωτέρω δηλ. ἐκτεθέντα λόγον. — *ὄρη* = ἴττ.; (πρβλ. κεφ. 40). — *κατακόπτω* = σφάζω. — *ἀποδείραντες* =; (πρβλ. κεφ. 40). — *κατὰ τῶν αὐτῶν* = κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· κατὰ τὸ ὄμοιον δηλ. παρουσίῃσθι ὁ Ζεὺς εἰς τὸν Ἡρακλέα. — *πρὸς αὐτὸ* = πρὸ αὐτοῦ. — *τύπτονται τὸν κριδὸν* = τύπτουσιν ἑαυτοὺς εἰς ἔνδειξιν πένθους διὰ τὸν θάνατον τοῦ κριοῦ. — *ἰρὴ θήκη* = ἱερός τάφος.

Κεφ. 46

Αἰγυπτίων οἱ εἰρημένοι δηλ. οἱ Μενδήσιοι. — *Πάν* υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ μᾶς ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Δρύοπος ἢ κατ' ἄλλους τοῦ Διὸς καὶ τῆς νύμφης Πηγελόπης, γεννηθεὶς ἐπὶ τοῦ Λυκαίου ὄρους τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἀνατραφεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρκαδικῶν νυμφῶν. Θεὸς τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ δρυμῶν καὶ τῶν ποιμένων εἶχεν ἐκ γενετῆς κέρατα καὶ πόδας τράγου, σῶμα δασύμαλλον, τραχεῖαν γενειάδα καὶ οὐράν. — *λογίζομαι* = ὑπολογίζω, λογαριάζω. — *δωδέκα* = δώδεκα. — *γράφω* = ζωγραφῶ. — *κατάπερ* = ἄττ.; (πρβλ. κεφ. 41). — *οὔτε* = οὐδόλως, οὐδαμῶς. — *μιν* = ἄττ. αὐτόν. — *πάντας τοὺς αἰγας* = ὅλον τὸ γένος τῶν αἰγῶν. — *καὶ τούτων* δηλ. τῶν ἐρσένων. — *κόλος* = ὁ ἔχων βραχεία

κέρατα, ὁ ἄνευ κεράτων (κολοβός).—*τιμὰς μείζονας ἔχω*=ἀπολαμβάνω μεγαλυτέρας τιμὰς.—*εἷς μάλιστα* ἔνν. *τιμὰς μείζονας ἔχει*.—*τίθεται*=ἐπιβάλλεται.—*ῥυς*=χοῖρος.—*μιαρὸς*=ἀκάθαρτος.—*θηρίον*=ζῷον.—*καί*=ἐπομένως.—*τοῦτο μὲν... τοῦτο δὲ*=ἄφ' ἑνὸς μὲν...ἄφ' ἑτέρου δέ.—*ἦν τις ψαύση... ὕός* ἡ σειρὰ τῶν λέξεων : *ἦν τις αὐτῶν παριῶν ψαύση ὕός*.—*ἀπ' ὧν ἔβαψε* τμησίς=*ἀπέβαψε*=*ἀποβάπτει* (γνωμ. ἀόριστος).—*ἀποβάπτω*=βυθίζω εἰς τὸ ὕδωρ, βουτῶ.—*ὦν*=; (πρβλ. κεφ. 40). *βάς*=μεταβάς.—*συβώτης*=χοιροβοσκός.—*ἐγγενής*=γηγενής; ἰθαγενής (ντόπιος).—*μοῦνοι*=ἄττ. *μόνοι*.—*ἐκδίδομαί τινι θυγατέρα*=δίδω εἷς τινα τὴν θυγατέρα μου ὡς σύζυγον.—*ἄγεσθαι* ἔνν. *γυναῖκας*.—*ἄγωμαι γυναῖκα*=λαμβάνω γυναῖκα (ὡς σύζυγον).—*ῥς* αἰτ. πληθυντικοῦ.—*δικαιεῦσι*=ἄττ. *δικαιοῦσι*.—*δικαιῶ*=θεωρῶ δίκαιον, κομίζω πρέπον.—*μόνοισι*=ἄττ. *μόνοις*.—*τῇ αὐτῇ πανσελήνῳ* ἐπεξηγήσις.—*πατέομαι*=ἔσθίω.—*ἦδε*=ᾧδε.—*ἐπεὰν θύση* ἔνν. *τις* (ὁ θύων).—*τὴν οὐρῆν ἄκρην*=τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς.—*ἐπίπλοος* ὁ καλύπτων τὴν κοιλίαν καὶ τὰ ἔντερα παχὺς ὑμῆν, ἡ σκέπη τῶν ἐντέρων.—*συντίθημι ὄμοῦ*=περιτυλίσσω ὄμοῦ.—*κατ' ὧν ἐκάλυψε* τμησίς (πρβλ. ἀνωτέρω *ἀπ' ὧν ἔβαψε*).—*πιμελή*=; (πρβλ. κεφ. 40).—*νηδὺς*=ἡ κοιλία ἐνταῦθα=τὰ ἐντόσθια.—*καταγίζω*=; (πρβλ. κεφ. 40).—*σιτέομαι*=τρώγω.—*ἐν τῇ*=ἄττ. *ἐν ἧ*.—*οὐκ ἂν ἔτι*=οὐκέτι ἂν.—*γευσαίατο*=ἄττ. *γεύσαιντο*.—*ἀσθενεὲς βίου*=ἀπορία μέσων, πενία.—*σταινός*=ὁ ἔξ ἀλεύρου ἢ ζύμης ζειᾶς (*σταινός* πρβλ. κεφ. 36).—*ὀπτέω*=ἄττ. *ὀπτάω*=ψήνω.

Κεφ. 48

τῆς ὀρετῆς τῇ δορπῆ=κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἑορτῆς.—*πρὸ τῶν θυρέων*, δηλ. τῆς οἰκίας του.—*διδοῖ*=ἄττ. *δίδωσι*.—*ἀποφέρομαι*=λαμβάνω καὶ φέρω μαζί μου εἰς τὴν οἰκίαν μου.—*ἀποδίδομαι*=πωλῶ.—*ἀνάγω ὀρετῆν*=ἄγω ἑορτῆν.—*πλήν χορῶν* τοῦ ἀρχαίου δηλ. διθυράμβου καὶ τῶν νεωτέρων δραματικῶν παραστάσεων εἰς τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου.—

Κεφ. 58

πανηγύριος=ἄτι. πανηγύρεις.—προσαγωγή=σεμνή, ἐπίσημος προσέλευσις.—τευ=ἄτι. του=τινός.

Κεφ. 59

πανηγύριος δὲ συχνάς· ὁ δὲ=ἀλλά.—συχνάς=πολλάς.—Βούβασις· πόλις ἢ ὁποία ἔκειτο νοτιοανατολικῶς τοῦ σημερινοῦ Ζαγαζίκ.—δεύτερα=ἄτι. δεύτερον.—τῆ πόλι=ἄτι. τῆ πόλει.—ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα=εἰς τὸ μέσον τοῦ Δέλτα.—Σάις· πόλις τῆς Κάτω Αἰγύπτου.—τῆ Ἀθηναίη=ἄτι. τῆ Ἀθηᾶ.—Ἡλίου πόλις· ἢ Ἡλιούπολις.—Βουτιῶ· πόλις τῆς Κάτω Αἰγύπτου.—Πάπρημις· πόλις ἐν τῷ Δέλτα τοῦ Νείλου.

Κεφ. 60

νομίζομαι=μεταβαίνω.—ποιεῦσι=ἄτι. ποιῶσι.—ἅμα ἄνδρες γυναίξι· ἢ σειρά: ἄνδρες ἅμα γυναίξι.—πολλόν=ἄτι. πολύ.—βάρι=ἄτι. βάριδι (πρβλ. κεφ. 41).—κρόταλον ὄργανον πρὸς κρότησιν, κατεσκευασμένον ἐκ δύο τεμαχίων δισχισμένου καλάμου ἢ μετάλλου, τὰ ὁποῖα ἦσαν συνηροσμέα δι' ἄρμου ἢ στρόφιγγος· οἱ Ἕλληνες ἐχρησιμοποιοῦν τὰ κρόταλα εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Κιβέλης καὶ τοῦ Διονύσου, κανονίζοντες διὰ τῆς κρούσεως οὐτῶν τὸν ὄρθμὸν τοῦ χοροῦ.—αἰλέω=παίζω τὸν αὐλόν.—αἰδῶ=ἄτι. ἄδω.—κατὰ τινα πόλιν γίγνομαι=προσεγγίζω εἰς τινα πόλιν.—ἐγγρίπτω τινί τι=πλησιάζω τι πρὸς τι.—τάπει=ἄτι. ἄπερ.—τῷ θάξω=περιποιζώ, χλευάζω.—δρχέομαι=δρχοῖμαι, χορεύω.—ἀνάγω θυοίας=ἀγω θυοίας=προσφέρω θυοίος.—ἀγαιοιμόσμαι—οῦμαι=ἄτι. ἀναλίσκομαι=ἐξοδεύομαι.—πλέων=ἄτι. πλείων.—ομφουτῶ=συχνάζω ὁμοῦ εἰς τινα τόπον, συνέρχομαι.—δ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι· περιληπτικῶς=δσοι ἄνδρες καὶ γυναῖκές εἰσι.—ταύτη=οὔτω, τοιουτοτρόπως.

Κεφ. 61

ᾶς=πᾶς.—ἀιάγω δριήι=ἄγω ἐκριήν.—τύπτενιαι=

τύπτουσιν ἑαυτοῦς.—*κάρα*=μάλα, πᾶνυ.—*τὸν δὲ τύπτονται*
 =*τίνα δὲ θρηνοῦντες τύπτονται*.—*δοιον*=τὸ ἐπιτρεπόμενον
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ δικαίου.—*εἰσὶ οἰκέοντες*=*οἰκοῦσιν*.—*οὔτοι δέ*
 ὁ δὲ πλεονάζει.—*πλέω*=ἄττ. *πλείω*.—*τούτων*· δηλ. τῶν
Αἰγυπτίων.—*ὄσω*=ὥστε.—*τὰ μέτωπα*· αἰτ. τοῦ κατὰ τι.—
κόπτομαι=πλήττω ἑμαυτόν.—*τούτω*=ἐκ τούτου.

Κεφ. 62

συλληχθέωσι=ἄττ. *συλλεγῶσι*.—*τῆσι θυσίῃσι*=διὰ τὰς
 θυσίας.—*τὸ λύχνον*=ὁ λύχνος.—*ὑπαίθρια*=εἰς τὸ ὑπαίθρον.
 —*δῶμα*=οἰκία.—*ἐμβάφιον*· πινάκιον δι' ἐμβάμματα, ζωμούς
 (σάλτσες), πιάτον.—*ἐμπλεως*=πλήρης.—*ἄλς, ἄλδς*=ἄλας, ἄ-
 λάτι.—*ἐπιπολῆς*· ἐπίρρημα=εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.—*ἐπειμι*=
 εἶμαι ἐπὶ τινος, ἐπιπλέω.—*ἐλλύχνιον*=θρουαλλίς, φυτίλι.—
παννύχιον=καθ' ὅλην τὴν νύκτα.—*τῆ ὀρετῆ οὖνομα κέεται*
 =καλεῖται ἡ ὄρετῆ.—*φυλάσσω τι*=περιμένω τι.—*δτευ*=ἄττ.
διου=τίνος.—*φῶς λαγχάνω καὶ τιμὴν*=εὐνοοῦμαι ὑπὸ τῆς
 τύχης νὰ ἔχω φωτοχυσίαν καὶ τιμὴν.—*ἔσιτ'*· νὰ συναφθῆ πρὸς
 τὸ λεγόμενος.—*ἱρὸς λόγος*=ἱερὰ παράδοσις.

Κεφ. 63

θυσίας μούνας=μόνον θυσίας.—*ἱρὰ*=ἄττ. *ἱερὰ*=ἱερο-
 πραξίαι, ἱεροτελεστίαι.—*τῆ ἄλλη*=ἄττ. *ἄλλη*=ἀλλαχοῦ, εἰς ἄλ-
 λας πόλεις.—*εὔτε ἄν*=ἄττ. *διαν*.—*καταφερῆς γίνεται ὁ ἥλιος*
 =ὁ ἥλιος κλίνει πρὸς τὴν δύσιν του.—*τῷ γαλαμα*=τὸ ἄγαμα.—
πεπονέεται=ἄττ. *πεπόνηται*.—*πονοῦμαι περὶ τι*=πονῶ περὶ
 τι=ἀσχολοῦμαι εἰς τὴν περιποίησίν τινος.—*πολλοὶ*=πλείονες.
 —*ξύλου κορύνῃ*=ξύλινον ρόπαλον.—*εὐχολῆ*=προσευχή.—*εὐ-
 χολᾶς ἐπιτελέοντες*=προσευχόμενοι.—*πλεῦνες*=ἄττ. *πλειο-
 νες*.—*ἐπὶ τὰ ἔτερα*=εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, ἀπέναντι.—*ἄλεες*
 =ἄττ. *ἀθρόοι*.—*ἔδν*=ἄττ. *δν*.—*νηδς*=ἄττ. *νεῶς, ναός*.—
προεκκομίζω τῆ προτεραίῃ=ἀπὸ τῆς προτεραίας μεταφέρω.—
οἱ μὲν δὴ ὀλλγοὶ· οἱ ὅποιοι, ὡς ἀνέφερον ἀνωτέρω, *περὶ τῷ-
 γαλαμα πεπονέεται*.—*λελειμμένοι*· τοῦ ἔ. *λείπομαι*.—*τετρά-
 κυκλος*=τετράτροχος.—*ἐνεδν*=ἄττ. *ἐνδν*=ἐνυπάρχον.—*οἱ εὐ-*

χωλιμαῖοι—οἱ τὰς εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες.—*τιμωρῶ τινι*—βοηθῶ τινά.—*ἀλέξομαι*—ὑπερασπίζω ἑμαυτόν.—*ἀλεξομένους*· ὁ ἐνεσιῶς δηλοῖ τὴν προσπάθειαν.—*ἐνθαῦτα*—ἄττ. *ἐνταῦθα*.—*συναράσσω*—ἄττ. *συναράττω*—συντριβῶ.—*κεφαλὰς συναράσσονται*—συντριβουν τὰς κεφαλὰς των.—*τρῶμα*—ἄττ. *τραῦμα*.

Κεφ. 69

τοῖσι μὲν... τοῖσι δὲ—ἄττ. *τοῖς μὲν... τοῖς δὲ*—εἰς ἄλλους μὲν... εἰς ἄλλους δέ.—*ἄτε*—*καθάπερ*.—*περιέπω*—μεταχειρίζομαι.—*κάρτα*—*μάλα*, *πάνυ*.—*ἐκάτεροι*· δηλ. *τῶν περὶ Θήβας καὶ τὴν Μοίριος λίμνην οἰκούντων*.—*χειροθήτης*—ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δύνатаί τις νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως θέλει, ἡμερος.—*ἄρτημα*—ἠρτημένον κόσμημα, ἐνώτιον (σκουλαρίκι).—*λίθινα χυτὰ*—ἐκ χυτῆς λίθου (εἶδους ὑάλου), κρυστάλλινα.—*ἐσθέντες*· τοῦ ὁ. *ἐσιθῆμι*.—*ἀμφιδέαι*· πᾶν ὅ,τι περιδένει (ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι)· *ἐνταῦθα*—περισφύρια.—*σιτία*—τροφαί.—*ἀποτακτός*—ὀρισθεὶς ἰδιαιτέρως, ἐκλεκτός.—*Ιρῆια*—ἄττ. *Ιερεῖα*· *ἐνταῦθα*—ζῶα (σφαζόμενα πρὸς τροφήν).—*ἐν Ιρῆσι θήκησι*—ἄττ. *ἐν Ιεραῖς θήκαις*.—*θήκη*—τάφος.

Κεφ. 77

περὶ τὴν σπειρομένην Αἴγυπτον—εἰς τὸ καλλιεργημένον μέρος τῆς Αἴγ. (δηλ. εἰς τὴν Ἄνω Αἴγ.).—*μνήμην ἐπασκῶ*—ἄσκῶ τὸ μνημονικόν μου.—*μάλιστα*· νὰ συναφθῇ πρὸς τὸ *ἐπασκέοντες*.—*λόγιος*—ὁ γνωρίζων τὴν ἱστορίαν, μορφωμένος.—*μακροῦ*—πολύ.—*τῶν*—ἄττ. *ὧν*.—*ἐς διάπειραν ἀφικνοῦμαι τινος*—δοκιμάζω τινά, γνωρίζω τινά.—*ζόη* (=ζωή)—ἄττ. *βίος*.—*τρόπος ζόης*—διαίτα.—*διαχρέομαι*—μεταχειρίζομαι συνήθως.—*συρμαῖζω*—κάμνω χρῆσιν ἐμεικτοῦ ἢ καθαροῦ.—*ἐπεξῆς*—ἄττ. *ἐφεξῆς*.—*τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς*—ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας.—*θηρῶμαι τὴν ὑγιείην*—ἐπιδιώκω νὰ διατηρήσω τὴν ὑγείαν.—*τὰ τρέφοντα σιτία*—αἱ τροφαί.—*καὶ ἄλλως*—καὶ ἐκτός τούτου (καὶ ἂν ἔλειπον δηλαδὴ αἱ προφυλάξεις αὐται).—*ὕγιηρός*—ὕγιής.—*ὠρέων*—ἄττ. *ὠρῶν*.—*ὠραι*—αἱ ἐποχαι τοῦ ἔτους.—*δοκέειν ἐμοί*· τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀπολύτως—*ὧς*

ἐμοὶ δοκεῖ.—εἵνεκεν=ἄττ. *εἵνεκα*.—μεταλλάσσω=μεταβάλλομαι.—τῶν τε ἄλλων πάντων· ἡ γενικὴ ἔξαορτᾶται ἐκ τοῦ ἐν τῆσι μεταβολῆσι.—ἀρτοφαγέω=ἐσθίω ἄρτον.—ὄλγραι· εἶδος ζειᾶς, ἀσπροσίτι.—κυλλήστις=ἄττ. *κυλλάστεις*· ἡ ὄνομ. τοῦ ἐνικοῦ *κυλλάστις*.—οἶνος ἐκ κριθέων· ὁ σημερινὸς ζῦθος.—αὐαίνω=ξηραίνω.—σιτέομαι=τρῶγω.—ὄρνις=πιτηνόν.—ὄρνιθιον=μικρὸν πιτηνόν.—ὄρνυξ—υγος=ὄρνυκι.—σφί ἐστι ἐχόμενα=ἀνήκουν εἰς αὐτά, εἶναι συναφῆ πρὸς αὐτά (δηλ. τὰ πιτηνά καὶ τοὺς ἰχθύς).—χωρὶς ἢ=ἄττ. *πλήν*.—ὀκόσοι=ἄττ. *ὀπόσοι*.—ἀποδεδέχεται=ἄττ. *ἀποδεδειγμένοι εἰσι*=θεωροῦνται.—ὀπιτός=ψητός.—ἐφθός=βραστός.

Κεφ. 78

συνουσία=συναναστροφῆ· ἐνταῦθα=συμπόσιον.—εὐδαίμων=πλούσιος.—ἀπὸ δείπνου γίνομαι=τελειώνω τὸ δείπνον.—σορός=φέρετρον.—ξύλιος πεποιημένος=κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου.—μεμιμημένον· τοῦ ὁ. *μιμέομαι*—οὔμαι=κατασκευάζομαι κατ' ἀπομίμησιν, κατασκευάζομαι ὅμοιος.—ἐς τὰ μάλιστα=ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.—καὶ γραφῆ καὶ ἔργω=καὶ ἀπὸ ζωγραφικῆς καὶ ἀπὸ γλυπτικῆς ἀπόψεως.—μέγαθος=ἄττ. *μέγεθος*.—ἴσον τε=περίπου, σχεδόν.—πάντη=ἐν ὄλῳ, τὸ πολὺ—πολύ.—συμποτέων=ἄττ. *συμποτιῶν*.—ὀρέων=ἄττ. *ὀράων*—ῶν.—τέρπευ=ἄττ. *τέρπου*.—ἔσαι=ἄττ. *ἔσει*.—παρὰ τὰ συμπόσια=εἰς τὰ συμπόσια.

Κεφ. 79

πατρίοις χρώμαι νόμοις=διατηρῶ τὰ πάτρια ἔθιμα.—ἐπικτιῶμαι τι=κτιῶμαι προσέτι τι, παραδέχομαι νέον τι.—ἐπάξιος=ἄξιόλογος.—νόμιμα=συνήθειαι, ἔθιμα.—ἄεισμα=ἄσμα.—ἀοίδιμός ἐστι=ἄδεται.—ἄλλη=ἄλλαχού.—κατὰ μέντοι ἔθνεα=κατὰ ἔθνεα μέντοι=εἰς διάφορα ἔθνη ὅμως.—οὔνομα ἔχει=ἔχει ἰδιαιτέρον ὄνομα.—συμφέρεται ὧντός εἶναι=εὐρίσκειται, φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος.—τόν=ἄττ. *ὄν*.—Δίνος· πένθιμον ἄσμα, τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο εἰς τὸν θάνατον τοῦ Δίνου, υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῶν

Ἄργείων Ψαμάθης, ὅστις ἐκτεθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς του ἀνε-
 τράφη ὑπὸ ποιμένος καὶ κατεσπαράχθη ὑπὸ κυνῶν. Καὶ ἡ μὲν
 Ψαμάθη ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς της, ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων ἔ-
 στειλε κατὰ τῶν Ἀργείων τὴν Ποινήν, ἣς ἤροπαζε τὰ παιδιά
 ἀπὸ τὰς μητέρας των. Διὰ τὰ ἐξιλεώσουν τὸν Ἀπόλλωνα καί
 ἔτος, ἐπὶ τῶν κυνικῶν καυμάτων, οἱ Ἀργεῖοι ἐθυσίαζον ἄμνους
 καὶ ἐφόνευον κύνας, αἱ δὲ γυναῖκες ἔψαλλον τὸν λίνον ἐν
 πομπῇ. Ὁ μῦθος οὗτος ὑπαινίσσεται τὰς ἀσθενείας, τὰς ὁποίας
 τὰ κυνικά καύματα, ἅτινα φέρει ὁ ἀστήρ Κύων (Σείριος), ἐπέ-
 φερον εἰς τὴν βλαστάνουσαν φύσιν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
 ἰδίως δὲ εἰς τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ὑπέκλυτον εἰς πρόωρον θάνα-
 τον.—*αείδω*—ἄτι. *ἄδω*.—*ἀποθωμάζω*—ἄτι. *ἀποθανυμάζω*
(τι)—ἐκπλήττομαι (διὰ τι).—*ἐν δὲ δὴ*—ἄτι. *ἐν δὲ τούτοις*—
 καὶ πρὸς τούτοις.—*δρόθην*—ἄτι. *ὀπόθεν*.—*αἰεῖ*—ἄτι. *ἀεῖ*.—
κοτὲ—ἄτι. *ποιέ*.—*ἔστι καλεῦμενος*—καλεῖται.—*μιν*—ἄτι.
αὐτόν.—*ἄωρος*—ἄωρος, πολὺ νέος.

Κεφ. 80

συμφέρομαί τι—ὁμοιάζω, συμφωνῶ πρὸς τινα.—*τόδε*
 αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ τι.—*συντυγχάνω τινὶ*—συναντῶ τινα.—
εἶκω τῆς ὁδοῦ—ἀποσύρομαι ἐκ τῆς ὁδοῦ.—*ἐκτρέπομαι*—ἄτι.
ἐκτρέπομαι—τρέπομαι ἔξω τῆς πορείας μου, ἀλάσσω διεύθυν-
 σιν.—*καὶ ἐπιούσι—καὶ ἐπερχομένοις*—ἐνν. *τοῖς πρεσβυτέ-
 ροις*—καὶ ὅταν πλησιάζουν οἱ πρεσβύτεροι (πρὸς αὐτοὺς καθη-
 μένους).—*ἔδρη*—ἄτι. *ἔδρα*—κάθισμα.—*ὑπανιστάται*—ἄτι. *ὑ-
 πανίστανται*.—*ὑπανίσταμαι*—ἐγείρομαι καὶ παραχωρῶ τὴν
 θέσιν μου (εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ).—*τόδε* αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ
 τι.—*οὐδαμοῖσι*—ἄτι. *οὐδέσι*—οὐδενί.—*προσαγορεύω*—χαιρε-
 τίζω.—*κατιέντες*—ἄτι. *καθιέντες*.—*καθήμι τὴν χεῖρα*—
 καταβιβάζω τὴν χεῖρα.—*γούνατος*—ἄτι. *γόνατος*.

Κεφ. 81

ἐνδεδύκασιν—ἐνδύονται, φοροῦσι.—*κιθῶν*—ἄτι. *χιτῶν*.—
λινέους—ἄτι. *λινούς*.—*θυσανωτούς*—να συναφθῇ πρὸς τὸ
περὶ τὰ σκέλεα.—*θυσανωτός*—κροσσωτός, μὲ κρόσσια.—*τούς*

= ἴττ. οὖς.—καλασίρις· αἰτιατικὴ πληθυντικῶ· ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικοῦ καλάσιρις.—ἐπὶ τούτοις δέ· δηλ. τοῖσι κηθῶσι.
 —εἰρίνεος= ἴττ. ἐρεοῦς= μάλλινος.—εἶμα= ἔνδυμα.—ἐπαναβληδὸν= ἔρριμμένα ἐπάνω (εἰς τοὺς ὤμους)· κοινῶς «ῥιχτά».—
 ἐς τὰ ἰρὰ ἐσφέρομαι= εἰσάγομαι εἰς τοὺς ναοὺς.—οὐδὲ συγκαταθάπτεται· ἔνν. τὰ εἰρίνεα.—ῥσιον= τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ νόμου συγχωρημένον.—δμολογέω—ῶ= συμφωνῶ.—Ὄρφικοῖσι καὶ Βακχικοῖσι· ἔνν. ὄρφιοισι.—Ὄρφικὰ ὄργια= Ὄρφικαί μυστικαὶ τελεταί· αὗται εἶχον τὴν ἀρχὴν των ἐκ τοῦ Ὄρφέως, ἀρχαιοτάτου μυθικοῦ ἀειδοῦ τῶν Θρακῶν, ὅστις ἴδρυσεν μυστικὰς τελετὰς σχετικὰς μὲ τὴν λατρείαν τοῦ Θρακικοῦ Διονύσου καὶ εἰσήγαγε τὴν αὐστηρὰν ἀσκητικὴν δίαιταν καὶ τὴν τήρησιν μυστικῶν διατάξεων πρὸς ἔξαγνισμὸν τῆς ψυχῆς καὶ ἀποφυγὴν τῆς μετὰ θάνατον τιμωρίας.—Βακχικά· αἱ τελεταὶ αὗται ἐγίνοντο πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν.—Πυθαγόρειοι· οἱ ὄπαδοί τοῦ Πυθαγόρου, τοῦ περιφήμου ἐκ Σίμου φιλοσόφου, τοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τὸν ΣΤ. π. Χ. αἰῶνα. Οὗτος ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔγινε κάτοχος τῶν γνώσεων τῶν Αἰγυπτίων, ἰδίως δὲ τῶν μαθηματικῶν. Κατ' ἄλλους τὴν σοφίαν του ἤντηλησεν ἀπὸ τὴν λατρείαν καὶ τὰς μυστηριώδεις διδασκαλίας τῆς Ἀσίας. Ἰδρυσεν ἀργότερον φιλοσοφικὴν σχολὴν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας καὶ ἑταιρείαν διαδίδουσαν τὰς θεωρίας του, διδάσκουσαν τὸν καθαρόν τοῦ σώματος καὶ τὸν ἔξαγνισμὸν τῆς ψυχῆς διὰ νηπτεῶν καὶ διαφόρων ἀσκητικῶν δοκιμασιῶν καὶ ἐπιδιώκουσαν τὴν ἠθικοθηρησκευτικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου.—
 ἐοῦσι= ἴττ. οὔσι.—τούτων τῶν ὄργιων· δηλ. τῶν ὄρφικῶν καὶ βακχικῶν.—θαφθῆναι= ἴττ. ταφῆναι.—περὶ αὐτῶν· δηλ. τῶν ἐθίμων.—ἔστι λεγόμενος= ἵνα φέρεται, ὑπάρχει.—ἰρὸς λόγος= θρησκευτικὸς λόγος.

Κεφ. 82

ἐξευρίσκω= ἐφευρίσκω.—μεις τε καὶ ἡμέρη.. δτευ ἐστί· ἐπεξήγησις.—μεις= ἄττ. μὴν.—δτευ= ἄττ. δτου= τίνος.—θεῶν δτευ ἐστί= εἰς ποῖον ἐκ τῶν θεῶν ἀνήκει.—τῆ= ἄττ. ἦ.—γε-

νόμενος = γεννηθείς. — *δέτοισι*. = άτι. *οΐσισι*. — *εγκύρω τινί* = συναντώ τι, μου συμβαίνει κάτι. — *δκως* = άτι. *δπως* = πώς. — *δκοϊος* = άτι. *δποϊος*. — *καλ τούτοισι* δηλ. *τοϊς εξευρημένοις*. — *ποιήσι* = άτι. *ποιήσει*. — *έν ποιήσει γίγνομαι* = άσχολοῦμαι εϊς τήν ποίησιν. — *χρῶμαί τινί* ένταῦθα = οικειοποιουμαι τι. — *τέρας* = θαῦμα. — *πλέω* = άτι. *πλείω*. — *άνευρίσκομαι* = άνάκαλύπτομαι, παρατηροῦμαι. — *γράφομαι* = σημειώνω. — *τώποβαϊνον* = άτι. *τό άποβαϊνον* = τό άποτέλεσμα. — *κοτέ* = άτι. *ποτέ*. — *παραπλήσιος* = παρόμοιος. — *τώντῶ* = άτι. *ταῦτῶ* = τό αὐτῶ = κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Κεφ. 83

διακέεται = άτι. *διάκειται*. — *ῶδε διάκειμαι* = εϊς τοιαύτην κατάστασιν εύρίσκομαι. — *προσκέεται* = άτι. *πρόσκειται* = άποδίδεται. — *ή τέχνη* δηλ. ή μαντική. — *μετεξέτεροι* = άτι. *ἐνιοι*. — *τό* = άτι. *δ*. — *έν τιμῇ άγομαί τι* = τιμῶ τι. — *έν Βουτιῶ* ή ὄνομ. *Βουτιῶ* πόλις τῆς Κάτω Αἰγύπτου (πρβλ. κεφ. 59). — *πόλι* = άτι. *πόλει*. — *μαντῆλαι* = άτι. *μαντεϊαι*. — *μαντεία* = ὁ τρόπος τοῦ μαντεύεσθαι. — *οὔ κατὰ τῶντῶ εστιάσι* = δέν εϊναι οϊ αὐτοί.

Κεφ. 84

κατὰ τάδε = κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. — *δέδασται* τοῦ ῥ. *δατέομαι* = διαιροῦμαι. — *πλεόνων* = άτι. *πλειόνων*. — *πλέα* τοῦ *πλέος* = άτι. *πλέως* = πλήρης. — *νηδῦς* — *ύος* = κοιλία. — *άφανέων* = άτι. *άφανῶν*.

Κεφ. 85

σφέων = άτι. *σφῶν*. — *τοΐσι* = άτι. *οΐς*. — *άπογίγνομαι* = εϊμαι μακράν, άποθνήσκω. — *οϊκήιος* = άτι. *οϊκεϊος* = συγγενής. — *τοῦ* = άτι. *οῦ*. — *λόγος* = εκτίμησις, σεβασμός. — *τό θῆλυ γένος πᾶν* = ὄλαι αϊ γυναϊκες. — *οϊκίον* συνήθως έν τῷ πληθυντικῷ *τά οϊκία* = ή οϊκία. — *τό εκ τῶν οϊκίων* = τό έν τῇ οϊκίᾳ, αϊ συγγενεϊς. — *κατ' ὧν ἐπλάσατο* τιμῆσις = *κατεπλάσατο* = *καταπλάσσεται* (γνωμικὸς ἄδριςτος). — *καταπλάσσομαι*

τι=ἐπιχρίω, ἀλείφω τι.—*ῶν*=; (πρβλ. κεφ. 40).—*στρωφάομαι*=περιφέρομαι, περιπλανῶμαι.—*τύπτονται*=*τύπτουσιν* *ἐαυτὰς*=κτυπῶσι τὰ στήθη των.—*φαίνω*=κάμνω τι νὰ φανῆ, φανερώνω.—*μαξὸς*=μαστός.—*ἐπεζωμένοι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαξὸς*=ἔχουσαι τὰ ἐνδύματά των οὕτως ἐζωσμένα, ὥστε νὰ ἀφήνουν τὸ στήθος γυμνόν.—*αἱ προσήκουσαι*=αἱ φίλαι.—*ἐτέρωθεν*=ἀφ' ἐτέρου.—*ἐπεζωμένοι καὶ οὗτοι*· κατὰ τὸν αὐτὸν δηλ. τρόπον μὲ τὰς γυναῖκας.—*οὕτω*=τότε.

Κεφ. 92

κατύπερθε=*καθύπερθεν*=ἄτι. ἄνω.—*ἐλέων*=ἄτι. ἐλῶν.—*ταῦτα νομίζω*=αὐτὰ τὰ ἔθιμα ἔχω.—*ἐν τοῖσι ἔλεσι*· δηλ. ἐν τῇ Κάτω Αἰγύπτῳ.—*κατοικημένοι*=ἄτι. *κατωκημένοι*=κατοικοῦντες.—*νόμοισι χρέωνται*=; (πρβλ. βιβλ. Αἱ κεφ. 131).—*κατάπερ*=ἄτι. *καθάπερ*.—*ἀτὰρ*=ἄτι. *ἀλλά*.—*εὐτελείη*=ἄτι. *εὐτέλεια*=εὐθηνία.—*πρὸς εὐτέλειαν τῶν σιτίων*=πρὸς ἐπιτυχίαν εὐθηνίας τῶν τροφίμων, διὰ νὰ ἔχουν εὐθηνὰ τροφίμα.—*σφι*· ποιητικὸν αἴτιον.—*ἐξευρίσκομαι*=; (πρβλ. κεφ. 82).—*πλήρης γίνεται ὁ ποταμός*=πλημμυρίζει ὁ ποταμός.—*τὰ πεδιά πελαγίζει*=αἱ πεδιάδες μεταβάλλονται εἰς πέλαγος.—*λωτός*· ὄχι ὁ ἑλληνικὸς λωτός, ὁ ὁποῖος ἦτο εἶδος τριφυλλίου καὶ ἐφύετο ἄγριος εἰς τὰ λιβάδια τῆς Σπάρτης καὶ Τροίας, ἀλλὰ ὁ Αἰγυπτιακός, οὗτινος ὑπῆρχον τρία εἶδη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον εἶχε μεγάλα λευκὰ ἀνθη, τὸ δεύτερον ῥοδόχροα καὶ τὸ τρίτον κνανᾶ. Ἐν Αἰγύπτῳ ὁ λωτός ἦτο ἱερὸν σύμβολον τοῦ Νείλου καὶ ἐπομένως τῆς γονιμότητος.—*αὐαῖνω*=ξηραίνω.—*πρὸς ἥλιον*=εἰς τὸν ἥλιον.—*τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ*=ἡ ἔντεριώνη, ἡ καρδιά τοῦ λωτοῦ.—*μήκων*=παπαροῦνα.—*ἐδν*=ἄτι. *δν*.—*ἐμφερῆς*=παρεμφερής, ὅμοιος.—*πίσσω*=κοπανίζω.—*ποιεῦνται*=ἄτι. *ποιοῦνται*.—*ὀπτὸς*=; (πρβλ. κεφ. 77).—*ἐγγλύσσω*=ἔχω γλυκεῖαν γεῦσιν.—*ἐπιεικέως*=ἄτι. *ἐπιεικῶς*=ἀρκετᾶ.—*ἐδν στρογγύλον*=*οὔσα στρογγύλη*.—*μέγαθος*=ἄτι. *μέγεθος*.—*κατὰ μῆλον*=ὡς μῆλον.—*κάλυξ*=ἡ θήκη τῶν σπόρων.—*ἐν ἄλλῃ κάλυκι*· ὄχι δηλ. εἰς τὴν κάλυκα τῶν σπόρων, ἀλλ' εἰς ἄλλην ἰδιαιτέραν καὶ μὲ ἰδιαίτερον στέλεχος

—*κηρίον*—κηρήθρα, φωλεὰ σφηκῶν.—*ιδέην*—ἄττ. *ιδέαν*· αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ τι.—*ιδέα*—μορφή.—*τρωκτὰ*—οἱ καρποὶ οἱ τρωγόμενοι ὁμοί.—*δσον τε*—ὥσπερ.—*συχνός*—πολύς, ἄφθονος.—*ἀπαλός*—τρυφερός.—*αὔος*—ξηρός.—*βύβλος*—; (πρβλ. κεφ. 37).—*ἐπέτειος*—ὁ ἐπὶ ἓν ἔτος διαρκῶν, ἐτήσιος.—*ἀνασπῶ*—ἀνασύρω, ἐκριζώνω.—*ἀποτάμνω*—ἄττ. *ἀποτέμνω*.—*τράπιω*—ἄττ. *τρέπω*.—*εἰς ἄλλο τι τρέπω*—δι' ἄλλην τινα χρῆσιν προορίζω.—*δσον τε ἐπὶ πῆχυν*—ἕως ἓνα πῆχυν.—*κάρτια*—; (πρβλ. κεφ. 69).—*χρηστός*—ὠφέλιμος.—*χρᾶσθαι*—*χρησθαι*.—*διαφανής*—ἐρυθρὸς ἐκ τῆς ὑπερπυρώσεως, πυρωμένος.—*πνίγω*—μαγειρεύω ἐντὸς κεκλεισμένου ἀγγείου, ψήνω.—*ἐξέλωσι*· τοῦ ὄ. *ἐξαιρῶ*—ἀφαιρῶ.—*κοιλία*—τὰ ἐντόσθια.—*σιτέομαι*—τρῶγω.

Κεφ. 94

ἄλειφαρ-αιος—μύρον, ἔλαιον πρὸς ἀλοιφήν· ἐνταῦθα—ἔλαιον.—*χεῶνται*—ἄττ. *χεῶνται*.—*ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ*—*τῷ γιγνομένῳ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν σιλλικυπρίων*.—*σιλλικύριον ἢ κίκι*· θάμνος γνωστός καὶ μὲ τὸ ὄνομα *κρότων*, ἐκ τῶν κόκκων τοῦ ὁποίου παράγεται τὸ κροτόνιον ἔλαιον, ρετσινόλαδο.—*χείλεα*—ἄττ. *χείλη*· ἐπὶ ποταμῶν—ὄχθαι.—*ἐν Ἑλλησι*—ἐν Ἑλλάδι.—*κόπτω*—κοπανίζω.—*ἀπιπόω*—ἀφαιρῶ τὸν ὀπὸν, στίβω.—*φρύγω*—ξηροψήνω, καβουρδίζω.—*ἀπέψουσι*—ἄττ. *ἀφέψουσι*.—*ἀφέψω*—διυλίζω διὰ βρασμοῦ (λαγαρίζω).—*ἀπορρέω*—χύνομαι.—*πίος*—*πίων*—λιπαρός, παχύς.—*τῷ λύχνῳ προσηγές*—κατάλληλον διὰ τὸν λύχνον.—*ὄδμη*—ἄττ. *ὄσμη*.—*βαρέαν*—ἄττ. βαρεῖαν.—*ὄσμην παρέχομαι*—ἀναδίδω ὄσμην.

Κεφ. 95

πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας—κατὰ δὲ τῶν κωνώπων.—*σφι*· ποιητικὸν αἴτιον.—*ἐστὶ μεμηχανημένα*—*μεμηχάνηται*· μεπαθητικὴν σημασίαν—ἔχουν ἐπινοηθῆ.—*τὰ ἄνω τῶν ἐλέων*—τὰ ὑπεράνω τῶν ἐλῶν, τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν ἐλῶν.—*πύργος*—τὸ ὑψιστον μέρος παντὸς οἰκοδομήματος, τὸ πυργοειδὲς ἀνώ-

γειον.—*ὑποῦ*=ὑψηλά.—*ἀμφίβληστρον*=δίπτυον (κοινῶς πε-
ζόβολος).—*ἔκτιται*=*κέκτιται*=ἔχει.—*τῶ*=ἄτι. *ῥ*.—*ἀγρεύω*
=συλλαμβάνω, ἀλιεύω.—*τάδε*=*ᾧδε*.—*κοίτη*=κλίνη.—*ἐσδύο-*
μαι ὑπό τι=χώνομαι κάτωθεν τινος.—*κατεύδω*=ἄτι. *καθεύ-*
δω.—*ἐνελίσσομαι*=ἄτι. *ἐνελίσσομαι*=τυλίσσομαι ἔν τινι.—
εὔδω=*καθεύδω*.—*διὰ τούτων*=διὰ μέσου τούτων.—*δάκνου-*
σι δηλ. τὸν κοιμώμενον.—*ἀρχήν*· μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ οὐδὲ=
οὐδόλως.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΚΤΗ
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΕΡΑΤΩ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗ

Κεφ. 94

'Αθηναίοισι' ποιητικὸν αἴτιον.—*συνῆπτο* τοῦ ὄ. *συνάπτοιμαι*.—*πόλεμος πρὸς Αἰγινήτας* μετὰ τὴν ἀποτυχοῦσαν ἐκστρατείαν τοῦ Μαρδονίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Δαρεῖος ἀπέστειλε κήρυκας εἰς τὰς διαφόρους Ἑλληνικὰς πόλεις, διὰ νὰ ζητήσουν γῆν καὶ ὕδωρ, σημεῖα ὑποταγῆς. Ὅλοι σχεδὸν αἱ νῆσοι καὶ ἀρκεταὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἔδωκαν ταῦτα πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σάρτης, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐφόνευσαν τοὺς κήρυκας. Τοὺς Αἰγινήτας, οἱ ὁποῖοι προσεχώρησαν εἰς τοὺς Πέρσας, ἠνάγκασαν οἱ Σπαρτιᾶται νὰ παραδώσουν εἰς τοὺς Ἀθηναίους δέκα ἐπιφανεῖς ἄνδρας ὡς ὀμήρους· ὅτε ὅμως βραδύτερον (491 π. Χ.) οἱ Αἰγινῆται ἐξήτησαν τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀμήρων, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἠρνήθησαν ν' ἀποδώσουν τούτους, ἠγέρθη μακρὸς πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο ἀντιζήλων.—ὁ Πέρσης=ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν· δηλ. ὁ Δαρεῖος.—*τὸ ἐωυτοῦ ἐποίησε*=ἄττ. *τὸ ἐαυτοῦ ἐποίει*=ἔξετέλει τὸ σχέδιόν του.—*ὥστε* μετὰ μετοχῆς =*ἄτε*.—*ἀναμνησκῶ*=ὑπομνήσκω, ὑπενθυμίζω.—*αἰεί*=ἄττ. *ἀεί*.—*μέμνημαι*=ἐνθυμοῦμαι.—*μιν*=ἄττ. *αὐτόν*.—*ἀναμνησκοντος τοῦ θεράποντος μεμνησθαί μιν τῶν Ἀθηναίων* ὅτι ὁ Δαρεῖος ἐπληροφόρηθη ὅτι οἱ Ἴωνες τῇ βοηθείᾳ τῶν Ἀθηναίων ἐπυρπόλησαν τὰς Σάρδεις, διέταξεν ἓνα τῶν δούλων του νὰ λέγῃ εἰς αὐτὸν τρίς, ὅσάκις κάθηται εἰς τὴν τρά-

πέξαν' «δέσποτα, μέμνησο τῶν Ἀθηναίων». — **Πεισιστρατιδῶν**· δηλ. τοῦ Ἰππίου καὶ τῶν ὀπαδῶν του, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἔξορίαν των ἀπὸ τὰς Ἀθήνας (510 π. Χ.) εἶχον καταφύγει εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν. — **προσκατημένων** = ἄττ. **προσκατημένων**· ἔνν. τῷ Πέρσῃ. — **προσκάθημαί τι** = μένω πλησίον τινός· ἐνταῦθα = παρακαλῶ διαρκῶς τινα. — **προφάσιος** = ἄττ. **προφάσεως**. — **ταύτης ἐχόμενος τῆς προφάσεως** = μὲ αὐτὴν τὴν πρόφασιν. — **καταστρέφομαι τινα** = καθυποτάσσω τινά. — **τῆς Ἑλλάδος** = τῶν Ἑλλήνων (γενικὴ διακριτικὴ). — **φλαύρωσ προήξαντα** = ἄττ. **φάυλως πράξαντα**. — **φάυλως πράττω** = ἀποτυγχάνω. — **στόλος** = ἐκστρατεία. — **παρλύω** = ἀπολύω, ἀπαλάσσω. — **ἀποδέξας** = ἄττ. **ἀποδείξας** = ἀναδείξας, διορίσας. — **ἐπὶ τε Ἐρέτριαν καὶ Ἀθήνας**· διότι οἱ Ἐρετριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐβοήθησαν τοὺς ἐπαναστατήσαντας Ἴωνας. — **ἀδελφιδέος** = ἄττ. **ἀδελφιδουῶς** = ἀνεψιός. — **ἐντειλάμενος δέ... τὰ ἀνδράποδα**· ἢ σειρὰ τῶν λέξεων: **ἀπέπεμπε δὲ (αὐτοὺς) ἐντειλάμενος (αὐτοῖς) Ἀθήνας καὶ Ἐρέτριαν ἐξανδραποδίσαντας ἀγαγεῖν τὰ ἀνδράποδα ἐσωτῶ ἐς ὄψιν**. — **Ἀθήνας καὶ Ἐρέτριαν** = Ἀθηναίους καὶ Ἐρετριέας. — **ἐσωτῶ ἐς ὄψιν** = ἐνώπιόν του.

Κεφ. 100

ἔπλωε = ἄττ. **ἔπλεε**. — **ἐπὶ σφέας ἐπιπλώουσιν** = ἄττ. **ἐπὶ σφᾶς ἐπιπλέουσιν**. — **ἀπείπαντο** = ἄττ. **ἀπείπον** = ἠρονήθησαν. — **κληρουχέω** — ὦ = κατοικῶ ὡς κληροῦχος. — **τετρακισχιλίους κληρουχόντας**· οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸ ἔτος 506 π. Χ., ὅτε ἐνίκησαν τοὺς Χαλκιδεῖς τῆς Εὐβοίας, ἐμοίρασαν τὴν χώραν των εἰς τέσσαρας χιλιάδας κλήρους, τοὺς ὁποίους ἔδωκαν εἰς ἀπόρους συμπολίτας των, διὰ νὰ τοὺς καλλιεργοῦν. Οἱ πολῖται οὗτοι ἐλέγοντο κληροῦχοι, ἐξηκολούθουν δὲ καθ' ὅλα νὰ εἶναι πολῖται Ἀθηναῖοι. — **ἱπποβόται** = οἱ πλούσιοι Χαλκιδεῖς, οἱ ἀριστοκρατικοὶ (ὡς διατηροῦντες ἵππους). — **διδούσι** = ἄττ. **διδόασι**. — **τιμωρὸς** = βοηθός. — **ἄρα** = ὅπως ἀπεδείχθη κατόπιν. — **ὕγιες βούλευμα** = συνετὴ ἀπόφασις. — **οἷ** = διότι οὗτοι. — **διφασίας** = ἄττ. **διτίας**. — **φρονῶ διτίας ἰδέας** = ἔχω δύο εἰδῶν γνώμας. — **ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα**· κατὰ βραχυλο-

γίαν, ἀντὶ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ φυγεῖν εἰς τὰ ἄκρα.—**ἄκρα**=αἱ κορυφαὶ τῶν ὄρεων.—**κέρδεα**=ἄττ. **κέρδη**.—**προσδέχομαι**=ἄττ. **προσδέχομαι**=ἐλπίζω.—**οἴσεσθαι** τοῦ ὄ. **φέρωμαι**=λαμβάνω δι' ἑμαυτόν.—**Πέρσεω**=ἄττ. **Πέρσου**=; (πρβλ. ἀνωτέρω κεφ. 94).—**ἐσκευάζοντο**=παρεσκευάζοντο.—**τούτων ἐκάτερα ὡς εἶχε**=ὡς τοῦτον ἐκάτερον εἶχε ὅτι δηλ. ἄλλοι μὲν ἤθελον νὰ φύγουν, ἄλλοι δὲ νὰ προδώσουν τὴν πόλιν.—**τὰ πρῶτα**=ὁ πρῶτος, τὸ σπουδαιότατον πρόσωπον.—**τὰ παρεόντα πρῆγματα**=ἄττ. **τὰ παρόντα πράγματα**=ἡ παρούσα κατάσταση.—**προσεδέετο**=ἄττ. **προσεδεῖτο**=παρεκάλει προσέτι.—**ἀπαλλάσσομαι**=ἰπέρχομαι.—**ἐς τὴν σφετέρην** δηλ. **χώραν**.—**προσπόλλυμαι**=καταστρέφομαι καὶ ἐγὼ (ἐκτὸς τῶν ἄλλων).—**ταῦτα** νὰ συναφθῆ πρὸς τὸ **συμβουλευσάντι**.

Κεφ. 101

Ὁρωπός πόλις ἀπέναντι τῆς Ἑρετριᾶς.—**κατέχω τὰς νέας**=ἀράζω, ἀγκυροβολῶ.—**τῆς Ἑρετρικῆς χώρας** ἡ γενικὴ ἕξαρτᾶται ἐκ τῶν κατὰ **Ταμύνας καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλια**.—**κατὰ Ταμύνας** ἡ πρόθεσις ἐνταῦθα=πλησίον.—**Τάμνναι, Χοιρέαι καὶ Αἰγίλια** χώραι παρὰ τὴν Ἑρετριαν.—**κατασχόντες**=; (πρβλ. ἀνωτέρω **κατέσχον τὰς νέας**).—**ἐκβάλλομαι**=ἀποβιβάζω.—**προσοισόμενοι** τοῦ ὄ. **προσφέρομαι**.—**προσφέρομαι τινι**=ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ κατὰ τινος.—**ἐποιεῦντο βουλὴν**=ἐβουλευόντο.—**κως**=ἄττ. **πως**.—**εἴ κως διαφυλάξαιεν**=ἐὰν ἴσως δυνηθοῦν νὰ διαφυλάξουν.—**τούτου σφι πέρι ἔμελε** ἀναστροφή=**περὶ τούτου σφι ἔμελε**.—**μέλει μοι περὶ τινος**=φροντίζω περὶ τινος.—**ἐπεῖτε**=ἄττ. **ἐπεὶ**.—**μὴ ἐκλιπεῖν** ὑποκείμενον τοῦ **ἐνίκα**.—**ἀμφοτέρων** δηλ. τῶν Ἑρετριῶν καὶ τῶν Περσῶν.—**Κυνέω**=ἄττ. **Κυνέου** ἡ ὀνομαστικὴ **Κυνέας**.—**ἀσιτός**=πολίτης.—**δόκιμος**=ἐπιφανής.—**προδιδούσι**=ἄττ. **προδιδάσι** ἐν τὴν πόλιν.—**τοῦτο μὲν... τοῦτο δὲ**=ἄφ' ἐνὸς μὲν... ἄφ' ἐτέρου δέ.—**ἀποινύμαί τινος**=λαμβάνω ἐκδικησιν διὰ τι ἐκδικοῦμαί τινα.—**Σάρδισι**=ἄττ. **Σάρδεσι**.—**τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἰσῶν** ὅτε οἱ Ἴωνες ἐπαναστατήσαντες κατέλαβον τὰς Σάρδεϊς, τῇ βοηθείᾳ τῶν Ἑρετριῶν καὶ

τῶν Ἀθηναίων, ἐπυρπόλησαν τὴν πόλιν καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τῆς θεᾶς Κυβήβης.—*κατὰ τὰς Δαρσίου ἐντολάς* (πρὸ βλ. ἀνωτέρω κεφ. 94).

Κεφ. 102

χειροῦμαι = ὑποτάσσω.—*ἐπέλω* = ἰναμένω.—*δοκέοντες* = ἄτι. *δοκοῦντες* = νομίζοντες, ἐλπίζοντες.—*τὰ* = ἰτι. *ἀ*.—*ἦν γάρ* ὁ γὰρ αἰτιολογεῖ τὴν ἐπομένην πρότερον.—*Μαραθῶν* ὅλη ἡ πεδιάς ἢ ὁποῖα ἐκτείνεται εἰς τὴν βορειοανατολικὴν παραλίαν τῆς Ἀττικῆς καὶ χωρίζεται εἰς δύο μέρη ὑπὸ χειμάρρου κατερχομένου ἐκ τοῦ Πεντελικοῦ.—*ἐπιτηδεώτατον* = ἄτι. *ἐπιτηδειότατον*.—*ἐνιππεῦσαι* ἐκ τοῦ *ἐπιτηδεώτατον*.—*ἐνιππεύω* = ἰππεύω ἐν τινι, κάμνω χρῆσιν ἰππικοῦ ἐν τινι.—*ἔγγυτάτω* = ἄτι. *ἐγγυτάτω*.—*σφι κατηγέετο* = ἄτι. *σφισι καθηγείτο*.—*καθηγοῦμαί τινι* = ὀδηγῶ τίνα, δεικνύω εἰς τινὰ τὴν ὁδόν.

Κεφ. 103

ἐβώθειον = ἄτι. *ἐβοήθουν*.—*βοηθῶ* = σπεύδω εἰς βοήθειαν· ἐνταῦθα = σπεύδω πρὸς μάχην.—*στρατηγοὶ δέκα*· εἰς δηλ. ἕξ ἐκάστης φυλῆς.—*κατέλαβε*· ἀπροσώπως = συνέβη.—*φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν Πεισιστρατον* = νὰ φύγη ἐξ Ἀθηνῶν ἀποφεύγων τὴν δυσμένειαν τοῦ Πεισιστρατοῦ.—*ἐκ τῆς Χερσονήσου*· ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ὁ Μιλτιάδης εἶχε ζήσει εἰς τὴν Θρακικὴν χερσόνησον ὡς ἡγεμών.

Κεφ. 105

κήρυκα· κατηγορούμενον = ὡς κήρυκα.—*ἄλλως* = κατὰ τὰ λοιπά.—*ἡμεροδρόμος*· ὁ ἀγγελιαφόρος ὁ τρέχων περὶ ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ ταχυδρόμος.—*τοῦτο*· δηλ. *τὸ ἡμεροδρομεῖν*.—*μελετέοντα* = ἄτι. *μελετῶντα* = ἔχοντα ὡς ἐπάγγελμα.

Κεφ. 106

δευτεραῖος = τὴν δευτέραν ἡμέραν (ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν). Τὸ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σπάρτην διάστημα εἶναι

περὶ τὰ 1200 στάδια, ἤτοι περίπου 220 χιλιόμετρα τὴν ἀπόστασιν ταύτην ὁ Φειδιππίδης διήνυσεν ἐντὸς δύο ἡμερῶν.—**ἀπικόμενος**=ἄττ. **ἀφικόμενος**.—**ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας**· ἢ **ἐπὶ ἐνταῦθα**=ἐνώπιον.—**περιορῶ**=ἀφήνω.—**πόλιν ἀρχαιοτάτην**· δηλ. τὰς Ἀθήνας.—**ἐν τοῖσι Ἑλλήσι**=ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Ἑλλήνων.—**δουλοσύνη**=ἴττ. **δουλεία**.—**δουλεῖα περιπίπτω**=**δουλοῦμαι**.—**πρὸς ἀνδρῶν**· ποιητικὸν αἷτιον=ὑπ' ἀνδρῶν.—**πόλι λογίμῳ**=ἄττ. **πόλει λογίμῳ** (συνηθέστερον **λογίμῳ**)· ἢ δοτικὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ **ἀσθενεστέρη** καὶ σημαίνει τὸ μέτρον =κατὰ μίαν πόλιν ἀξιόλογον· δηλ. τὴν Ἐρέτριαν.—**εἶδε**=ἄττ. **ἔδοξε**· ἄορ. β'. τοῦ ὁ. **ἀνδάνω**=ἀρέσκω. **ἄδύνατα**=ἄδύνατον.—**τὸ παραντίκα**=ἄμεσως.—**βουλομέ^{τε}σι**· μετοχὴ αἰτιολογικῆ.—**Ἰσταμένου τοῦ μηνός**· οἱ ἀρχαῖοι ^{κερ}τῆ λληνες διήρουν τὸν μῆνα εἰς τρεῖς δεκάδας, ἀπὸ 1—10, ἀπὸ 10—20, ἀπὸ 20—30. Εἰς τὰς ἡμέρας τῆς πρώτης δεκάδος προσέθετον πρὸς διάκρισιν τὸ **Ἰσταμένου** ἢ **ἀρχομένου μηνός**, εἰς τὰς τῆς δευτέρας τὸ **μεσοῦντος** καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς τρίτης δεκάδος τὸ **φθίνοντος** ἢ **λήγοντος μηνός**.—**ἐνάτη**=ἄττ. **ἐνάτη**· ἐνν. **ἡμέρα**.—**ἐξελεύσεσθαι**=ἴττ. **ἐξίεγαι**· τοῦ ὁ. **ἐξέρχομαι**=ἐξέρχομαι εἰς ἔκστρατείαν, ἐκστρατεύω.—**μὴ οὐ**· τὸ οὐ πλεονάζει.—**πλήρους ἐόντος τοῦ κύκλου**=ἄττ. **πλήρους ὄντος τοῦ κύκλου**· δηλ. **τῆς σελήνης**.—**ἐόγτος**· ἢ μετοχὴ ὑποθετικῆ.—**νυν**=ἄττ. **τοίνυν**.—**μένω**=περ. μένω.—**τὴν πανσέληνον ἔμενον**· ἢ πιθανώτερα αἰτία, ἢ ὅποια ἠμπόδιζε τοὺς Σπαρτιάτας νὰ ἐκστρατεύσουν, ἦσαν τὰ **Κάρνεια**, ἐορτὴ τελουμένη πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος κατὰ τὸν Σπαρτιατικὸν μῆνα **Κάρνειον** (15 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου).

Κεφ. 108

ἐν τεμένει Ἡρακλέος=ἄττ. **ἐν τεμένει Ἡρακλέους**· τὸ ἱερόν τοῦτο τοῦ Ἡρακλέους ἔκειτο παρὰ τὸν Μαραθῶνα.—**πανδημεῖ**=πανστρατιᾶ.—**καὶ γὰρ**=διότι.—**δίδομι ἑμαυτὸν κινι**=τίθεμαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός.—**πόνοι συχνοί**=πολλοὶ πόλεμοι.—**ἀνακαιρέατο**=ἄττ. **ἀνήρηγτο**· τοῦ ὁ. **ἀναερῶμαι**=ἀναλαμβάνω.

Κεφ. 109

δίχα γίνονται αἱ γνώμαι = αἱ γνώμαι διαιροῦνται εἰς δύο, διχάζονται. — *τῶν μὲν... τῶν δὲ* = ἄλλων μὲν... ἄλλων δέ. — *οὐκ ἔω* = ἀποτρέπω, ἐμποδίζω. — *συμβάλλω* = συμπλέκομαι. — *ὀλίγους* = πολὺ ὀλίγους ἢ δύναμις τῶν Ἀθηναίων ἀνήρχετο εἰς ἑνδεκα χιλιάδας, ἐξ ὧν οἱ χίλιοι ἦσαν Πλαταιεῖς. Ἡ δύναμις τῶν Περσῶν ἀνήρχετο εἰς ἑκατὸν χιλιάδας πεζοὺς, δέκα χιλιάδας ἰππέας καὶ ἑξακόσια πλοῖα, ἐκτὸς τῶν φορητῶν διὰ τοὺς ἵππους. — *εἶναι* ἐκ τῶν νοουμένων ὀρήματος *ἔλεγον*. — *συμβαλεῖν* ἐκ τοῦ ἐπιθέτου *ἴγους*. — *καὶ Μιλτιάδεω* = μετὰ τοῦ Μιλτιάδου. — *κελευόντα* ἐνν. *συμβαλεῖν*. — *δίχα τε ἐγένοντο* δηλ. αἱ γνώμαι. — *ἐνίκα* = ἐπρόκειτο νὰ νικήσῃ, ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐπικρατήσῃ· ἐκ τῶν δέκα δηλ. στρατηγῶν οἱ πέντε ἦσαν ὑπὲρ καὶ οἱ πέντε κατὰ τῆς μάχης, ὑπελείπετο δὲ ἡ γνώμη τοῦ πολεμάρχου, ἡ ὁποία θὰ ἔδιδε τὸ ἀποτέλεσμα. — *ἐνθαῦτα* = αὐτ. *ἐνταῦθα* = τότε. — *ἦν γὰρ* ὁ γὰρ αἰτιολογεῖ τὰ κατωτέρω. — *ψηφιδοφόροι* = ψηφοφόροι. — *ὁ τῶν κυάμων λαχῶν* = ὁ διὰ κλήρου ἐκλεγείς· τοὺς *κυάμους* (= κουκιά) μετεχειρίζοντο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὡς κλήρους κατὰ τὰς διὰ κλήρου ἐκλογὰς τῶν ἀρχόντων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κλήρος ὠνομάσθη *κύαμος*, ὁ δὲ ἐπὶ κλήρου ἐκλεγόμενος ἀρχων, ὅπως π. χ. ὁ πρῶτος ἀρχων, *κυάμων λαχῶν*· οἱ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλεγόμενοι διὰ ψηφοφορίας, ὅπως π. χ. οἱ στρατηγοί, ἔλεγοντο *αἰρετοὶ* ἢ *χειροτονητοί*. — *τὸ παλαιὸν* = τὸ πάλαι. — *δμόψηφος* = ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ μετὰ τίνος ἄλλου δικαίωμα ψήφου. — *πολέμαρχος*· εἰς τῶν ἑννέα ἀρχόντων, κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους ἀρχιστρατήγος ἐν πολέμῳ. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης ἡ δύναμις του φαίνεται περιορισμένη μόνον εἰς τὸ δικαίωμα ψήφου ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν δέκα στρατηγῶν καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς παρατάξεως κατὰ τὴν μάχην. Μετὰ ταῦτα ἔπαυσε πλέον νὰ ἐκτελεῖ πολεμικὰ καθήκοντα, ἠσχολεῖτο δὲ κυρίως εἰς τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν μετοίκων καὶ εἰς τὴν ταφὴν τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθνησκόντων. — *τοῖσι στρατηγοῖσι*· ἐκ τοῦ *δμόψηφον*. — *Ἀφιδναῖος* = ὁ ἐξ Ἀφιδνῶν καταγόμενος· αἱ

Ἐπιδαύριον ἦσαν πόλις παρὰ τὴν Δεκέλειαν (νῦν Καπανδρίτη).—
ἐν σοὶ ἐστὶ—ἀπὸ σέ ἐξαρτᾶται.—*ἢ καταδουλώσαι Ἀθήνας*
 τασσόμενος μὲ τὴν γνώμην ἐκείνων οἵτινες δὲν ἤθελον τὴν
 μάχην.—*ποίησαντα* μετὰ τὴν δοτικὴν σοὶ ἢ μετοχὴ ἐτέθη κατ'
 αἰτιατικὴν.—*μνημόσυνα*—ἴττ. *μνημεῖα*—τοιαύτην ἀνάμνησιν.
 —*ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον*—αἰωνίως.—*Ἀρμόδιος καὶ*
Ἀριστογείτων οἱ φρονεύσαντες τὸν Ἰππαρχον καὶ τιμώμενοι
 ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθερώσαντες αὐτοὺς ἀπὸ τῆς τυραν-
 νίας.—*λείπουσι* ἀντὶ παρακειμένου—ἔχουν ἀφήσει.—*ἐξ οὗ*—
 ἀφ' οὗ χρόνου, ἀφ' οὗτου.—*ἤκουσι*—*ἐληλύθασι*.—*ὑποκύπτω*
 —ὑποτάσσομαι.—*δέδεκται*—ἄττ. *δέδεικται*—ἔχει δειχθῆ ἀπὸ
 τὴν ὑποδούλουσιν ἄλλων πόλεων, π. χ. τῆς Ἐρετριᾶς.—*τὰ*—ἄττ.
 ἄ.—*πείσονται* τοῦ ὄ. *πάσχω*.—*περιγίνομαι*—νικῶ.—*οἶός*
τέ εἰμι—δύναμαι.—*κῶς*—ἄττ. *πῶς*.—*ὦν*—ἄττ. *οὖν*.—*δῆ*—
 κυρίως.—*τοί*—βεβαίως.—*ἐς σέ ἀνήκει*—ἀπὸ σέ ἐξαρτᾶται.—
τούτων τῶν προημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *κῦρος ἔχειν*.—
κῦρος—ἐπικύρωσις, ἀπόφασις.—*ἐρχομαι φράσων*—μέλλω νὰ
 εἴπω.—*ἐλπομαι*—ἐλπίζω ἔνταῦθα—φοβοῦμαι.—*στάσιν* ἐκ μέ-
 ρους τῶν ἐν Ἀθήναις φίλων τοῦ Ἰππίου.—*διασεῖω*—κλονίζω.
 —*μηδίξω*—λαμβάνω τὸ μέρος τῶν Μήδων.—*πρὶν καὶ*—προ-
 τοῦ ἀκόμη.—*σαθρόν τι ἐγγίνεται τινι*—ἐπέρχεται εἰς τινα
 κακὴ τις σκέψις.—*μετεξέτεροι*—ἄττ. *ἐνιοί*.—*τὰ ἴσα νέμω*—
 ἀπονέμω τὸ ἴσον, εἶμαι ἀμερόληπτος.—*εἰμὲν*—ἄττ. *ἐσμέν*.—
συμβολή—πόλεμος, μάχη.—*ἐς σέ τείνει*—ἐς σέ ἀνήκει.—*σέο*
 —ἄττ. *σοῦ*.—*ἤρηται* τοῦ ὄ. ἀρτάω—ἐξαρτῶ.—*τοί*—ἄττ. *σοί*.
 —*ἀποσπενδῶ*—προσπαθῶ παντὶ τρόπῳ νὰ ἐμποδίσω, ἀπο-
 τρέπω.—*ἔλη* τοῦ ὄ. αἰροῦμαι.—*ὑπάρξει τοί... τὰ ἐναντία*—
ὑπάρξει σοί τὰ ἐναντία τῶν ἀγαθῶν, ἃ ἐγὼ κατέλεξα.

Κεφ. 110

προσκιτῶμαι—λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου.—*προσγίνομαι*
 —προστίθεμαι.—*ἐκεκύρωτο*—ἐπεκυρώθη, ἀσφασίσθη ὀριστι-
 κῶς.—*μετὰ δέ* ἐπιρρηματικῶς—μετὰ ταῦτα δέ.—*τῶν ἢ γνώ-
 μη ἔφερε*—ὦν ἢ γνώμη ἀπέβλεπε.—*πρυτανίη*—ἄττ. *πρυ-
 τανεία* ἔνταῦθα—ἀρχιστρατηγία. Ἐκαστος τῶν δέκα στρατη-
 γῶν ἀνελάμβανε κατὰ σειρὰν ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὴν ἀρχιστρα-

τηγίαν.—*ὡς ἐκάστου αὐτῶν... τῆς ἡμέρας*· ἐλευθέρως=ὄτε ἤρχετο ἢ σειρὰ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τῆς ἡμέρας.—*παρεδίδοσαν*· ἐνν. *αὐτήν, τὴν πρυτανήην*.—*δεκόμενοι*=ἄττ. *δεχόμενοι*.—*οὔτι κω*=*οὔπω τι*=οὐδόλως ἀκόμη.—*πρὶν γε δὴ ἐγένετο*=ἕως οὔτου τέλος ἔφθασε.

Κεφ. 111

περιῆλθε· δηλ. *ἡ πρυτανήη*.—*ἐνθαῦτα δὴ*=τότε πλέον.—*κέρως*=ἄττ. *κέρατος* ἢ *κέρως*.—*ἡγεομένου δὲ τούτου* (τοῦ Καλλιμάχου)· ἔχοντος δηλ. τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ δεξιὰ τῆς παρατάξεως.—*ἐξεδέκοντο αἱ φυλαὶ*=αἱ φυλαὶ διεδέκοντο ἀλλήλας, ἠκολούθουν.—*ὡς ἠριθμῶντο*=ὅπως ἠριθμοῦντο· κατ' ἀριθμητικὴν δηλ. σειρὰν, ἢ ὁποία ὠρίζετο διὰ κλήρου.—*ἐχόμεναι ἀλλήλων*=πλησίον ἀλλήλων.—*ἀπὸ ταύτης*· ἢ *ἀπὸ*=ἕνεκα.—*σφι*=ἄττ. *σφίσι*=δι' αὐτούς· δηλ. τοὺς Πλαταιεῖς· ἢ δοτικὴ νὰ συναφθῇ πρὸς τὸ *κατεύχεται*.—*θυσίας ἀνάγω καὶ πανηγύριαι*=θυσιάζω καὶ πανηγυρίζω.—*πανηγύριαι*=ἄττ. *πανηγύρεις*· τὰ μεγάλα δηλ. Παναθήναια, τὰ ὁποῖα ἐτελοῦντο πρὸς τιμὴν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, τῆς προστατευούσης τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων.—*πεντετηρίς*=ἑορτὴ τελουμένη κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος.—*τὰ ἀγαθὰ*· τὰ καὶ διὰ τοὺς Ἀθηναίους ἀναφερόμενα ἐν τῇ εὐχῇ.—*στρατόπεδον*=στράτευμα.—*ἐξιούμενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδῳ*· δηλ. κατὰ μέτωπον· ὁ Μιλτιάδης ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον νὰ ἐξιώσῃ τὸ μέτωπον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τὸ μέτωπον τοῦ Περσικοῦ, διὰ νὰ μὴ κυκλωθῇ· πρὸς τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ δύναμις του δὲν ἦτο ἀρκετὴ, ἠναγκάσθη νὰ ἀραιώσῃ τὸ κέντρον αὐτοῦ, νὰ πυκνώσῃ δὲ τὰς δύο πτέρυγας, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατὰ τὴν γνώμην του ἐξηρητάτο ἡ κρίσις τοῦ ἀγῶνος.—*αὐτοῦ*· δηλ. τοῦ στρατοπέδου.—*ἐπὶ τάξις ὀλίγαι*=εἰς βᾶθος παρατάξεως ὀλίγων ἀνδρῶν.—*ταύτη*=ἐκεῖ· δηλ. εἰς τὸ μέσον.—*ἔρωτο*· τοῦ ὄ. *ῥώννυμι*=ἐνισχύω.—*πλήθει*=ἄττ. *πλήθει*· ἢ δοτικὴ ὀργανικὴ.

Κεφ. 112

σφι· ποιητικὸν αἴτιον.—*διετέτακτο*· ἀπροσώπως=ἡ διά-

ταξις ἐγεγένητο.—διάταξις=παράταξις.—τὰ σφάγια γίνεται καλὰ=αἱ θυσίαι ἀποβαίνουν αἷσαι.—ἐνθαῦθα=ἄττ. ἐνταῦθα· χρονικὸν=τότε.—ἀπείθησαν=ἄττ. ἀφείθησαν (τοῦ ῥ. ἀφίημι)=ἰφέθησαν (ἐκ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἴσταντο).—ἴεμαι εἰς τινα=ὄρμῳ κατὰ τινος.—ἦσαν δέ.. ἢ ὀκτώ=ἦν δὲ τὸ μεταίχμιον αὐτῶν στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες ἢ ὀκτώ.—μεταίχμιον=τὸ μεταξὺ δύο ἐχθρικῶν στρατῶν διάστημα.—δ-ρέοντες=ἴττ. δρῶντες.—ἐπιόντας· τοὺς Ἀθηναίους.—μανίαν ἐπιφέρω τινὶ=κατηγορῶ τινα ὡς παράφρονα, ἀποδίδω εἰς τινα παραφροσύνην.—πάγχυ=ἄττ. πάνυ.—καὶ τούτους=καὶ μάλιστα.—ἐπειγομένους = ἱεμένους. — ἵππος=ἵππικόν.—το-ξεύματα=τοξόται.—ταῦτα· ὅτι δηλ. οἱ Ἀθηναῖοι ἐνήργουν ἀπερισκέπτως.—κατεικάζω=συμπεραίνω.—ἐπείτε=ἄττ. ἐπεὶ.—προσμίγνυμι τινι=συναντῶμαι μετὰ τινος (ἐν τῇ μάχῃ).—τῶν=ἴττ. ὧν· ἔλξις ἀντι οὖς.—πρῶτοι Ἑλλήνων· δηλ. τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήνων, διότι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἑλληνες πολλάκις εἶχον συμπλακὴν μὲ τοὺς Πέρσας.—ἴδμεν=ἄττ. ἴσμεν.—δρόμῳ ἐς πολεμίους χρώμαι=τρέχω δρομαίως κατὰ τῶν ἐχθρῶν.—ἀνέ-χομαι=ὑπομένω.—ἐσθῆς—ἦτος=ἐνδυμασία.—ἐσθῆτα Μηδι-κῆν· οἱ Πέρσαι ἔφερον χιτῶνα περὶ τὸ σῶμα, τιάραν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀναξυρίδα (βράκαν), βραχὺ ἀκόντιον, τόξον, βέλη, φαρέτραν, γέρον (μικρὰν ἀσπίδα) καὶ ἐγχειρίδιον.—ἐσθῆμέ-νους· μετοχὴ παρακειμένου τοῦ ἀχρήστου ῥήματος ἐσθέω=ἐνδύω.—τέως=ἕως τότε.—φόβος=ροβερόν.

Κεφ. 113

μαχομένων· δηλ. ἀμφοτέρων.—στρατόπεδον=στράτευμα.—τῆ=ἄττ. ἧ=ἐκεῖ ὅπου.—Σάκαι· ἐκ τῆς Βακτριανῆς τῆς Ἀ-σίας, οἱ ἀνδρειότεροι στρατιῶται τῶν Περσῶν.—εἰτεράχοτο=ἄττ. τεταγμένοι ἦσαν.—κατὰ τοῦτο=ἐνταῦθα· δηλ. εἰς τὸ κέντρον.—ῥήξαντες=διαρρήξαντες· ἐνν. τοῦτο, δηλ. τὸ κέν-τρον.—τὸ τετραμμένον τῶν βαρβάρων=τοὺς τετραμμένους τῶν βαρβάρων· δηλ. εἰς φυγὴν.—ἔων=ἴττ. εἴων.—τοῖσι ρή-ξασι· ἐκ τοῦ ἐμάχοντο.—κόπτοντες· δηλ. αὐτούς.—ἐς δ=μέ-χρις ὅτου.—ἀπικόμενοι=ἄττ. ἀφικόμενοι.—αἴτεον=ἄττ. ἧ-

των.—*ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν*—*ἐπεχειροῦν ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν νεῶν.*

Κεφ. 114

τοῦτο μὲν... τοῦτο δὲ—*ἄφ' ἑνὸς μὲν... ἄφ' ἑτέρου δέ.*—*πόνος*—*μάχη.*—*ἀπὸ δ' ἔθανε*—*τμήσεις*—*ἀπέθανε δέ.*—*Κυνέγειρος*—*ἀδελφὸς τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ Αἰσχύλου, μετασχόντος ὡσαύτως καὶ τούτου τῆς μάχης.*—*ἐνθαῦτα*—*ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ.*—*τὰ ἀφλαστα*—*ἡ καμπύλη πρύμνα τοῦ πλοίου μετὰ τῶν κοσμημάτων αὐτῆς.*

Κεφ. 115

ἐπικρατῶ τινος—*γίνομαι κύριος τινος.*—*ἐξανακρούομαι*—*ἀναχωρῶ, ἀποπλέω.*—*ἐκ τῆς νήσου*—*δηλ. τῆς Αἰγίλειας (μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Εὐβοίας).*—*φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι*—*να φθάσουν πρὸ τῶν Ἀθηναίων.*

Κεφ. 116—117

ὡς ποδῶν εἶχον—*ἴσον οἱ πόδες των ἠδύναντο, μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν των.*—*ἐβώθειον*—*ἄττ. ἐβοήθουν*—*ἔσπλευδον εἰς βοήθειαν.*—*ρθάνω ἀπικόμενος*—*φθάνω πρῶτος.*—*πρὶν ἢ*—*ἴττ. πρὶν.*—*ἀπιγμένοι*—*ἄττ. ἀφιγμένοι (πρὸβλ. ἀνωτέρῳ ἀπικόμενοι).*—*Ἡράκλειον τὸ ἐν Μαραθῶνι*—*πρὸβλ. κεφ. 108.*—*Κυνόσαργες*—*γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, ὅπου ὑπῆρχε καὶ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους.*—*ὑπεραιωρηθέντες*—*ἄττ. ὑπεραρθέντες.*—*ὑπεραίρομαι τινος*—*ἔρχομαι εἰς τὸ ὕψος τινός, φαίνομαι πρὸ τινος.*—*ὑπὲρ τούτου*—*πρὸ τούτου—δηλ. τοῦ Φαλήρου.*—*ἀνακωχεύω τὰς νέας*—*κρατῶ ἐπ' ὀλίγον τὰ πλοῖα εἰς τὰ πανί.*—*ἀπέπλων εἰς τὴν Ἀσίην*—*διότι εἶδον ἐκ τοῦ Φαλήρου τοὺς Ἀθηναίους συγκεντρωμένους εἰς τὸ Κυνόσαργες.*
κατὰ—*μετ' αἰτιατικῆς*—*περίπου.*

Κεφ. 119

τοὺς δὲ τῶν Ἐρετριέων ἠνδραποδισμένους—*περὶ τούτου*

πρβλ. κεφ. 101.—*προσέχω ἐς τὴν Ἀσίην*—προσορμίζομαι εἰς τὴν Ἀσίαν.—*χόλον ἐνέχω τινί*—εἶμαι ὄργισμένος κατὰ τινος.—*οἶα*—*ἄτε*.—*ἀρξάντων* μετὰ τὴν δοτικὴν *σφι* ἢ μετοχὴ ἐτέθη κατὰ γενικὴν.—*προτέρων* εἰς τὸ *ἀρξάντων* πλεονασμὸς συνήθης παρ' Ἡροδότῳ. *ἐπέιτε*—*ἐπέι*.—*Κισσίας χώρας* ἐκ τοῦ ἐν *τῷ σταθμῷ ἔωυτοῦ*.—*Κισσία* χώρα τῆς Περσίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦσαν τὰ Σοῦσα.—*κατοίκισε*—*ἄττ. κατόκισε*.—*σταθμὸς*—*κτιῆμα*, ἔλαυλις.—*τῷ*—*ἴτ. ῶ*.—*μέχρι ἐμέο*—*ἄττ. μέχρι ἐμοῦ*—μέχρι σήμερον μέχρι δηλ. τῶν χρόνων τοῦ Ἡροδότου, ὃ ὁποῖος φαίνεται ὅτι εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν χώραν ταύτην.—*τὴν ἀρχαίην γλῶσσαν*—τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσαν ἐκείνην δηλ. τὴν ὁποίαν ὠμίλουσαν εἰς τὴν Ἑρέτριαν.

Κεφ. 120

μετὰ τὴν πανσέληνον πρβλ. κεφ. 106.—*ἔχω σπουδὴν πολλήν*—σπεύδω πολὺ.—*καταλαμβάνω*—*φθάνω*, προφθάνω.—*τριταῖος* πρβλ. κεφ. 106 *δευτεραῖος*.—*συμβολῆς* ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ ὕστεροι.—*ὕστεροι τῆς συμβολῆς*—μετὰ τὴν μάχην.—*ἰμείρομαι*—ἐπιθυμῶ σφοδρῶς.—*θηήσασθαι*—*ἄττ. θεάσασθαι*.—*τοὺς Μήδους* δηλ. τοὺς Πέρσας, οἱ ὁποῖοι εἶχον φονευθῆ εἰς τὸν Μαραθῶνα.—*ἐθηήσαντο*—*ἄττ.*; (πρβλ. ἀνωτέρω *θηήσασθαι*).—*μετὰ δέ*—μετὰ ταῦτα δέ.—*αἰνέοντες*—*ἄττ. ἐπαινοῦντες*—*ἔργον*—*κατόρθωμα*.—*ἀπαλλάσσομαι ὀπίσω*—ἐπιστρέφω.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ὁ Ἡρόδοτος καὶ τὸ ἔργον του	Σελ.	5
Χαρακτῆρες τῆς γλώσσης τοῦ Ἡροδότου	»	10

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Περσῶν	»	21
Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Βαβυλωνίων	»	25
Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Αἰγυπτίων	»	27
Δευτέρα ἐκστρατεία τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη	»	39

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Περσῶν	»	47
Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Βαβυλωνίων	»	54
Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Αἰγυπτίων	»	57
Δευτέρα ἐκστρατεία τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη	»	77

Ὁ Μιλτιάδης

Ὁ Μαραθῶν

